

PSALTAREN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76
77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95
96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114
115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133
134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150		

KAPITEL 1

Säll är den man som icke vandrar i de ogudaktigas råd och icke träder in på syndares väg, ej heller sitter där bespottare sitta,

² utan har sin lust i HERRENS lag och tänker på hans lag både dag och natt.

³ Han är såsom ett träd, planterat vid vattenbäckar, vilket bär sin frukt i sin tid, och vars löv icke vissna; och allt vad han gör, det lyckas väl.

⁴ Icke så de ogudaktiga, utan de äro såsom agnar som vinden bortför.

⁵ Därför skola de ogudaktiga icke bestå i domen, ej heller syndarna i de rättfärdigas församling.

⁶ Ty HERREN känner de rättfärdigas väg, men de ogudaktigas väg förgås.

KAPITEL 2

Varför larma hedningarna och tänka folken fåfänglighet?

² Jordens konungar resa sig upp, och furstarna rådslå med varandra, mot HERREN och hans smorde:

³ "Låt oss slita sönder deras bojar och kasta deras band ifrån oss."

⁴ Han som bor i himmelen ler, HERREN bespottar dem.

⁵ Då talar han till dem i sin vrede, och i sin förgrymmelse förskräcker han dem:

⁶ "Jag själv har insatt min konung på Sion, mitt heliga berg."

⁷ Jag vill förtälja om vad beslutet är; HERREN sade till mig: "Du är min son, jag har i dag fött dig.

⁸ Begär av mig, så skall jag giva dig hedningarna till arvedel och jordens ändar till egendom.

⁹ Du skall sönderslå dem med järnspira, såsom lerkärl skall du krossa dem."

¹⁰ Så kommen nu till förstånd, I konungar; låten varna eder, I domare på jorden.

¹¹ Tjänen HERREN med fruktan, och fröjden eder med bävan.

¹² Hyllen sonen, så att han icke vredgas och I förgåns på eder väg; ty snart kunde hans vrede upptändas. Saliga äro alla de som taga sin tillflykt till honom.

KAPITEL 3

EN PSALM AV DAVID, NÄR HAN FLYDDE FÖR SIN SON ABSALOM. (3:2)

HERRE, huru många äro icke mina ovänner! Ja, många resa sig upp mot mig.

² (3:3) Många säga om mig: "Det finnes ingen frälsning för honom hos Gud."

³ (3:4) Men du, HERRE, är en sköld för mig; du är min ära och den som upplyfter mitt huvud.

⁴ (3:5) Jag höjer min röst och ropar till HERREN, och han svarar mig från sitt heliga berg. Sela.

⁵ (3:6) Jag lade mig och somnade in; jag har åter vaknat upp, ty HERREN uppehåller mig.

⁶ (3:7) Jag fruktar icke för skaror av många tusen, som lägga sig mot mig runt omkring.

⁷ (3:8) Stå upp, HERRE, fräls mig, min Gud; ty du slår alla mina fiender på kinden, du krossar de ogudaktigas tänder.

⁸ (3:9) Hos HERREN är frälsningen; över ditt folk komme din välsignelse. Sela.

KAPITEL 4

FÖR SÅNGMÄSTAREN, MED STRÄNGASPEL; EN PSALM AV DAVID. (4:2)

När jag ropar, så svara mig, du min rättfärdighets Gud, du som i trångmål skaffar mig rum; var mig nådig och hör min bön.

² (4:3) I herrar, huru länge skall min ära vara vänd i smälek, huru länge skolen I älska fåfänglighet och fara efter lögn? Sela.

³ (4:4) Besinnen dock att HERREN har utvalt åt sig den fromme; HERREN hör, när jag ropar till honom.

⁴ (4:5) Vredgens, men synden icke; eftersinnen i edra hjärtan, på edra läger, och varen stilla. Sela.

⁵ (4:6) Offren rätta offer, och förtrösten på HERREN.

⁶ (4:7) Många säga: "Vem skall låta oss se det gott är?" Upplyft du över oss ditt ansiktes ljus, o HERRE.

⁷ (4:8) Du giver mig glädje i hjärtat, större än andras, när de få säd och vin i myckenhet.

⁸ (4:9) I frid vill jag lägga mig ned, och i frid skall jag somna in, ty du, HERRE, låter mig bo avskild och i trygghet.

KAPITEL 5

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL NEHILÓT; EN PSALM AV DAVID. (5:2)

Lyssna till mina ord, HERRE; förnim min suckan.

² (5:3) Akta på mitt klagorop, du min konung och min Gud; ty till dig vill jag ställa min bön.

³ (5:4) HERRE, bittida hör du nu min röst, bittida frambär jag mitt offer till dig och skådar efter dig.

⁴ (5:5) Ty du är icke en Gud som har behag till ogudaktighet; den som är ond får icke bo hos dig.

⁵ (5:6) De övermodiga bestå icke inför dina ögon; du hatar alla ogärningsmän.

⁶ (5:7) Du förgör dem som tala lögn; de blodgiriga och falska äro en styggelse för HERREN.

⁷ (5:8) Men jag får gå in i ditt hus, genom din stora nåd; jag får tillbedja i din fruktan, vänd mot ditt heliga tempel.

⁸ (5:9) HERRE, led mig genom din rättfärdighet, för mina förföljares skull; gör din väg jämn för mig.

⁹ (5:10) Ty i deras mun är intet visst, deras innersta är fördärv, en öppen grav är deras strupe, sin tunga göra de hal.

¹⁰ (5:11) Döm dem, o Gud; må de komma på fall med sina anslag. Driv bort dem för deras många överträdelsers skull, eftersom de äro gensträviga mot dig.

¹¹ (5:12) Men låt alla dem glädjas, som taga sin tillflykt till dig; evinnerligen må de jubla, ty du beskärmar dem; i dig må de fröjda sig, som hava ditt namn kärt.

¹² (5:13) Ty du, HERRE, välsignar den rättfärdige; du betäcker honom med nåd såsom med en sköld.

KAPITEL 6

FÖR SÅNGMÅSTAREN, MED STRÄNGASPEL, TILL SEMINIT; EN PSALM AV DAVID. (6:2)

HERRE, straffa mig icke i din vrede, och tukta mig icke i din förtörnelse.

² (6:3) Var mig nådig, HERRE, ty jag försmäktar; hela mig, HERRE, ty ända in i mitt innersta är jag förskräckt.

³ (6:4) Ja, min själ är storligen förskräckt; ack HERRE, huru länge?

⁴ (6:5) Vänd åter, HERRE, rädda min själ, fräls mig för din nåds skull.

⁵ (6:6) Ty i döden tänker man icke på dig; vem tackar dig i dödsriket?

⁶ (6:7) Jag är så trött av suckande; var natt fuktar jag min säng och väter mitt läger med mina tårar.

⁷ (6:8) Av sorg är mitt öga förmörkat; det har åldrats för alla mina ovänners skull.

⁸ (6:9) Viken bort ifrån mig, alla I ogärningsmän; ty HERREN har hört min högljudda gråt.

⁹ (6:10) HERREN har hört min åkallan, min bön upptager HERREN.

¹⁰ (6:11) Alla mina fiender skola komma på skam och storligen förskräckas; de skola vika tillbaka och komma på skam med hast.

KAPITEL 7

EN SÅNG AV DAVID, SOM HAN SJÖNG TILL HERREN FÖR BENJAMINITEN KUS' ORDS SKULL. (7:2)

HERRE, min Gud, till dig tager jag min tillflykt; fräls mig från alla mina förföljare och rädda mig,

² (7:3) så att de icke, såsom lejon, sönderslita min själ och rycka bort henne utan räddning.

³ (7:4) HERRE, min Gud, har jag gjort sådant, och är orätt i mina händer,

⁴ (7:5) har jag med ont vedergällt ned som höll frid med mig eller plundrat den som var min ovän utan sak,

- ⁵ (7:6) så förfölje fienden min själ och tage henne fatt och trampe mitt liv till jorden och lägge min ära i stoftet. Sela.
- ⁶ (7:7) Stå upp, HERRE, i din vrede, res dig mot mina ovänners raseri och vakna upp till min hjälp, du som har påbjudit dom.
- ⁷ (7:8) Må folkens församling omgiva dig, och må du över den vända åter till höjden.
- ⁸ (7:9) HERREN håller dom över folken; skaffa mig rätt, HERRE, efter min rättfärdighet och ostrafflighet.
- ⁹ (7:10) Låt de ogudaktigas ondska få en ände, men håll den rättfärdige vid makt; ty du, som prövar hjärtan och njurar, är en rättfärdig Gud.
- ¹⁰ (7:11) Min sköld är i Guds hand; han frälsar de rättsinniga.
- ¹¹ (7:12) Gud är en rättfärdig domare och en Gud som dagligen vredgas.
- ¹² (7:13) Om någon icke vill omvända sig, så vässer han sitt svärd, sin båge spänner han och gör den redo;
- ¹³ (7:14) och han riktar mot honom dödande skott, sina pilar gör han brinnande.
- ¹⁴ (7:15) Se, denne är i födsloarbete med fördärv, han går havande med olycka, men han föder ett intet.
- ¹⁵ (7:16) Han gräver en grop och gör den djup, men han faller själv i den grav som han gräver.
- ¹⁶ (7:17) Den olycka han tänkte vålla vänder tillbaka på hans huvud, och över hans hjässa kommer hans ondska.
- ¹⁷ (7:18) Jag vill tacka HERREN efter hans rättfärdighet och lovsjunga HERRENS, den Högstes, namn.

KAPITEL 8

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL GITTÍT; EN PSALM AV DAVID. (8:2)

HERRE, vår Herre, huru härligt är icke ditt namn över hela jorden, du som har satt ditt majestät på himmelen!

- ² (8:3) Av barns och spenabarns mun har du upprättat en makt, för dina ovänners skull, till att nedslå fienden och den hämndgirige.
- ³ (8:4) När jag ser din himmel, dina fingrars verk, månen och stjärnorna, som du har berett,
- ⁴ (8:5) vad är då en människa, att du tänker på henne, eller en människoson, att du låter dig vårda om honom.
- ⁵ (8:6) Dock gjorde du honom nästan till ett gudaväsen; med ära och härlighet krönte du honom.
- ⁶ (8:7) Du satte honom till herre över dina händers verk; allt lade du under hans fötter:
- ⁷ (8:8) får och oxar, allasammans, så ock vildmarkens djur,
- ⁸ (8:9) fåglarna under himmelen och fiskarna i havet, vad som vandrar havens vägar.
- ⁹ (8:10) HERRE, vår Herre, huru härligt är icke ditt namn över hela jorden!

KAPITEL 9

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL MUTLABBÉN; EN PSALM AV DAVID. (9:2)

Jag vill tacka HERREN av allt mitt hjärta; jag vill förtälja alla dina under.

² (9:3) Jag vill vara glad och fröjdas i dig, jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste.

³ (9:4) Ty mina fiender vika tillbaka, de falla och förgås för ditt ansikte.

⁴ (9:5) Ja, du har utfört min rätt och min sak; du sitter på din tron såsom en rättfärdig domare.

⁵ (9:6) Du har näpst hedningarna och förgjort de ogudaktiga; deras namn har du utplånat för alltid och evinnerligen.

⁶ (9:7) Fienderna äro nedgjorda, utrotade för alltid; deras städer har du omstörtat, deras åminnelse har förgåtts.

⁷ (9:8) Men HERREN tronar evinnerligen, sin stol har han berett till doms;

⁸ (9:9) och han skall döma jordens krets med rättfärdighet, han skall skipa lag bland folken med rättvisa.

⁹ (9:10) Så vare då HERREN en borg för den förtryckte, en borg i nödens tider.

¹⁰ (9:11) Och må de som känna ditt namn förtrösta på dig; ty du övergiver icke dem som söka dig, HERRE.

¹¹ (9:12) Lovsjungen HERREN, som bor i Sion, förkunnen bland folken hans gärningar.

¹² (9:13) Ty han som utkräver blodskulder har kommit ihåg dem; han har icke förgätit de betrycktas klagorop.

¹³ (9:14) Var mig nådig, HERRE; se huru jag plågas av dem som hata mig, du som lyfter mig upp från dödens portar;

¹⁴ (9:15) på det att jag må förtälja allt ditt lov och i dottern Sions portar fröjda mig över din frälsning.

¹⁵ (9:16) Hedningarna hava sjunkit ned i den grav som de grävde; i det nät som de lade ut har deras fot blivit fångad.

¹⁶ (9:17) HERREN har gjort sig känd, han har hållit dom; han snärjer den ogudaktige i hans händers verk. Higgajón. Sela.

¹⁷ (9:18) DE ogudaktiga vika tillbaka, ned i dödsriket, alla hedningar, de som förgäta Gud.

¹⁸ (9:19) Ty icke för alltid skall den fattige vara förgäten, de betrycktas hopp skall ej varda om intet evinnerligen.

¹⁹ (9:20) Stå upp, HERRE; låt icke människor få överhanden, låt hedningarna bliva dömda inför ditt ansikte.

²⁰ (9:21) Låt, o HERRE, förskräckelse komma över dem; må hedningarna förnimma att de äro människor. Sela.

KAPITEL 10

Varför, HERRE, står du så långt ifrån och fördöljer dig i nödens tider?

² Genom de ogudaktigas övermod måste den arme lida. Må de fångas i de ränker som de hava uttänkt!

³ Ty den ogudaktige berömmar sig av sin själs lystnad, och den rovgirige talar förgripligt och föraktar HERREN.

⁴ Den ogudaktige säger i sitt högmod: "Han frågar icke därefter." "Det finnes ingen Gud", så äro alla hans tankar.

⁵ Trygga äro alltid hans vägar, dina domar gå högt över hans blickar; alla sina ovänner räknar han för intet.

- ⁶ Han säger i sitt hjärta: "Jag skall icke vackla, över mig skall i evighet ingen olycka komma."
- ⁷ Hans mun är full av förbannelse, av svek och förtryck; hans tunga gömmer olycka och fördärv.
- ⁸ Han lägger sig i försåt vid gårdarna, i lönnedom vill han dräpa den oskyldige; hans ögon lura på den olycklige.
- ⁹ Han ligger i försåt på lönnligt ställe, såsom ett lejon i sitt snår, han ligger i försåt för att gripa den arme; han griper den arme, i det han drager honom in i sitt nät.
- ¹⁰ Han trycker sig ned, han ligger på lur, och de olyckliga falla i hans klor.
- ¹¹ Han säger i sitt hjärta: "Gud förgäter det, han har dolt sitt ansikte, han ser det aldrig."
- ¹² Stå upp, HERRE; Gud, upplyft din hand, förgät icke de arma.
- ¹³ Varför skall den ogudaktige få förakta Gud och säga i sitt hjärta att du icke frågar därefter?
- ¹⁴ Du har ju sett det, ty du giver akt på olycka och jämmer, för att taga det i din hand. Åt dig överlämnar den olycklige sin sak; du blev den faderlöses hjälpare.
- ¹⁵ Bryt sönder den ogudaktiges arm, och hemsök de ondas ogudaktighet, så att du icke mer finner den.
- ¹⁶ Ja, HERREN är konung alltid och evinnerligen; hedningarna utrotas ur hans land.
- ¹⁷ De ödmjukas trängtan hör du, HERRE; du gör deras hjärtan ståndaktiga; du låter ditt öra giva akt
- ¹⁸ för att skaffa den faderlöse och förtryckte rätt, så att människor, komma av jord, ej längre vålla skräck.

KAPITEL 11

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV DAVID.

Till HERREN Har jag tagit min tillflykt. Huru kunnen I då säga till mig: "Flyn såsom fåglar till edert berg;

² ty se, de ogudaktiga spänna bågen, de hava lagt sin pil på strängen, för att i mörkret skjuta på de rättsinniga.

³ När grundvalarna upprivas, vad kan då den rättfärdige uträtta?"

⁴ HERREN är i sitt heliga tempel, HERRENS tron är i himmelen; hans ögon skåda, hans blickar pröva människors barn.

⁵ HERREN prövar den rättfärdige; men den ogudaktige och den som älskar våld, dem hatar hans själ.

⁶ Han skall låta ljungeldssnaror regna över de ogudaktiga; eld och svavel och glödande vind, det är den kalk som bliver dem beskärd.

⁷ Ty HERREN är rättfärdig, han älskar rättfärdigheten; de redliga skola skåda hans ansikte.

KAPITEL 12

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL SEMINÍT; EN PSALM AV DAVID. (12:2)

Fräls, HERRE; ty de fromma äro borta, de trogna äro försvunna ifrån människors barn.

² (12:3) De tala lögn, den ene med den andre; med hala läppar tala de, och med dubbelt hjärta.

- ³ (12:4) HERREN utrote alla hala läppar, den tunga som talar stora ord,
- ⁴ (12:5) dem som säga: "Genom vår tunga äro vi starka, våra läppar stå oss bi; vem är herre över oss?"
- ⁵ (12:6) "Eftersom de arma lida övervåld och de fattiga klaga, vill jag nu stå upp", säger HERREN; "jag vill skaffa frälsning åt den som längtar därefter."
- ⁶ (12:7) HERRENS tal är ett rent tal, likt silver som rinner ned mot jorden, luttrat i degeln, renat sju gånger.
- ⁷ (12:8) Du, HERRE, skall bevara dem, du skall beskydda dem för detta släkte evinnerligen.
- ⁸ (12:9) Ty runt omkring dem vandra de ogudaktiga, då nu uselheten är rådande bland människors barn.

KAPITEL 13

FÖR SÅNGMÅSTAREN; EN PSALM AV DAVID.

Huru länge, HERRE; skall du så alldeles förgäta mig?

² Huru länge skall du fördölja ditt ansikte för mig?

³ Huru länge skall jag bekymras i min själ och ängslas i mitt hjärta dagligen? Huru länge skall min fiende förhäva sig över mig?

⁴ Skåda ned, svara mig, HERRE, min Gud; upplys mina ögon, så att jag icke somnar in i döden;

⁵ på det att min fiende icke må säga: "Jag blev honom övermäktig", och på att mina ovänner ej må fröjda sig, när jag vacklar.

⁶ Jag förtröstar på din nåd, mitt hjärta fröjde sig över din frälsning. Jag vill sjunga till HERRENS ära, ty han har gjort väl mot mig.

KAPITEL 14

FÖR SÅNGMÅSTAREN; AV DAVID.

Därarna säga i sina hjärtan: "Det finnes ingen Gud." Fördärv och styggelse är deras verk; ingen finnes, som gör vad gott är.

² HERREN skådar ned från himmelen på människors barn, för att se om det finnes någon förståndig, någon som söker Gud.

³ Nej, alla äro de avfälliga, allasammans äro de fördärvade; ingen finnes, som gör vad gott är, det finnes icke en enda.

⁴ Hava de då intet fått förnimma, alla dessa ogärningsmän, dessa som uppäta mitt folk, likasom åte de bröd, och som icke åkalla HERREN?

⁵ Jo, där överföll dem förskräckelse - ty Gud är hos de rättfärdigas släkte.

⁶ Den betrycktes rådslag mån I söka bringa på skam, HERREN är ju ändå hans tillflykt.

⁷ Ack att från Sion komme frälsning för Israel! När HERREN vill åter upprätta sitt folk, då skall Jakob fröjda sig, då skall Israel vara glad.

KAPITEL 15

EN PSALM AV DAVID.

HERRE, vem får bo i din hydda? Vem får dväljas på ditt heliga berg?

² Den som vandrar ostraffligt och gör vad rätt är och talar sanning av hjärtat;

³ den som icke bär förtal på sin tunga, den som icke gör sin broder något ont och icke drager smälek över sin nästa;

⁴ den som aktar den förkastlige för intet, men ärar dem som frukta HERREN; den som svär sig till skada, men ej bryter sin ed;

⁵ den som icke driver ocker med sina penningar och icke tager mutor för att fälla den oskyldige. Den som så handlar, han skall icke vackla till evig tid.

KAPITEL 16

EN SÅNG AV DAVID.

Bevara mig, Gud, ty jag tager min tillflykt till dig.

² Jag säger till HERREN: "Du är ju Herren; för mig finnes intet gott utom dig;

³ de heliga som finnas i landet, de äro de härliga till vilka jag har allt mitt behag."

⁴ Men de som taga sig en annan gud, de hava stora vedermödor; jag vill icke offra deras drickoffer av blod eller taga deras namn på mina läppar.

⁵ HERREN är min beskärda del och bägare; du är den som uppehåller min arvedel.

⁶ En lott har tillfallit mig i det ljuvliga, ja, ett arv som behagar mig väl.

⁷ Jag vill lova HERREN, ty han giver mig råd; ännu om natten manar mig mitt innersta.

⁸ Jag har haft HERREN för mina ögon alltid; ja, han är på min högra sida, jag skall icke vackla.

⁹ Fördenskull gläder sig mitt hjärta, och min ära fröjdar sig; jämväl min kropp får bo i trygghet.

¹⁰ Ty du skall icke lämna min själ åt dödsriket, du skall icke låta din fromme få se graven.

¹¹ Du skall kungöra mig livets väg; inför ditt ansikte är glädje till fyllest, ljuvlighet i din högra hand evinnerligen.

KAPITEL 17

EN BÖN AV DAVID.

Hör, o HERRE, en rättfärdig sak, akta på mitt rop, lyssna till min bön; den kommer icke ifrån falska läppar.

² Av dig må jag få min rätt; dina ögon må skåda vad rättvist är.

³ Du prövar mitt hjärta, du utrannsakar mig, men du finner intet; ingen ond tanke går ut ur min mun.

⁴ Efter dina läppars ord, och vad människor än må göra, tager jag mig till vara för våldsverkares stigar.

⁵ Mina steg hålla sig stadigt på dina vägar, mina fötter vackla icke.

⁶ Så åkallar jag nu dig, ty du, Gud, skall svara mig; böj ditt öra till mig, hör mitt tal.

⁷ Bevisa din underbara nåd, du som frälsar undan motståndarna dem som taga sin tillflykt till din högra hand.

⁸ Bevara mig såsom en ögonsten, beskärma mig under dina vingars skugga

⁹ för de ogudaktiga, som vilja fördärva mig, för mina dödsfiender, som omringa mig.

¹⁰ Sitt hjärta förstocka de; med sin mun tala de stora ord.

- ¹¹ Nu äro de omkring mig, var vi gå, deras ögon speja efter huru de skola böja mig till jorden.
- ¹² Ja, denne är lik ett lejon som längtar efter rov, lik ett ungt lejon som ligger i försåt.
- ¹³ Stå upp, HERRE; träd emot honom, slå honom ned, rädda med ditt svärd min själ från den ogudaktige,
- ¹⁴ ja, med din hand, från människorna, HERRE, från denna världens människor, som hava sin del i detta livet, och vilkas buk du fyller med dina håvor, som hava söner i mängd och lämna sitt överflöd åt sina barn.
- ¹⁵ Men jag skall skåda ditt ansikte i rättfärdighet; när jag uppvaknar, vill jag mätta mig av din åsyn.

KAPITEL 18

FÖR SÅNGMÅSTAREN; AV HERRENS TJÄNARE DAVID, SOM TALADE TILL HERREN DENNA SÅNGS ORD, NÄR HERREN HADE RÄDDAT HONOM FRÅN ALLA HANS FIENDERS HAND OCH UR SAULS VÅLD. (18:2)

- H**an sade: Hjärtligen kär har jag dig, HERRE, min starkhet,
- ² (18:3) HERRE, mitt bergfäste, min borg och min räddare, min Gud, min klippa, till vilken jag tager min tillflykt, min sköld och min frälsnings horn, mitt värn.
- ³ (18:4) HERREN, den högtlovade, åkallar jag, och från mina fiender bliver jag frälst.
- ⁴ (18:5) Dödens band omvärvde mig, och fördärvets strömmar förskräckte mig.
- ⁵ (18:6) Dödsrikets band omslöt mig, dödens snaror föllo över mig.
- ⁶ (18:7) Men jag åkallade HERREN i min nöd och ropade till min Gud. Han hörde från sin himmelska boning min röst, och mitt rop inför honom kom till hans öron.
- ⁷ (18:8) Då skalv jorden och bävade, och bergens grundvalar darrade; de skakades, ty hans vrede var upptänd.
- ⁸ (18:9) Rök steg upp från hans näsa och förtärande eld från hans mun; eldsglöd ljungade från honom.
- ⁹ (18:10) Och han sänkte himmelen och for ned, och töcken var under hans fötter.
- ¹⁰ (18:11) Han for på keruben och flög, han svävade på vindens vingar.
- ¹¹ (18:12) Han gjorde mörker till sitt täckelse, till en hydda som omslöt honom; mörka vatten, tjocka moln.
- ¹² (18:13) Av glansen framför honom veko molnen undan; hagel föll, och eldsglöd for ned.
- ¹³ (18:14) Och HERREN dundrade i himmelen, den Högste lät höra sin röst; hagel föll, och eldsglöd for ned.
- ¹⁴ (18:15) Han sköt sina pilar och förskingrade dem, ljungeldar i mängd och förvirrade dem.
- ¹⁵ (18:16) Vattens bäddar kommo i dagen, och jordens grundvalar blottades, för din näpst, o HERRE, för din vredes stormvind.
- ¹⁶ (18:17) Han räckte ut sin hand från höjden och fattade mig, han drog mig upp ur de stora vattnen.
- ¹⁷ (18:18) Han räddade mig från min starke fiende och från mina ovänner, ty de voro mig övermäktiga.
- ¹⁸ (18:19) De överföllu mig på min olyckas dag, men HERREN blev mitt stöd.
- ¹⁹ (18:20) Han förde mig ut på rymlig plats; han räddade mig, ty han hade behag till mig.
- ²⁰ (18:21) HERREN lönar mig efter min rättfärdighet; efter mina händers renhet vedergäller han mig.

- ²¹ (18:22) Ty jag höll mig på HERRENS vägar och avföll icke från min Gud i ogudaktighet;
- ²² (18:23) nej, alla hans rätter hade jag för ögonen, och hans stadgar lät jag icke vika ifrån mig.
- ²³ (18:24) Så var jag ostrafflig inför honom och tog mig till vara för missgärning.
- ²⁴ (18:25) Därför vedergällde mig HERREN efter min rättfärdighet, efter mina händers renhet inför hans ögon.
- ²⁵ (18:26) Mot den fromme bevisar du dig from, mot en ostrafflig man bevisar du dig ostrafflig.
- ²⁶ (18:27) Mot den rene bevisar du dig ren, men mot den vrånge bevisar du dig avog.
- ²⁷ (18:28) Ty du frälsar ett betryckt folk, men stolta ögon ödmjukar du.
- ²⁸ (18:29) Ja, du låter min lampa brinna klart; HERREN, min Gud, gör mitt mörker ljuset.
- ²⁹ (18:30) Ja, med dig kan jag nedslå härskaror, och med min Gud stormar jag murar.
- ³⁰ (18:31) Guds väg är ostrafflig; HERRENS tal är luttrat. En sköld är han för alla som taga sin tillflykt till honom.
- ³¹ (18:32) Ty vem är Gud förutom HERREN, och vem är en klippa utom vår Gud?
- ³² (18:33) Gud, du som omgjordade mig med kraft och lät min väg vara lyckosam,
- ³³ (18:34) du som gjorde mina fötter såsom hindens och ställde mig på mina höjder,
- ³⁴ (18:35) du som lärde mina händer att strida och mina armar att spänna kopparbågen!
- ³⁵ (18:36) Du gav mig din frälsnings sköld, och din högra hand stödde mig, och ditt saktmod gjorde mig stor;
- ³⁶ (18:37) du skaffade rum för mina steg, där jag gick, och mina fötter vacklade icke.
- ³⁷ (18:38) Jag förföljde mina fiender och hann upp dem; jag vände icke tillbaka, förrän jag hade gjort ände på dem.
- ³⁸ (18:39) Jag slog dem, så att de icke mer kunde resa sig; de föllo under mina fötter.
- ³⁹ (18:40) Du omgjordade mig med kraft till striden, du böjde mina motståndare under mig.
- ⁴⁰ (18:41) Mina fiender drev du på flykten för mig, och dem som hatade mig förgjorde jag.
- ⁴¹ (18:42) De ropade, men det fanns ingen som frälste; till HERREN, men han svarade dem icke.
- ⁴² (18:43) Och jag stötte dem sönder till stoft för vinden, jag kastade ut dem såsom orenlighet på gatan.
- ⁴³ (18:44) Du räddade mig ur folkets strider, du satte mig till ett huvud över hedningar; folkslag som jag ej kände blevo mina tjänare.
- ⁴⁴ (18:45) Vid blotta ryktet hörsammade de mig; främlingar visade mig underdånighet.
- ⁴⁵ (18:46) Ja, främlingarnas mod visnade bort; med bävan övergåvo de sina borgar.
- ⁴⁶ (18:47) HERREN lever! Lovad vare min klippa, och upphöjd vare min frälsnings Gud!
- ⁴⁷ (18:48) Gud, som har givit mig hämnd och tvingat folken under mig;
- ⁴⁸ (18:49) du som har befriat mig från mina fiender och upphöjt mig över mina motståndare, räddat mig från våldets man!
- ⁴⁹ (18:50) Fördenskull vill jag tacka dig bland hedningarna, HERRE, och lovsjunga ditt namn.
- ⁵⁰ (18:51) Ty du giver din konung stor seger och gör nåd mot din smorde, mot David och hans säd till evig tid.

KAPITEL 19

FÖR SÅNGMÄSTAREN; EN PSALM AV DAVID. (19:2)

Himlarna förtälja Guds ära, och fästet förkunnar hans händers verk;

² (19:3) den ena dagen talar därom till den andra, och den ena natten kungör det för den andra;

³ (19:4) det är ej ett tal eller språk vars ljud icke höres.

⁴ (19:5) De sträcka sig ut över hela jorden, och deras ord gå till världens ändar. Åt solen har han gjort en hydda i dem;

⁵ (19:6) och den är såsom en brudgum som går ut ur sin kammare, den fröjdar sig, såsom en hjälte, att löpa sin bana.

⁶ (19:7) Vid himmelens ända är det den går upp, och dess omlopp når intill himmelens gränser, och intet är skylt för dess hetta.

⁷ (19:8) HERRENS lag är utan brist och vederkvicker själen; HERRENS vittnesbörd är fast och gör den enfaldige vis.

⁸ (19:9) HERRENS befallningar äro rätta och giva glädje åt hjärtat; HERRENS bud är klart och upplyser ögonen.

⁹ (19:10) HERRENS fruktan är ren och består evinnerligen; HERRENS rätter äro sanning, allasammans rättfärdiga.

¹⁰ (19:11) De äro dyrbarare än guld, ja, än fint guld i mängd; de äro sötare än honung, ja, än renaste honung.

¹¹ (19:12) Av dem hämtar ock din tjänare varning; den som håller dem har stor lön.

¹² (19:13) Vem märker själv huru ofta han felar? Förlåt mig mina hemliga brister.

¹³ (19:14) Bevara ock din tjänare för fräcka människor; låt dem icke få makt med mig, så bliver jag ostrafflig och varder fri ifrån svår överträdelse.

¹⁴ (19:15) Låt min muns tal tackas dig och mitt hjärtas tankar, HERRE, min klippa och min förlösare.

KAPITEL 20

FÖR SÅNGMÄSTAREN; EN PSALM AV DAVID. (20:2)

HERREN bönhöre dig på nödens dag, Jakobs Guds namn beskydde dig.

² (20:3) Han sände dig hjälp från helgedomen, och stödde dig från Sion.

³ (20:4) Han tänke på alla dina spisoffer och upptage med välbehag ditt brännoffer. Sela.

⁴ (20:5) Han giv dig vad ditt hjärta begär och fullborde alla dina rådslag.

⁵ (20:6) Må vi få jubla över din seger och i vår Guds namn resa upp baneret; HERREN uppfyller alla dina böner.

⁶ (20:7) Nu vet jag att HERREN giver seger åt sin smorde; han svarar honom från sin heliga himmel, genom väldiga gärningar giver hans högra hand seger.

⁷ (20:8) De andra prisa vagnar, de prisa hästar, men vi prisa HERRENS, vår Guds, namn.

⁸ (20:9) De sjunka ned och falla, men vi resa oss upp och bliva bestående.

⁹ (20:10) HERRE, giv seger; ja, konungen svare oss på den tid då vi ropa.

KAPITEL 21

FÖR SÅNGMÄSTAREN; EN PSALM AV DAVID. (21:2)

HERRE, över din makt gläder sig konungen; huru fröjdas han icke högeligen över din seger!

² (21:3) Vad hans hjärta önskar har du givit honom, och hans läppars begäran har du icke vägrat honom. Sela.

³ (21:4) Ty du kommer honom till mötes med välsignelser av vad gott är; du sätter på hans huvud en gyllene krona.

⁴ (21:5) Han bad dig om liv, och du gav honom det, ett långt liv alltid och evinnerligen.

⁵ (21:6) Stor är hans ära genom din seger; majestät och härlighet beskär du honom.

⁶ (21:7) Ja, du låter honom bliva till välsignelse evinnerligen; du fröjdar honom med glädje inför ditt ansikte.

⁷ (21:8) Ty konungen förtröstar på HERREN, och genom den Högstes nåd skall han icke vackla.

⁸ (21:9) Din hand skall nå alla dina fiender; din högra hand skall träffa dem som hata dig.

⁹ (21:10) Du skall låta dem känna det såsom i en glödande ugn, när du låter se ditt ansikte. HERREN skall fördärva dem i sin vrede; eld skall förtära dem.

¹⁰ (21:11) Deras livsfrukt skall du utrota från jorden och deras avkomma från människors barn.

¹¹ (21:12) Ty de ville draga ont över dig; de tänkte ut ränker, men de förmå intet.

¹² (21:13) Nej, du skall driva dem tillbaka; med din båge skall du sikta mot deras anleten.

¹³ (21:14) Upphöjd vare du, HERREN, i din makt; vi vilja besjunga och lovsäga din hjältekraft.

KAPITEL 22

FÖR SÅNGMÄSTAREN, EFTER "MORGONRODNADENS HIND"; EN PSALM AV DAVID. (22:2)

Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Jag brister ut och klagar, men min frälsning är fjärran.

² (22:3) Men Gud, jag ropar om dagen, men du svarar icke, så ock om natten, men jag får ingen ro.

³ (22:4) Och dock är du den Helige, den som tronar på Israels lovsånger.

⁴ (22:5) På dig förtröstade våra fäder; de förtröstade, och du räddade dem.

⁵ (22:6) Till dig ropade de och blevo hulpna; på dig förtröstade de och kommo icke på skam.

⁶ (22:7) Men jag är en mask, och icke en människa, till smälek bland män, föraktad av folket.

⁷ (22:8) Alla som se mig bespotta mig; de spärra upp munnen, de skaka huvudet:

⁸ (22:9) "Befall dig åt HERREN! Han befrie honom, han räddade honom, ty han har ju behag till honom."

⁹ (22:10) Ja, det var du som hämtade mig ut ur moderlivet och lät mig vila trygg vid min moders bröst.

¹⁰ (22:11) På dig är jag kastad allt ifrån modersskötet; du är min Gud allt ifrån min moders liv.

¹¹ (22:12) Var icke långt ifrån mig, ty nöd är nära, och det finnes ingen hjälpare.

¹² (22:13) Tjurar i mängd omgiva mig, Basans oxar omringa mig.

¹³ (22:14) Såsom glupande och rytande lejon spärrar man upp gapet mot mig.

- 14** (22:15) Jag är lik vatten som utgjutes, alla mina leder hava skilts åt; mitt hjärta är såsom vax, det smälter i mitt liv.
- 15** (22:16) Min kraft är förtorkad och lik en lerskärva, min tunga låder vid min gom, och du lägger mig i dödens stoft.
- 16** (22:17) Ty hundar omgiva mig; de ondas hop har kringränt mig, mina händer och fötter hava de genomborrat.
- 17** (22:18) Jag kan räkna alla mina ben; de skåda därpå, de se med lust på mig.
- 18** (22:19) De dela mina kläder mellan sig och kasta lott om min klädnad.
- 19** (22:20) Men du, HERRE, var icke fjärran; du min starkhet, skynda till min hjälp.
- 20** (22:21) Rädda min själ från svärdet, mitt liv ur hundarnas våld.
- 21** (22:22) Fräls mig från lejonets gap. Ja, du bönhör mig och räddar mig undan vildoxarnas horn.
- 22** (22:23) Då skall jag förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag prisa dig:
- 23** (22:24) I som frukten HERREN, loven honom; ären honom, alla Jakobs barn, och bäven för honom, alla Israels barn.
- 24** (22:25) Ty han föraktade icke den betrycktes elände och höll det icke för en styggelse; han fördolde icke sitt ansikte för honom, och när han ropade, lyssnade han till honom.
- 25** (22:26) Genom dig skall min lovsång ljuda i den stora församlingen; mina löften får jag infria inför dem som frukta honom.
- 26** (22:27) De ödmjuka skola äta och bliva mätta, de som söka HERREN skola få lova honom; ja, edra hjärtan skola leva evinnerligen.
- 27** (22:28) Alla jordens ändar skola betänka det och omvända sig till HERREN. Hedningarnas alla släkter skola tillbedja inför dig.
- 28** (22:29) Ty riket är HERRENS, och han råder över hedningarna.
- 29** (22:30) Ja, alla mäktiga på jorden skola äta och tillbedja; inför honom skola knäböja alla de som måste fara ned i graven, de som icke kunna behålla sin själ vid liv.
- 30** (22:31) Kommande ättled skola tjäna honom; man skall förtälja om Herren för ett annat släkte.
- 31** (22:32) Man skall träda upp och förkunna hans rättfärdighet, ja, bland folk som skola födas att han har gjort det.

KAPITEL 23

EN PSALM AV DAVID.

HERREN är min herde, mig skall intet fattas,

2 han låter mig vila på gröna ängar; han för mig till vatten där jag finner ro,

3 han vederkvicker min själ; han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull.

4 Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig; din käpp och stav, de trösta mig.

5 Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn; du smörjer mitt huvud med olja och låter min bågare flöda över.

6 Godhet allenast och nåd skola följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall åter få bo i HERRENS hus, evinnerligen.

KAPITEL 24

AV DAVID; EN PSALM.

Jorden är HERRENS och allt vad därpå är, jordens krets och de som bo därpå.

² Ty han är den som har lagt hennes grund på haven, den som på strömmarna har berett henne fäste.

³ Vem får gå upp på HERRENS berg, och vem får träda in i hans helgedom?

⁴ Den som har oskyldiga händer och rent hjärta, den som icke vänder sin själ till lögn och den som icke svär falskt.

⁵ Han skall undfå välsignelse av HERREN och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.

⁶ Sådant är det släkte som frågar efter honom; de som söka ditt ansikte, de äro Jakobs barn. Sela.

⁷ Höjen, I portar, edra huvuden, höjen eder, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin.

⁸ Vem är då ärans konung? Det är HERREN, stark och väldig, HERREN, väldig i strid.

⁹ Höjen, I portar, edra huvuden, höjen dem, I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin.

¹⁰ Vem är då denne ärans konung? Det är HERREN Sebaot; han är ärans konung. Sela.

KAPITEL 25

AV DAVID.

Till dig, HERRE, upplyfter jag min själ.

² Min Gud, på dig förtröstar jag; låt mig icke komma på skam, låt icke mina fiender fröjda sig över mig.

³ Nej, ingen kommer på skam, som förbidar dig; på skam kommer de som, utan sak, handla trolöst.

⁴ HERRE, kungör mig dina vägar, lär mig dina stigar.

⁵ Led mig i din sanning, och lär mig, ty du är min frälsnings Gud; dig förbidar jag alltid.

⁶ Tänk, HERRE, på din barmhärthighet och din nåd, ty de äro av evighet.

⁷ Tänk icke på min ungdoms synder och på mina överträdelser, utan tänk på mig efter din nåd, för din godhets skull, HERRE.

⁸ HERREN är god och rättfärdig, därför undervisar han syndare om vägen.

⁹ Han leder de ödmjuka rätt, han lär de ödmjuka sin väg.

¹⁰ Alla HERRENS vägar äro nåd och trofasthet för dem som hålla hans förbund och vittnesbörd.

¹¹ För ditt namns skull, HERRE, förlåt min missgärning, ty den är stor.

¹² Finnes det en man som fruktar HERREN, då undervisar han honom om den väg han bör välja.

¹³ Han själv skall leva i lycka, och hans efterkommande skola besitta landet.

¹⁴ HERREN har sin umgängelse med dem som frukta honom, och sitt förbund vill han kungöra för dem.

¹⁵ Mina ögon se alltid till HERREN, ty han drager mina fötter ur nätet.

¹⁶ Vänd dig till mig och var mig nådig; ty jag är ensam och betryckt.

¹⁷ Mitt hjärtas ångest är stor; för mig ut ur mitt trångmål.

- 18** Se till mitt lidande och min vedermöda, och förlåt mig alla mina synder.
19 Se därtill att mina fiender äro så många och hata mig med orätt.
20 Bevara min själ och rädda mig; låt mig icke komma på skam, ty jag tager min tillflykt till dig.
21 Ostrafflighet och redlighet bevare mig, ty jag förbida dig.
22 Förlossa Israel, o Gud, ur all dess nöd.

KAPITEL 26

AV DAVID.

Skaffa mig rätt, HERRE, ty jag vandrar i ostrafflighet, och jag förtröstar på HERREN utan att vackla.

- 2** Pröva mig, HERRE, och försök mig; rannsaka mina njurar och mitt hjärta.
3 Ty din nåd är inför mina ögon, och jag vandrar i din sanning.
4 Jag sitter icke hos lögnens män, och med hycklare har jag icke min umgängelse.
5 Jag hatar de ondas församling, och hos de ogudaktiga sitter jag icke.
6 Jag tvår mina händer i oskuld, och kring ditt altare, HERRE, vill jag vandra,
7 för att höja min röst till tacksägelse och förtälja alla dina under.
8 HERRE, jag har din boning kär och den plats där din härlighet bor.
9 Ryck icke min själ bort med syndare, icke mitt liv med de blodgiriga,
10 i vilkas händer är skändlighet, och vilkas högra hand är full av mutor.
11 Jag vandrar ju i ostrafflighet; förlossa mig och var mig nådig.
12 Ja, min fot står på jämn mark; i församlingarna skall jag lova HERREN.

KAPITEL 27

AV DAVID.

HERREN är mitt ljus och min frälsning; för vem skulle jag frukta? HERREN är mitt livs värn; för vem skulle jag rädas?

- 2** När de onda draga emot mig och vilja uppsluka mig, då stappla de själva och falla, mina motståndare och fiender.
3 Om ock en här lägrar sig mot mig, så fruktar ändå icke mitt hjärta; om krig uppstår mot mig, så är jag dock trygg.
4 Ett har jag begärt av HERREN, därefter traktar jag: att jag må få bo i HERRENS hus i alla mina livsdagar, för att skåda HERRENS ljuvlighet och betrakta hans tempel.
5 Ty han döljer mig i sin hydda på olyckans dag, han beskärmar mig i sitt tjäll, han för mig upp på en klippa.
6 Och nu skall mitt huvud resa sig över mina fiender runt omkring mig, och jag vill offra i hans hydda jublets offer, jag vill sjunga till HERRENS ära och lovsäga honom.
7 Hör, o HERRE! Jag höjer min röst och ropar, var mig nådig och svara mig.
8 Mitt hjärta förehåller dig ditt ord: "Söken mitt ansikte." Ja, ditt ansikte, HERRE, söker jag;
9 fördölj icke ditt ansikte för mig. Driv icke bort din tjänare i vrede, du som har varit min hjälp; förskjut mig icke, övergiv mig icke, du min frälsnings Gud.
10 Nej, om än min fader och min moder övergiva mig, skall HERREN upptaga mig.
11 Visa mig, HERRE, din väg, och led mig på en jämn stig, för mina förföljares skull.

¹² Överlämna mig icke åt mina ovänners vilja; ty mot mig uppstå falska vittnen och män som andas våld.

¹³ Ja, jag tror förvisso att jag skall få se HERRENS goda i de levandes land.

¹⁴ Förbida HERREN, var frimodig och oförfärad i ditt hjärta; ja, förbida HERREN.

KAPITEL 28

AV DAVID.

Till dig, HERRE, ropar jag; min klippa, var icke stum mot mig. Ja, var icke tyst mot mig, så att jag bliver lik dem som fara ned i graven.

² Hör mina böners ljud, när jag ropar till dig, när jag upplyfter mina händer mot det allraheligaste i din helgedom.

³ Tag mig icke bort med de ogudaktiga och med ogärningsmännen, som tala vänligt med sin nästa men hava ondska i sina hjärtan.

⁴ Giv dem efter deras gärningar och efter deras onda väsende, giv dem efter deras händers verk, vedergäll dem vad de hava gjort.

⁵ Ty de akta icke på HERRENS gärningar, icke på hans händer verk; därför skall han slå dem ned och ej mer bygga upp dem.

⁶ Lovad vare HERREN, ty han har hört mina böners ljud!

⁷ HERREN är min starkhet och min sköld; på honom förtröstade mitt hjärta. Och jag vart hulpen, därför fröjdar sig mitt hjärta, och med min sång vill jag tacka honom.

⁸ HERREN är sitt folks starkhet, och ett frälsningens värn är han för sin smorde.

⁹ Fräls ditt folk och välsigna din arvedel, och var deras herde och bär dem till evig tid.

KAPITEL 29

EN PSALM AV DAVID.

Given åt HERREN, I Guds sönder, given åt HERREN ära och makt;

² given åt HERREN hans namns ära, tillbedjen HERREN i helig skrud.

³ HERRENS röst går ovan vattnen; Gud, den härlige, dundrar, ja, HERREN, ovan de stora vattnen.

⁴ HERRENS röst ljuder med makt, HERRENS röst ljuder härligt.

⁵ HERRENS röst bräcker cedrar, HERREN bräcker Libanons cedrar.

⁶ Han kommer dem att hoppa likasom kalvar, Libanon och Sirjon såsom unga vildoxar.

⁷ HERRENS röst sprider ljungeldslågor.

⁸ HERRENS röst kommer öknen att bäva, HERREN kommer Kades' öken att bäva.

⁹ HERRENS röst bringar hindarna att föda; skogarnas klädnad rycker den bort. I hans himmelska boning förkunnar allting hans ära.

¹⁰ HERREN på sin tron bjöd floden komma, och HERREN tronar såsom konung evinnerligen.

¹¹ HERREN skall giva makt åt sitt folk, HERREN skall välsigna sitt folk med frid.

KAPITEL 30

EN PSALM, EN SÅNG AV DAVID, VID TEMPLETS INVIGNING. (30:2)

Jag vill upphöja dig, HERRE, ty du har dragit mig ur djupet, du har icke låtit mina fiender glädja sig över mig.

² (30:3) HERRE, min Gud, jag ropade till dig, och du helade mig.

³ (30:4) HERRE, du förde min själ upp ur dödsriket, du tog mig levande ut från dem som foro ned i graven.

⁴ (30:5) Lovsjungen HERREN, I hans fromme, och prisen hans heliga namn.

⁵ (30:6) Ty ett ögonblick varar hans vrede, men hela livet hans nåd; om aftonen gästar gråt, men om morgonen kommer jubel.

⁶ (30:7) Jag sade, när det gick mig väl: "Jag skall aldrig vackla."

⁷ (30:8) HERRE, i din nåd hade du gjort mitt berg starkt; men du fördolde ditt ansikte, då förskräcktes jag.

⁸ (30:9) Till dig, HERRE, ropade jag, och till Herren bad jag:

⁹ (30:10) "Vad vinning har du av mitt blod, eller därav att jag far ned i graven? Kan stoftet tacka dig, kan det förkunna din trofasthet?"

¹⁰ (30:11) Hör, o HERRE, och var mig nådig; HERRE, var min hjälpare."

¹¹ (30:12) Då förvandlade du min klagan i fröjdesprång; du klädde av mig sorgens dräkt och omgjordade mig med glädje.

¹² (30:13) Därför skall min ära lovsjunga dig, utan att tystna; HERRE, min Gud, jag vill tacka dig evinnerligen.

KAPITEL 31

FÖR SÅNGMÄSTAREN; EN PSALM AV DAVID. (31:2)

Till dig, HERRE, tager jag min tillflykt; låt mig aldrig komma på skam, befria mig genom din rättfärdighet.

² (31:3) Böj ditt öra till mig, rädda mig snarligen; var mig en fast klippa, en bort till min frälsning.

³ (31:4) Ty du är mitt bergfäste och min bort, och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig.

⁴ (31:5) Du skall draga mig ur det nät som de lade ut för mig; ty du är mitt värn.

⁵ (31:6) I din hand befaller jag min ande; du förlossar mig, HERRE, du trofaste Gud.

⁶ (31:7) Jag hatar dem som hålla sig till fåfängliga avgudar, men jag förtröstar på HERREN.

⁷ (31:8) Jag vill fröjda mig och vara glad över din nåd, att du ser till mitt lidande, att du låter dig vårda om min själ i nöden

⁸ (31:9) och icke överlämnar mig i fiendens hand, utan ställer mina fötter på rymlig plats.

⁹ (31:10) Var mig nådig, HERRE, ty jag är i nöd; av sorg är mitt öga förmörkat, ja, min själ såväl som min kropp.

¹⁰ (31:11) Ty mitt liv har försvunnit i bedrävelse och mina år i suckan; min kraft är bruten genom min missgärning, och benen i min kropp äro maktlösa.

¹¹ (31:12) För alla mina ovänners skull har jag blivit till smälek, ja, till stor smälek för mina grannar och till skräck för mina förtrogna; de som se mig på gatan fly undan för mig.

¹² (31:13) Jag är bortglömd ur hjärtat, såsom vore jag död; jag har blivit såsom ett sönderslaget kärl.

¹³ (31:14) Ty jag hör mig förtalas av många; skräck från alla sidor! De rådslå med

varandra mot mig och stämpla för att taga mitt liv.

14 (31:15) Men jag förtröstar på dig, HERRE; jag säger: "Du är min Gud."

15 (31:16) Min tid står i dina händer; rädda mig från mina fienders hand och mina förföljare.

16 (31:17) Låt ditt ansikte lysa över din tjänare; fräls mig genom din nåd.

17 (31:18) HERRE, låt mig icke komma på skam, ty jag åkallar dig; låt de ogudaktiga komma på skam och varda tystade i dödsriket.

18 (31:19) Må lögnaktiga läppar förstummas, de som tala vad fräckt är mot den rättfärdige, med högmod och förakt.

19 (31:20) Huru stor är icke din godhet, den du förvarar åt dem som frukta dig, och den du bevisar inför människors barn mot dem som taga sin tillflykt till dig!

20 (31:21) Du beskärmar dem i ditt ansiktes beskärm mot människors sammangaddning; du döljer dem i din hydda mot tungors angrepp.

21 (31:22) Lovad vare HERREN, ty han har bevisat mig sin underbara nåd genom att beskära mig en fast stad!

22 (31:23) Ty väl sade jag i min ångest: "Jag är bortdriven från dina ögon." Likväl hörde du mina böners ljud, när jag ropade till dig.

23 (31:24) Älsken HERREN, alla I hans fromme. HERREN bevarar de trogna, men han vedergäller i fullt mått den som över högmod.

24 (31:25) Varen frimodiga och oförfärade i edra hjärtan, alla I som sätten edert hopp till HERREN.

KAPITEL 32

AV DAVID; EN SÅNG.

Säll är den vilkens överträdelse är förlåten, vilkens synd är överskyld.

2 Säll är den människa som HERREN icke tillräknar missgärning, och i vilkens ande icke är något svek.

3 Så länge jag teg, försmäktade mina ben vid min ständiga klagan.

4 Ty dag och natt var din hand tung över mig; min livssaft förtorkades såsom av sommarhetta. Sela.

5 Då uppenbarade jag min synd för dig och överskyldde icke min missgärning. Jag sade: "Jag vill bekänna för HERREN mina överträdelser"; då förlät du mig min synds missgärning. Sela.

6 Därför skola alla fromma bedja till dig på den tid då du är att finna; sannerligen, om ock stora vattenfloder komma, skola de icke nå till dem.

7 Du är mitt beskärm, för nöd bevarar du mig; med räddningens jubel omgiver du mig. Sela.

8 Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra; jag vill giva dig råd och låta mitt öga vaka över dig.

9 Varen icke såsom hästar och mulåsnor utan förstånd, på vilka man lägger töm och betsel för att tämja dem, eljest får man dem ej fram.

10 Den ogudaktige har många plågor; men den som förtröstar på HERREN, honom omgiver han med nåd.

11 Varen glada i HERREN och fröjden eder, I rättfärdige, och jublen, alla I rättsinnige.

KAPITEL 33

Jublen i HERREN, I rättfärdige; lovsång höves de redliga.

² Tacken HERREN på harpa, lovsjungen honom till tiosträngad psaltare.

³ Sjungen honom en ny sång, spelen skönt med jubelklang.

⁴ Ty HERRENS ord är rätt, och allt vad han gör är gjort i trofasthet.

⁵ Han älskar rättfärdighet och rätt; jorden är full av HERRENS nåd.

⁶ Himmelen är gjord genom HERRENS ord och all dess här genom hans muns anda.

⁷ Han samlar havets vatten såsom i en hög; han lägger djupen i deras förvaringsrum.

⁸ Hela jorden frukte HERREN; för honom bäve alla som bo på jordens krets.

⁹ Ty han sade, och det vart; han bjöd, och det stod där.

¹⁰ HERREN gjorde hedningarnas råd om intet, han lät folkens tankar komma på skam.

¹¹ Men HERRENS råd består evinnerligen, hans hjärtas tankar från släkte till släkte.

¹² Saligt är det folk vars Gud HERREN är, det folk som han har utvalt till arvedel åt sig.

¹³ Ja, från himmelen skådade HERREN ned, han såg alla människors barn.

¹⁴ Från sin boning blickade han ned till alla dem som bo på jorden,

¹⁵ han som har danat allas deras hjärtan, han som aktar på alla deras verk.

¹⁶ En konung segrar icke genom sin stora styrka, en hjälte räddas icke genom sin stora kraft.

¹⁷ Förgäves väntar man sig seger genom hästar, med all sin styrka rädda de icke.

¹⁸ Se, HERRENS öga är vänt till dem som frukta honom, till dem som hoppas på hans nåd;

¹⁹ han vill rädda deras själ från döden och behålla dem vid liv i hungerns tid.

²⁰ Vår själ väntar efter HERREN; han är vår hjälp och sköld.

²¹ Ty i honom gläder sig vårt hjärta, vi förtrösta på hans heliga namn.

²² Din nåd, HERRE, vare över oss, såsom vi hoppas på dig.

KAPITEL 34

AV DAVID, HÄR HAN STÄLLDE SIG VANSINNIG INFÖR ABIMELEK, OCH DENNE DREV HONOM IFRÅN SIG, OCH HAN GICK SIN VÄG. (34:2)

Jag vill lova HERREN alltid; hans pris skall ständigt vara i min mun.

² (34:3) Min själ skall berömma sig av HERREN; de ödmjuka skola höra det och glädja sig.

³ (34:4) Loven med mig HERREN, låtom oss med varandra upphöja hans namn.

⁴ (34:5) Jag sökte HERREN, och han svarade mig, och ur all min förskräckelse räddade han mig.

⁵ (34:6) De som skåda upp till honom stråla av fröjd, och deras ansikten behöva icke rodna av blygsel.

⁶ (34:7) Här är en betryckt som ropade, och HERREN hörde honom och frälste honom ur all hans nöd.

⁷ (34:8) HERRENS ängel slår sitt läger omkring dem som frukta honom, och han befriar dem.

⁸ (34:9) Smaken och sen att HERREN är god; säll är den som tager sin tillflykt till honom.

⁹ (34:10) Frukten HERREN, I hans helige; ty de som frukta honom lida ingen brist.

- ¹⁰ (34:11) Unga lejon lida nöd och hungra, men de som söka HERREN hava icke brist på något gott.
- ¹¹ (34:12) Kommen, barn, hören mig; jag skall lära eder HERRENS fruktan.
- ¹² (34:13) Är du en man som älskar livet och önskar att se goda dagar?
- ¹³ (34:14) Avhåll då din tunga från det som är ont och dina läppar från att tala svek.
- ¹⁴ (34:15) Vänd dig bort ifrån det som är ont, och gör vad gott är, sök friden och trakta därefter.
- ¹⁵ (34:16) HERRENS ögon äro vända till de rättfärdiga och hans öron till deras rop.
- ¹⁶ (34:17) Men HERRENS ansikte är emot dem som göra det onda, han vill utrota deras åminnelse från jorden.
- ¹⁷ (34:18) När de rättfärdiga ropa, då hör HERREN och räddar dem ur all deras nöd.
- ¹⁸ (34:19) HERREN är nära dem som hava ett förkrossat hjärta och frälsar dem som hava en bedrövad ande.
- ¹⁹ (34:20) Den rättfärdige måste lida mycket, men HERREN räddar honom ur allt.
- ²⁰ (34:21) Han bevarar alla hans ben; icke ett enda av dem skall sönderslås.
- ²¹ (34:22) Den ogudaktige skall dödas av olyckan, och de som hata den rättfärdige skola stå med skuld.
- ²² (34:23) Men sina tjänares själar förlossar HERREN, och ingen skall stå med skuld, som tager sin tillflykt till honom.

KAPITEL 35

AV DAVID.

Gå till rätta, HERRE, med dem som gå till rätta med mig; strid mot dem som strida mot mig.

- ² Fatta sköld och skärm, och stå upp till min hjälp;
- ³ drag fram spjutet, och spärra vägen för mina förföljare. Säg till min själ: "Jag är din frälsning."
- ⁴ Må de komma på skam och blygas, som stå efter mitt liv; må de vika tillbaka och varda utskämda, som hava ont i sinnet mot mig.
- ⁵ Må de bliva såsom agnar för vinden, och HERRENS ängel drive dem bort.
- ⁶ Deras väg blive mörk och slipprig, och HERRENS ängel drive dem bort.
- ⁷ Ty utan sak hava de försåtligen tillrett sin nätgrop för mig, utan sak hava de grävt en grav för mitt liv.
- ⁸ Fördärv komme över den mannen oförtänt, det nät han har utlagt må fånga honom; ja, till sitt fördärv falle han själv däri.
- ⁹ Men min själ skall fröjda sig i HERREN och vara glad över hans frälsning.
- ¹⁰ Alla ben i min kropp skola säga: "HERRE, vem är dig lik, du som räddar den betryckte från den som är honom för stark, den betryckte och fattige ifrån den som plundrar honom?"
- ¹¹ Orättfärdiga vittnen träda fram; de utfråga mig om det jag icke vet.
- ¹² De löna mig med ont för gott; övergiven är min själ.
- ¹³ Jag åter bar sorgdräkt, när de voro sjuka, jag späkte min själ med fasta, jag bad med nedsänkt huvud;
- ¹⁴ såsom gällde det min vän, min broder, så skickade jag mig; lik den som sörjer sin

moder gick jag sorgklädd och lutande.

15 Men de glädja sig över mitt fall och rota sig samman; ja, eländiga människor, som jag icke känner, rota sig samman mot mig, de smäda mig utan uppehåll.

16 Dessa gudlösa, som driva gyckel för en kaka bröd, bita ihop tänderna mot mig.

17 Herre, huru länge skall du se härpå? Ryck min själ undan det fördärv de bereda, och mitt liv undan lejon.

18 Då skall jag tacka dig i den stora församlingen, och bland mycket folk skall jag lova dig.

19 Låt icke dem få glädja sig över mig, som utan skäl äro mina fiender; låt icke dem som utan sak hata mig få blinka med ögonen.

20 Ty det är icke frid som de tala; nej, svekets ord tänka de ut mot de stilla i landet.

21 De spärra upp munnen mot mig; de säga: "Rätt så, rätt så, nu se vi det med egna ögon!"

22 Du, HERRE, ser det; tig icke. Herre, var icke långt ifrån mig.

23 Vakna och stå upp för att skaffa mig rätt, för att utföra min sak, du min Gud och Herre.

24 Skaffa mig rätt efter din rättfärdighet, HERRE, min Gud, och låt dem icke få glädja sig över mig.

25 Låt dem icke säga i sina hjärtan: "Rätt så, det gick såsom vi ville!" Låt dem icke säga: "Vi hava fördärvat honom."

26 Må alla komma på skam och blygas, som glädja sig över min ofärd. Med skam och blygd må de varda klädda, som förhäva sig över mig.

27 Men må de jubla och glädja sig, som unna mig min rätt, och må de alltid kunna säga: "Lovad vare HERREN, han som unnar sin tjänare gott!"

28 Då skall min tunga förkunna din rättfärdighet och hela dagen ditt lov.

KAPITEL 36

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV HERRENS TJÄNARE DAVID. (36:2)

I mitt hjärta betänker jag vad synden säger till den ogudaktige, till den för vilkens ögon Guds fruktan ej finnes.

2 (34:3) Den intalar ju honom vad som är behagligt i hans ögon: att man icke skall finna hans missgärning och hata den.

3 (34:4) Hans muns ord äro fördärv och svek; han vill icke göra vad förståndigt och gott är.

4 (34:5) Fördärv tänker han ut på sitt läger, han träder på den väg som icke är god; han skyr icke för något ont.

5 (34:6) HERRE, upp i himmelen räcker din nåd, och din trofasthet allt upp till skyarna.

6 (34:7) Din rättfärdighet är såsom väldiga berg, dina rätter såsom det stora havsdjupet; både människor och djur hjälper du, HERRE.

7 (34:8) Huru dyrbar är icke din nåd, o Gud! Människors barn hava sin tillflykt under dina vingars skugga.

8 (34:9) De varda mättade av ditt hus' rika håvor, och av din ljuvlighets ström giver du dem att dricka.

9 (34:10) Ty hos dig är livets källa, i ditt ljus se vi ljus.

10 (34:11) Låt din nåd förbliva över dem som känna dig och din rättfärdighet över de rättsinniga.

11 (34:12) Låt icke de högmodigas fot komma över mig eller de ogudaktigas hand driva

mig bort.

12 (34:13) Ja, där ligga ogärningsmännen fallna; de äro nedstötta och kunna icke mer resa sig.

KAPITEL 37

AV DAVID.

Harmas icke över de onda, avundas icke dem som göra orätt.

2 Ty såsom gräs varda de snart avhuggna, och såsom gröna örter vissna de.

3 Förtrösta på HERREN, och gör vad gott är, förbliv i landet och beflita dig om redbarhet,

4 och hav din lust i HERREN: då skall han giva dig vad ditt hjärta begär.

5 Befall din väg åt HERREN och förtrösta på honom; han skall göra det.

6 Han skall låta din rättfärdighet gå fram såsom ljuset och din rätt såsom middagens sken.

7 Var stilla för HERREN och förbida honom, harmas icke över den vilkens väg är lyckosam, över den man som umgås med ränker.

8 Avhåll dig från vrede och låt förbittringen fara; harmas icke; därmed gör du blott illa.

9 Ty de onda skola varda utrotade, men de som vänta efter HERREN, de skola besitta landet.

10 Ännu en liten tid, så är den ogudaktige icke mer; och när du ser efter hans plats, då är han borta.

11 Men de ödmjuka skola besitta landet och hugnas av stor frid.

12 Den ogudaktige stämplar mot den rättfärdige och biter sina tänder samman mot honom;

13 men Herren ler åt honom, ty han ser att hans dag kommer.

14 De ogudaktiga draga ut svärdet och spänna sin båge, för att fälla den som är betryckt och fattig, för att slakta dem som vandra i redlighet.

15 Men deras svärd skall gå in i deras eget hjärta, och deras bågar skola brista sönder.

16 Det lilla som en rättfärdig har är bättre än många ogudaktigas stora håvor.

17 Ty de ogudaktigas armar skola sönderbrytas; men HERREN uppehåller de rättfärdiga.

18 HERREN känner de frommas dagar, och deras arvedel skall bestå evinnerligen.

19 De skola icke komma på skam i den onda tiden, och i hungerns dagar skola de varda mättade.

20 Ty de ogudaktiga skola förgås; HERRENS fiender äro såsom ängarnas prakt: de försvinna såsom rök, ja, de försvinna.

21 Den ogudaktige lånar och kan icke betala, men den rättfärdige är barmhärtig och givmild.

22 Ty HERRENS välsignade skola besitta landet, men de som han förbannar skola varda utrotade.

23 Genom HERREN bliva en mans steg fasta, när han har behag till hans väg.

24 Om han faller, störtar han dock icke till marken, ty HERREN håller honom vid handen.

25 Jag har varit ung och är nu gammal, men jag har icke sett den rättfärdige övergiven eller hans barn gå efter bröd.

26 Han är alltid barmhärtig och villig att låna och hans barn äro till välsignelse.

27 Vänd dig bort ifrån det som är ont, och gör vad gott är, så skall du få bo kvar evinnerligen.

28 Ty HERREN älskar vad rätt är och övergiver icke sina fromma, evinnerligen bliva de

bevarade; men de ogudaktigas avkomma varder utrotad.

²⁹ De rättfärdiga skola besitta landet och bo däri evinnerligen.

³⁰ Den rättfärdiges mun talar visdom, och hans tunga säger vad rätt är.

³¹ Hans Guds lag är i hans hjärta; hans steg vackla icke.

³² Den ogudaktige vaktar på den rättfärdige och står efter att döda honom,

³³ men HERREN överlämnar honom icke i hans hand och fördömer honom icke, när han dömes.

³⁴ Förbida HERREN, och håll dig på hans väg, så skall han upphöja dig till att besitta landet; du skall se med lust huru de ogudaktiga varda utrotade.

³⁵ Jag såg en ogudaktig som trotsade på sin makt; han utbredde sig såsom ett grönskande träd, väl rotat.

³⁶ Men när man sedan gick där fram, se, då var han borta; jag sökte efter honom, men han fanns icke mer.

³⁷ Giv akt på den ostrafflige, och se på den redlige, huru fridens man har en framtid.

³⁸ Men överträdarna skola allasammans förgås, de ogudaktigas framtid varder avskuren.

³⁹ Till de rättfärdiga kommer frälsning ifrån HERREN; han är deras värn i nödens tid.

⁴⁰ HERREN hjälper dem och befriar dem; han befriar dem från de ogudaktiga och frälsar dem, ty de taga sin tillflykt till honom.

KAPITEL 38

EN PSALM AV DAVID; TILL ÅMINNELSE. (38:2)

HERRE, straffa mig icke i din förtörnelse, och tukta mig icke i din vrede.

² (38:3) Ty dina pilar hava träffat mig, och din hand drabbar mig.

³ (38:4) Det finnes intet helt på min kropp för din vredes skull, intet helbrägda i mina ben för min synds skull.

⁴ (38:5) Ty mina missgärningar gå mig över huvudet; såsom en svår börda äro de mig för tunga.

⁵ (38:6) Mina sår stinka och flyta för min dårs-kaps skull.

⁶ (38:7) Jag går krokig och mycket lutande; hela dagen går jag sörjande.

⁷ (38:8) Ty mina länder äro fulla av brand, och intet helt finnes på min kropp.

⁸ (38:9) Jag är vanmäktig och illa sönderslagen; jag klagar för mitt hjärtas jämmers skull.

⁹ (38:10) Herre, du känner all min trängtan, och min suckan är dig icke fördold.

¹⁰ (38:11) Mitt hjärta slår häftigt, min kraft har övergivit mig; mina ögons ljus, också det är borta.

¹¹ (38:12) Mina vänner och fränder hålla sig fjärran ifrån min plåga, och mina närmaste hava ställt sig långt ifrån.

¹² (38:13) Snaror lägga de ut, som stå efter mitt liv, och de som söka min ofärd tala vad fördärvligt är; på svek tänka de hela dagen.

¹³ (38:14) Men jag är lik en döv, som intet hör, och lik en stum, som icke upplåter sin mun;

¹⁴ (38:15) ja, jag är lik en man som intet hör, och som icke har något gensvar i sin mun.

¹⁵ (38:16) Se, på dig, HERRE, hoppas jag; du skall svara, Herre, min Gud.

¹⁶ (38:17) Ty jag fruktar att de annars få glädja sig över mig, att de skola förhäva sig över mig, när min fot vacklar.

¹⁷ (38:18) Ty jag är nära att falla, och min plåga är alltid inför mig;

- ¹⁸ (38:19) ja, jag måste bekänna min missgärning, och jag sörjer över min synd.
- ¹⁹ (38:20) Men mina fiender få leva och äro mäktiga, och många äro de som hata mig utan sak,
- ²⁰ (38:21) de som löna gott med ont, och som stå mig emot, därför att jag far efter det goda.
- ²¹ (38:22) Övergiv mig icke, HERRE; min Gud, var icke långt ifrån mig.
- ²² (38:23) Skynda till min hjälp, Herre, du min frälsning.

KAPITEL 39

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL JEDUTUN; EN PSALM AV DAVID. (39:2)

Jag sade: "Jag vill akta på vad jag gör, så att jag icke syndar med min tunga; jag vill akta på att tygla min mun, så länge den ogudaktige är för mina ögon."

- ² (39:3) Jag blev stum och tyst, jag teg i min sorg; man jag upprördes av smärta.
- ³ (39:4) Mitt hjärta blev brinnande i mitt bröst: när jag begrundade, upptändes en eld i mig; jag talade med min tunga.
- ⁴ (39:5) HERRE, lär mig betänka att jag måste få en ände, och vad som är mina dagars mått, så att jag förstår huru förgänglig jag är.
- ⁵ (39:6) Se, såsom en handsbredd har du gjort mina dagars mått, och min livslängd är såsom intet inför dig; fåfänglighet allenast äro alla människor, huru säkra de än stå. Sela.
- ⁶ (39:7) Såsom en drömbild allenast gå de fram, fåfänglighet allenast är deras ävlan; de samla tillhopa och veta icke vem som skall få det.
- ⁷ (39:8) Och nu, vad förbida jag, Herre? Till dig står mitt hopp.
- ⁸ (39:9) Befria mig från alla mina överträdelser, låt mig icke bliva till smälek för dåren.
- ⁹ (39:10) Jag tiger och upplåter icke min mun; ty det är du som har gjort det.
- ¹⁰ (39:11) Vänd av ifrån mig din plåga; för din hands aga försmäktar jag.
- ¹¹ (39:12) Om du tuktar någon med näpster för missgärning, så är det ute med hans härlighet, såsom när mal krossas. Fåfänglighet allenast äro alla människor. Sela.
- ¹² (39:13) Hör min bön, o HERRE, och lyssna till mitt rop, tig icke vid mina tårar; ty jag är en främling i ditt hägn, en gäst såsom alla mina fäder.
- ¹³ (39:14) Vänd ifrån mig din blick, så att jag får vederkvickas, innan jag går hädan och icke mer är till.

KAPITEL 40

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV DAVID; EN PSALM. (40:2)

Stadigt förbidade jag HERREN, och han böjde sig till mig och hörde mitt rop.

- ² (40:3) Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur den djupa dyn; han ställde mina fötter på en klippa, han gjorde mina steg fasta;
- ³ (40:4) han lade i min mun en ny sång, en lovsång till vår Gud. Det skola många se och varda häpnade, och skola förtrösta på HERREN.
- ⁴ (40:5) Säll är den man som sätter sin förtröstan till HERREN; och icke vänder sig till dem som äro stolta och vika av i lögn.
- ⁵ (40:6) Stora äro de under du har gjort, HERRE, min Gud, och de tankar du har tänkt för oss; dig är intet likt. Jag ville förkunna dem och tala om dem, men de stå icke till att räkna.

- ⁶ (40:7) Till slaktoffer och spisofter har du icke behag - öppna öron har du givit mig - brännoffer och syndoffer begär du icke.
- ⁷ (40:8) Därför säger jag: "Se, jag kommer; i bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
- ⁸ (40:9) Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta."
- ⁹ (40:10) Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet i den stora församlingen; se, jag tillsluter icke mina läppar; du, HERRE, vet det.
- ¹⁰ (40:11) Din rättfärdighet fördöljer jag icke i mitt hjärta, om din trohet och din frälsning talar jag; jag förtiger icke din nåd och din trofasthet för den stora församlingen.
- ¹¹ (40:12) Du, HERRE, skall icke tillsluta din barmhärtighet för mig; din nåd och din trofasthet må alltid bevara mig.
- ¹² (40:13) Ty lidanden omvärva mig, flera än jag kan räkna; mina missgärningar hava tagit mig fatt, så att jag icke kan se; de äro flera än håren på mitt huvud, och mitt mod har övergivit mig.
- ¹³ (40:14) Värdes, o HERRE, rädda mig; HERRE, skynda till min hjälp.
- ¹⁴ (40:15) Må alla de komma på skam och varda utskämda, som stå efter mitt liv för att förgöra det; må de vika tillbaka och blygas, som önska min ofärd.
- ¹⁵ (40:16) Må de häpna i sin skam, som säga till mig: "Rätt så, rätt så!"
- ¹⁶ (40:17) Men alla de som söka dig må fröjdas och vara glada i dig; de som åstunda din frälsning säge alltid: "Lovad vare HERREN!"
- ¹⁷ (40:18) Är jag ock betryckt och fattig, Herren sörjer dock för mig. Min hjälp och min befriare är du; min Gud, dröj icke.

KAPITEL 41

FÖR SÅNGMÄSTAREN; EN PSALM AV DAVID. (41:2)

Säll är den som låter sig vårda om den arme; honom skall HERREN hjälpa på olyckans dag.

- ² (41:3) HERREN skall bevara honom och behålla honom vid liv, han skall prisas säll i landet. Icke skall du överlämna honom åt hans fienders vilja!
- ³ (41:4) HERREN skall på sjukbädden stå honom bi; vid hans sjukhet förvandlar du alldeles hans läger.
- ⁴ (41:5) Så säger jag då: HERRE; var du mig nådig; hela du min själ, ty jag har syndat mot dig.
- ⁵ (41:6) Mina fiender tala vad ont är mot mig: "När skall han dö och hans namn förgås?"
- ⁶ (41:7) Kommer någon och besöker mig, så talar han falskhet; hans hjärta samlar åt honom vad ondskefullt är; sedan går han ut och talar därom.
- ⁷ (41:8) De som hata mig tassla alla med varandra mot mig; de tänka ut mot mig det som är mig till skada.
- ⁸ (41:9) "Ohjälplig ofärd har drabbat honom, han som ligger där skall icke mer stå upp."
- ⁹ (41:10) Ja, också min vän, som jag litade på, han som åt mitt bröd, lyfter nu mot mig sin häl.
- ¹⁰ (41:11) Men du, HERRE, var mig nådig och upprätta mig, så vill jag vedergälla dem.
- ¹¹ (41:12) Att du har behag till mig, det vet jag därav att min fiende icke får jubla över mig.

¹² (41:13) Ty mig uppehåller du, för min ostrafflighets skull, och låter mig stå inför ditt ansikte evinnerligen.

¹³ (41:14) Lovad vare HERREN, Israels Gud, från evighet till evighet! Amen, Amen.

KAPITEL 42

FÖR SÅNGMÅSTAREN; EN SÅNG AV KORAS SÖNER. (42:2)

Såsom hjorten trängtar till vattenbäckar, så trängtar min själ efter dig, o Gud.

² (42:3) Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden. När skall jag få träda fram inför Guds ansikte?

³ (42:4) Mina tårar äro min spis både dag och natt, ty ständigt säger man till mig: "Var är nu din Gud?"

⁴ (42:5) Men jag vill utgjuta inom mig min själ och hava i minne huru jag gick med hopen upp till Guds hus, under fröjderop och tacksägelse, i högtidsskaran.

⁵ (42:6) Varför är du så bedrövad, min själ, och så orolig i mig? Hoppas på Gud; ty jag skall åter få tacka honom för frälsning genom honom.

⁶ (42:7) Min Gud, bedrövad är min själ i mig; därför tänker jag på dig i Jordans land och på Hermons höjder, på Misars berg.

⁷ (42:8) Djup ropar till djup, vid dånet av dina vattenfall; alla dina svallande böljor gå fram över mig.

⁸ (42:9) Om dagen må HERREN beskära sin nåd, och om natten vill jag sjunga till hans ära och bedja till mitt livs Gud.

⁹ (42:10) Jag vill säga till Gud, min klippa: "Varför har du förgätit mig, varför måste jag gå sörjande, trängd av fiender?"

¹⁰ (42:11) Det är såsom krossade man benen i min kropp, när mina ovänner smäda mig, när de beständigt säga till mig: "Var är nu din Gud?"

¹¹ (42:12) Varför är du så bedrövad, min själ, och varför så orolig i mig? Hoppas på Gud; ty jag skall åter få tacka honom, min frälsning och min Gud.

KAPITEL 43

Skaffa mig rätt, o Gud, och utför min sak mot ett folk utan fromhet; rädda mig ifrån falska och orättfärdiga människor.

² Ty du är den Gud som är mitt värn; varför har du förkastat mig? Varför måste jag gå sörjande, trängd av fiender?

³ Sänd ditt ljus och din sanning; må de leda mig, må de föra mig till ditt heliga berg och till dina boningar,

⁴ så att jag får gå in till Guds altare, till Gud, som är min glädje och fröjd, och tacka dig på harpa, Gud, min Gud.

⁵ Varför är du så bedrövad, min själ, och varför så orolig i mig? Hoppas på Gud; ty jag skall åter få tacka honom, min frälsning och min Gud.

KAPITEL 44

FÖR SÅNGMÅSTAREN; AV KORAS SÖNER; EN SÅNG. (44:2)

Gud, med våra öron hava vi hört, våra fäder hava förtäljt därom för oss: om den gärning du gjorde i deras dagar, i forntidens dagar.

² (44:3) Det var du som med din hand utrotade hedningarna, men planterade dem; du fördärvade andra folk, men dem lät du utbreda sig.

³ (44:4) Ty icke med sitt svärd intogo de landet, och deras egen arm gav dem icke seger, utan din högra hand och din arm och ditt ansiktes ljus, ty du hade behag till dem.

⁴ (44:5) Du, densamme, är min konung, o Gud; så tillsäg nu Jakob seger.

⁵ (44:6) Med din hjälp kunna vi stöta ned våra ovänner och i ditt namn förtrampa våra motståndare.

⁶ (44:7) Ty icke på min båge förlitar jag mig, och mitt svärd kan icke giva mig seger;

⁷ (44:8) nej, du giver oss seger över våra ovänner, och dem som hata oss låter du komma på skam.

⁸ (44:9) Gud lova vi alltid, och ditt namn prisa vi evinnerligen. Sela.

⁹ (44:10) Och dock har du nu förkastat oss och låtit oss varda till blygd, och du drager icke ut med våra härar.

¹⁰ (44:11) Du låter oss vika tillbaka för ovånnen, och de som hata oss taga sig byte.

¹¹ (44:12) Du låter oss bliva uppättna såsom får, och bland hedningarna han du förstrött oss.

¹² (44:13) Du säljer ditt folk för ett ringa pris, stor är icke den vinst du har gjort därpå.

¹³ (44:14) Du låter oss bliva till smälek för våra grannar, till spott och hån för dem som bo omkring oss.

¹⁴ (44:15) Du gör oss till ett ordspråk bland hedningarna, du låter folken skaka huvudet åt oss.

¹⁵ (44:16) Hela dagen är min smälek inför mig, och blygsel höljer mitt ansikte,

¹⁶ (44:17) när jag hör smädarens och lastarens tal, när jag ser fienden och den hämndgirige.

¹⁷ (44:18) Allt detta har kommit över oss, och vi hava dock icke förgätit dig, ej heller svikit ditt förbund.

¹⁸ (44:19) Våra hjärtan avföllo icke, och våra steg veko ej av ifrån din väg,

¹⁹ (44:20) så att du därför har krossat oss i schakalers land och övertäckt oss med dödsskugga.

²⁰ (44:21) Om vi hade förgätit vår Guds namn och uträckt våra händer till en främmande gud,

²¹ (44:22) månne icke Gud skulle hava utrannsakat det, han som känner hjärtats lönnligheter?

²² (44:23) Nej, för din skull varda vi dödade hela dagen och bliva aktade såsom slaktfår.

²³ (44:24) Vakna upp; varför sover du, Herre? Vakna, förkasta oss icke för alltid.

²⁴ (44:25) Varför döljer du ditt ansikte och förgäter vårt lidande och trångmål?

²⁵ (44:26) Se, vår själ är nedböjd i stoftet, vår kropp ligger nedtryckt till jorden.

²⁶ (44:27) Stå upp till vår hjälp, och förlossa oss för din nåds skull.

KAPITEL 45

FÖR SÅNGMÄSTAREN, EFTER "LILJOR"; AV KORAS SÖNER; EN SÅNG, ETT KVÄDE OM KÄRLEK. (45:2)

Mitt hjärta flödar över av sköna ord; jag säger: min dikt gäller en konung; en snabb skrivares penna är min tunga.

² (45:3) Du är den skönaste bland människors barn, ljuvlighet är utgjuten över dina läppar; så se vi att Gud har välsignat dig evinnerligen.

³ (45:4) Omgjorda din länd med ditt svärd, du hjälte, i ditt majestät och din härlighet.

⁴ (45:5) Och drag så åstad, lyckosam i din härlighet, till försvar för sanning, för ödmjukhet och rättfärdighet, så skall din högra hand lära dig underbara gärningar.

⁵ (45:6) Skarpa äro dina pilar; folk skola falla för dig; konungens fiender skola träffas i hjärtat.

⁶ (45:7) Gud, din tron förbliver alltid och evinnerligen; ditt rikes spira är rättvisans spira.

⁷ (45:8) Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet; därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.

⁸ (45:9) Av myrra, aloe och kassia dofta alla dina kläder; från elfenbenspalatser gläder dig strängaspel.

⁹ (45:10) Konungadöttrar har du såsom tärnor i ditt hov, en drottning står vid din högra sida, i guld från Ofir.

¹⁰ (45:11) Hör, dotter, och giv akt, och böj ditt öra härtill: Förgät nu ditt folk och din faders hus,

¹¹ (45:12) och må konungen få hava sin lust i din skönhet; ty han är din herre, och för honom skall du falla ned.

¹² (45:13) Se, dottern Tyrus, ja, de rikaste folk söka nu att vinna din ynnest med skänker.

¹³ (45:14) Idel härlighet är hon, konungadottern i gemaket: av guldvirkat tyg består hennes dräkt,

¹⁴ (45:15) i brokigt vävda kläder föres hon till konungen; jungfrur, hennes väninnor, följa henne åt; de ledas in till dig.

¹⁵ (45:16) Under glädje och fröjd föras de fram, de tåga in i konungens palats.

¹⁶ (45:17) I dina fäders ställe skola dina söner träda; dem skall du sätta till furstar överallt i landet.

¹⁷ (45:18) Ditt namn vill jag göra prisat bland alla kommande slakten; så skola ock folken lova dig, alltid och evinnerligen.

KAPITEL 46

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV KORAS SÖNER; TILL ALAMÓT; EN SÅNG. (46:2)

Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad.

² (46:3) Därför skulle vi icke frukta, om än jorden omvälvdes och bergen vacklade ned i havsdjupet;

³ (46:4) om än dess vågor brusade och svallade, så att bergen bävade vid dess uppror. Sela.

⁴ (46:5) En ström går fram, vars flöden giva glädje åt Guds stad, åt den Högstes heliga boning.

⁵ (46:6) Gud bor därinne, den vacklar icke; Gud hjälper den, när morgonen gryr.

⁶ (46:7) Hedningarna larma, riken vackla; han låter höra sin röst, då försmälter jorden.

⁷ (46:8) HERREN Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg. Sela.

⁸ (46:9) Kommen och skåden HERRENS verk: gärningar som väcka häpnad gör han på

jorden.

⁹ (46:10) Han stillar strider intill jordens ända, bågen bryter han sönder och bräcker spjutet, i eld bränner han upp stridsvagnarna.

¹⁰ (46:11) "Bliven stilla och besinnen att jag är Gud; hög varder jag bland hedningarna, hög på jorden."

¹¹ (46:12) HERREN Sebaot är men oss, Jakobs Gud är vår borg. Sela.

KAPITEL 47

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV KORAS SÖNER; EN PSALM. (47:2)

Klappen i händerna, alla folk, höjen jubel till Gud med fröjderop.

² (47:3) Ty HERREN är den Högste, fruktansvärd är han, en stor konung över hela jorden.

³ (47:4) Han tvingar folk under oss och folkslag under våra fötter.

⁴ (47:5) Han utväljer åt oss vår arvedel, Jakobs, hans älskades, stolthet. Sela.

⁵ (47:6) Gud har farit upp under jubel, HERREN, under basuners ljud.

⁶ (47:7) Lovsjungen Gud, lovsjungen; lovsjungen vår konung, lovsjungen.

⁷ (47:8) Ty Gud är konung över hela jorden; lovsjungen honom med en sång.

⁸ (47:9) Gud är nu konung över hedningarna, Gud har satt sig på sin heliga tron.

⁹ (47:10) Folkens ypperste hava församlat sig till att bliva ett Abrahams Guds folk. Ty Gud tillhöra de som äro jordens sköldar; högt är han upphöjd.

KAPITEL 48

EN SÅNG, EN PSALM AV KORAS SÖNER. (48:2)

Stor är HERREN och högt lovad, i vår Guds stad, på sitt heliga berg.

² (48:3) Skönt höjer det sig, hela jordens fröjd, berget Sion längst uppe i norr, den store konungens stad.

³ (48:4) Gud har i dess palatser gjort sig känd såsom ett värn.

⁴ (48:5) Ty se, konungarna församlade sig, tillhopa drogo de fram.

⁵ (48:6) De sågo det, då häpnade de; de förskräcktes, de flydde.

⁶ (48:7) Bävan grep dem där, ångest lik en barnaföderskas.

⁷ (48:8) Så krossar du Tarsis-skepp med östanvinden.

⁸ (48:9) Såsom vi hade hört, så fingo vi se det, i HERREN Sebaots stad, i vår Guds stad; Gud håller den vid makt till evig tid. Sela.

⁹ (48:10) Vi tänka, o Gud, på din nåd, när vi stå i ditt tempel.

¹⁰ (48:11) Såsom ditt namn, o Gud, så når ock ditt lov intill jordens ändar; din högra hand är full av rättfärdighet.

¹¹ (48:12) Sions berg glädje sig, Juda döttrar fröjde sig, för dina domars skull.

¹² (48:13) Gån omkring Sion och vandren runt därom, räknen dess torn;

¹³ (48:14) given akt på dess murar, skriden genom dess palatser, så att I kunnen förtälja därom för ett kommande släkte.

¹⁴ (48:15) Ty sådan är Gud, vår Gud, alltid och evinnerligen; intill döden skall han ledsaga oss.

KAPITEL 49

FÖR SÅNGMÅSTAREN; AV KORAS SÖNER; EN PSALM.

Hören detta, alla folk, lyssnen härtill,

² I alla som leven i världen,

³ både låga och höga, rika såväl som fattiga.

⁴ Hin mun skall tala visdom, och mitt hjärtas tanke skall vara förstånd.

⁵ Jag vill böja mitt öra till lärorikt tal, jag vill yppa vid harpan min förborgade kunskap.

⁶ Varför skulle jag frukta i olyckans dagar, när mina förföljares ondska omgiver mig?

⁷ De förlita sig på sina ägodelar och berömma sig av sin stora rikedom.

⁸ Men sin broder kan ingen förlossa eller giva Gud lösepenning för honom.

⁹ För dyr är lösen för hans själ och kan icke betalas till evig tid,

¹⁰ så att han skulle få leva för alltid och undgå att se graven.

¹¹ Nej, man skall se att visa män dö, att dårar och oförnuftiga förgås likasom de; de måste lämna sina ägodelar åt andra.

¹² De tänka att deras hus skola bestå evinnerligen, deras boningar från släkte till släkte; de uppkalla jordagods efter sina namn.

¹³ Men en människa har, mitt i sin härlighet, intet bestånd, hon är lik fäna den, som förgöres.

¹⁴ Den vägen gå de, dårar som de äro, och de följas av andra som finna behag i deras tal. Sela.

¹⁵ Såsom en fårhjord drivas de ned till dödsriket, där döden bliver deras herde. Så få de redliga makt över dem, när morgonen gryr, medan deras skepnader förtäras av dödsriket och ej få annan boning.

¹⁶ Men min själ skall Gud förlossa ifrån dödsrikets våld, ty han skall upptaga mig. Sela.

¹⁷ Frukta icke, när en man bliver rik, när hans hus växer till i härlighet.

¹⁸ Ty av allt detta får han vid sin död intet med sig, och hans härlighet följer honom icke ditned.

¹⁹ Om han ock prisar sig välsignad under sitt liv, ja, om man än berömmar dig, när du gör goda dagar, (49:20) så skall dock vars och ens själ gå till hans fäders släkte, till dem som aldrig mer se ljuset.

²⁰ (49:21) En människa som, mitt i sin härlighet, är utan förstånd, hon är lik fäna den, som förgöres.

KAPITEL 50

EN PSALM AV ASAF.

Gud, HERREN Gud, talar och kallar jorden, allt mellan öster och väster.

² Från Sion, skönhetens fullhet, träder Gud fram i glans.

³ Vår Gud kommer, och han skall icke tiga. Förtärande eld går framför honom, och omkring honom stormar det med makt.

⁴ Han kallar på himmelen därovan och på jorden, för att döma sitt folk:

⁵ "Församlen till mig mina fromma, som sluta förbund med mig vid offer."

⁶ Och himlarna förkunna att han är rättfärdig, att Gud är den som skipar rätt. Sela.

⁷ Hör, mitt folk, jag vill tala; Israel, låt mig varna dig. Gud, din Gud, är jag.

- ⁸ Icke för dina slaktoffer vill jag gå till rätta med dig; dina brännoffer har jag alltid inför mig.
- ⁹ Jag vill icke taga tjurar ur ditt hus eller bockar ur dina fållor;
- ¹⁰ ty mina äro alla skogens djur, boskapen på de tusende bergen;
- ¹¹ jag känner alla fåglar på bergen, och vad som rör sig på marken är mig bekant.
- ¹² Om jag hungrade, skulle jag icke säga dig det; ty min är jordens krets med allt vad därpå är.
- ¹³ Skulle jag äta tjurars kött, och skulle jag dricka bockars blod?
- ¹⁴ Nej, offra lovets offer åt Gud, så skall du få infria dina löften till den Högste.
- ¹⁵ Och åkalla mig i nöden, så vill jag hjälpa dig, och du skall prisa mig."
- ¹⁶ Men till den ogudaktige säger Gud: "Huru kan du tala om mina stadgar och föra mitt förbund på tungan,
- ¹⁷ du som hatar tuktan och kastar mina ord bakom dig?
- ¹⁸ Om du ser en tjuv, så håller du med honom, och med äktenskapsbrytare giver du dig i lag.
- ¹⁹ Din mun släpper du lös till vad ont är, och din tunga hopspinner svek.
- ²⁰ Du sitter där och förtalar din broder, din moders son lastar du!
- ²¹ Så gör du, och jag tiger, och nu tror du att jag är såsom du. Nej, jag vill straffa dig och ställa dig det för ögonen.
- ²² I som förgäten Gud, märken detta, för att jag icke må sönderriva eder utan räddning:
- ²³ den som offerar lovets offer, han ärar mig; och den som aktar på sin väg, honom skall jag låta se Guds frälsning."

KAPITEL 51

FÖR SÅNGMÅSTAREN; EN PSALM AV DAVID, (51:2)

när profeten Natan kom till honom, då han hade gått in till Bat-Seba. (51:3) Gud, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet.

- ² (51:4) Två mig väl från min missgärning, och rena mig från synd.
- ³ (51:5) Ty jag känner mina överträdelser, och min synd är alltid inför mig.
- ⁴ (51:6) Mot dig allena har jag syndat och gjort vad ont är i dina ögon; på det att du må finnas rättfärdig i dina ord och rättvis i dina domar.
- ⁵ (51:7) Se, i synd är jag född, och i synd har min moder avlat mig.
- ⁶ (51:8) Du har ju behag till sanning i hjärtegrunden; så lär mig då vishet i mitt innersta.
- ⁷ (51:9) Skära mig med isop, så att jag varder ren; två mig, så att jag bliver vitare än snö.
- ⁸ (51:10) Låt mig förnimma fröjd och glädje, låt de ben som du har krossat få fröjda sig.
- ⁹ (51:11) Vänd bort ditt ansikte från mina synder, och utplåna alla mina missgärningar.
- ¹⁰ (51:12) Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och giv mig på nytt en frimodig ande.
- ¹¹ (51:13) Förkasta mig icke från ditt ansikte, och tag icke din helige Ande ifrån mig.
- ¹² (51:14) Låt mig åter få fröjdas över din frälsning, och uppehåll mig med villighetens ande.
- ¹³ (51:15) Då skall jag lära överträdarna dina vägar, och syndarna skola omvända sig till dig.
- ¹⁴ (51:16) Rädda mig undan blodstider, Gud, du min frälsnings Gud, så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
- ¹⁵ (51:17) Herre, upplåt mina läppar, så att min mun kan förkunna ditt lov.

¹⁶ (51:18) Ty du har icke behag till offer, eljest skulle jag giva dig sådana; till brännoffer har du icke lust.

¹⁷ (51:19) Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande; ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud, icke förakta.

¹⁸ (51:20) Gör väl mot Sion i din nåd, bygg upp Jerusalems murar.

¹⁹ (51:21) Då skall du undfå rätta offer, som behaga dig, brännoffer och heloffer; då skall man offra tjurar på ditt altare.

KAPITEL 52

FÖR SÅNGMÅSTAREN; EN SÅNG AV DAVID, (52:2)

När edoméén Doeg kom och berättade för Saul och sade till honom: "David har gått in i Ahimeleks hus." (52:3) Varför berömmar du dig av vad ont är, du våldsverkare? Guds nåd varar ju beständigt.

² (52:4) Din tunga far efter fördärv, den är lik en skarp rakkniv, du arglistige.

³ (52:5) Du älskar ont mer än gott, lögn mer än att tala vad rätt är. Sela.

⁴ (52:6) Ja, du älskar allt fördärvligt tal, du falska tunga.

⁵ (52:7) Därför skall ock Gud stöta dig ned för alltid, han skall gripa dig och rycka dig ut ur din hydda och utrota dig ur de levandes land. Sela.

⁶ (52:8) Och de rättfärdiga skola se det och frukta, de skola le åt honom:

⁷ (52:9) "Se där är den man som icke gjorde Gud till sitt värn, utan förlitade sig på sin stora rikedom, trotsig i sin lystnad!"

⁸ (52:10) Men jag skall vara såsom ett grönskande olivträd i Guds hus; jag förtröstar på Guds nåd alltid och evinnerligen.

⁹ (52:11) Jag skall evinnerligen tacka dig för att du har gjort det; och inför dina fromma skall jag förbida ditt namn, ty det är gott.

KAPITEL 53

FÖR SÅNGMÅSTAREN, TILL MAHALÁT; EN SÅNG AV DAVID. (53:2)

Därarna säga i sina hjärtan: "Det finnes ingen Gud." Fördärv och styggelse är deras onda verk; ingen finnes, som gör vad gott är.

² (53:3) Gud skådar ned från himmelen på människors barn, för att se om det finnes någon förståndig, någon som söker Gud.

³ (53:4) Nej, alla hava de avfallit, allasammans äro de fördärvade; ingen finnes, som gör vad gott är, det finnes icke en enda.

⁴ (53:5) Hava de då intet fått förnimma, dessa ogärningsmän, dessa som uppäta mitt folk, likasom åte de bröd, och som icke åkalla Gud?

⁵ (53:6) Jo, där överföll dem förskräckelse, varest intet förskräckligt var; ty Gud förströdde deras ben, när de lägrade sig mot dig. Så lät du dem komma på skam, ja, Gud förkastade dem.

⁶ (53:7) Ack att från Sion komme frälsning för Israel! När Gud vill åter upprätta sitt folk, då skall Jakob fröjda sig, då skall Israel vara glad.

KAPITEL 54

FÖR SÅNGMÅSTAREN, MED STRÄNGASPEL; EN SÅNG AV DAVID, (54:2)

När sifiterna kommo och sade till Saul: "David håller sig nu gömd hos oss." (54:3) Gud, fräls mig genom ditt namn, och skaffa mig rätt genom din makt.

² (54:4) Gud, hör min bön, lyssna till min muns tal.

³ (54:5) Ty främlingar resa sig upp mot mig, och våldsverkare stå efter mitt liv; de hava icke Gud för ögonen. Sela.

⁴ (54:6) Se, Gud är min hjälpare, Herren uppehåller min själ.

⁵ (54:7) Må det onda falla tillbaka på mina förföljare, förgör dem, du som är trofast.

⁶ (54:8) Då skall jag offra åt dig med villigt hjärta; jag skall prisa ditt namn, o HERRE, ty det är gott.

⁷ (54:9) Ja, ur all nöd räddar det mig, och mitt öga får se med lust på mina fiender.

KAPITEL 55

FÖR SÅNGMÄSTAREN, MED STRÄNGASPEL; EN SÅNG AV DAVID. (55:2)

Lyssna, Gud, till min bön, och fördölj dig icke för min åkallan.

² (55:3) Akta på mig och svara mig. I mitt bekymmer är jag utan ro och måste klaga,

³ (55:4) vid fiendens rop, vid den ogudaktiges skri. Ty de vilja draga fördärv över mig, och i vrede ansätta de mig.

⁴ (55:5) Mitt hjärta ängslas i mitt bröst, och dödens fasor hava fallit över mig.

⁵ (55:6) Frukta och bävan kommer över mig, och förfäran övertäcker mig.

⁶ (55:7) Därför säger jag: Ack att jag hade vingar såsom duvan! Då skulle jag flyga bort och söka mig ett bo.

⁷ (55:8) Ja, långt bort skulle jag fly, jag skulle taga härbärge i öknen. Sela.

⁸ (55:9) Jag skulle skynda att söka mig en tillflykt undan stormvind och oväder.

⁹ (55:10) Fördärva dem, Herre; gör deras tungor oense. Ty våld och genstridighet ser jag i staden.

¹⁰ (55:11) Dag och natt gå de omkring den, ovanpå dess murar, ondska och olycka råda därinne;

¹¹ (55:12) ja, fördärv råder därinne, och från dess torg vika icke förtryck och svek.

¹² (55:13) Se, det är icke en fiende som smädar mig, det kunde jag fördraga; det är icke min ovän som förhäver sig mot mig, för honom kunde jag gömma mig undan.

¹³ (55:14) Nej, du gör det, du som var min jämlike, min vän och förtrogne,

¹⁴ (55:15) du som levde med mig i ljuvlig förtrolighet, du som i Guds hus gick med mig i högtidsskaran.

¹⁵ (55:16) Döden komme över dem oförtänt, levande fare de ned i dödsriket; ty ondska råder i deras boning, i deras hjärtan.

¹⁶ (55:17) Men jag ropar till Gud; HERREN skall frälsa mig.

¹⁷ (55:18) Afton och morgon och middag vill jag utgjuta mitt bekymmer och klaga, och han skall höra min röst.

¹⁸ (55:19) Han förlossar min själ och skaffar henne ro, så att de icke komma vid mig; ty de äro många, som stå mig emot.

¹⁹ (55:20) Gud skall höra det och giva dem svar, han som sitter på sin tron av ålder. Sela. Ty de vilja icke ändra sig, och de frukta ej Gud.

²⁰ (55:21) Den mannen bär händer på sin vän; han bryter sitt förbund.

²¹ (55:22) Orden i hans mun äro hala såsom smör, men stridslust fyller hans hjärta; hans

ord äro lenare än olja, dock äro de dragna svärd.

²² (55:23) Kasta din börda på HERREN, han skall uppehålla dig; han skall i evighet icke tillstadsja att den rättfärdige vacklar.

²³ (55:24) Gud, du skall störta dem ned i gravens djup; de blodgiriga och falska skola ej nå sin halva ålder. Men jag förtröstar på dig.

KAPITEL 56

FÖR SÅNGMÅSTAREN, EFTER "DEN STUMMA DUVAN I FJÄRRAN"; EN SÅNG AV DAVID, NÅR FILISTÉERNA GREPO HONOM I GAT. (56:2)

Var mig nådig, o Gud, ty människor stå mig efter livet; beständigt tränga mig stridsmän.

² (56:3) Mina förföljare stå mig beständigt efter livet; ja, de äro många, som i högmod strida mot mig.

³ (56:4) Men när fruktan kommer över mig, sätter jag min förtröstan på dig.

⁴ (56:5) Med Guds hjälp skall jag få prisa hans ord, på Gud förtröstar jag och skall icke frukta; vad kan det som är kött göra mig?

⁵ (56:6) Beständigt förbittra de livet för mig, alla deras tankar gå ut på att skada mig.

⁶ (56:7) De rota sig samman, de lägga försåt, de vakta på mina steg, ty de stå efter mitt liv.

⁷ (56:8) Skulle de räddas med all sin ondska? Nej, slå ned folken, Gud, i din vrede.

⁸ (56:9) Du har räknat min flykts dagar. Samla mina tårar i din lägel; de stå ju i din bok.

⁹ (56:10) Så måste då mina fiender vika tillbaka på den dag då jag ropar; det vet jag, att Gud står mig bi.

¹⁰ (56:11) Med Guds hjälp skall jag få prisa hans ord; med HERRENS hjälp skall jag få prisa hans ord.

¹¹ (56:12) På Gud förtröstar jag och skall icke frukta; vad kunna människor göra mig?

¹² (56:13) Jag har löften att infria till dig, o Gud; jag vill betala dig lovoffer.

¹³ (56:14) Ty du har räddat min själ från döden, ja, mina fötter ifrån fall, så att jag kan vandra inför Gud i de levandes ljus.

KAPITEL 57

FÖR SÅNGMÅSTAREN; "FÖRDÄRVA ICKE"; EN SÅNG AV DAVID, NÅR HAN FLYDDE FÖR SAUL OCH VAR I GROTTAN. (57:2)

Var mig nådig, o Gud, var mig nådig; ty till dig tager min själ sin tillflykt. Ja, under dina vingars skugga vill jag taga min tillflykt, till dess att det onda är förbi.

² (57:3) Jag ropar till Gud den Högste, till Gud, som fullbordar sitt verk för mig.

³ (57:4) Han skall sända från himmelen och frälsa mig, när jag smädas av människor som stå mig efter livet. Sela. Gud skall sända sin nåd och sin trofasthet.

⁴ (57:5) Min själ är omgiven av lejon, jag måste ligga bland eldsprutare, bland människor vilkas tänder äro spjut och pilar, och vilkas tungor äro skarpa svärd.

⁵ (57:6) Upphöjd vare du, Gud, över himmelen; över hela jorden sträcke sig din ära.

⁶ (57:7) De lägga ut nät för mina fötter, min själ böjes ned, de gräva för mig en grop, men de falla själva däri. Sela.

⁷ (57:8) Mitt hjärta är frimodigt, o Gud, mitt hjärta är frimodigt; jag vill sjunga och lova.

⁸ (57:9) Vakna upp, min ära; upp, psaltare och harpa! Jag vill väcka morgonrodnaden.

⁹ (57:10) Jag vill tacka dig bland folken, Herre; jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.

¹⁰ (57:11) Ty din nåd är stor allt upp till himmelen och din trofasthet allt upp till skyarna.

¹¹ (57:12) Upphöjd vare du, Gud, över himmelen; över hela jorden sträcke sig din ära.

KAPITEL 58

FÖR SÅNGMÄSTAREN; "FÖRDÄRVA ICKE"; AV DAVID; EN SÅNG. (58:2)

Talen I väl i eder stumhet vad rättfärdigt är? Dömen I såsom rätt är, I människors barn?

² (58:3) Nej, i hjärtat uppgören I onda anslag; I vägen ut i landet edra händers våld.

³ (58:4) De ogudaktiga äro avfälliga allt ifrån modersskötet; de lögnaktiga fara vilse ända från sin moders liv.

⁴ (58:5) Gift är i dem, likt ormens gift; en döv huggorm likna de, en som tillstoppar sitt öra,

⁵ (58:6) så att han icke hör tjusarnas röst, icke den förfarne besvärjarens.

⁶ (58:7) Gud, krossa tänderna i deras mun; bryt ut, o HERRE, de unga lejonens kindtänder.

⁷ (58:8) Låt dem bliva till intet, likasom vatten som förrinner. När någon skjuter sina pilar, blive de såsom utan udd.

⁸ (58:9) Må han vara lik snigeln, som upplöses och förgås, lik en kvinnas foster, som ej fick skåda solen.

⁹ (58:10) Förrän edra grytor hava hunnit märka bränslet, och medan köttet ännu är rått, skall en glödvind rycka bort det.

¹⁰ (58:11) Den rättfärdige skall glädja sig, när han skådar hämnden, han skall två sina fötter i den ogudaktiges blod.

¹¹ (58:12) Och människorna skola säga: "Ja, den rättfärdige får sin lön; ja, det finnes en Gud som dömer på jorden."

KAPITEL 59

FÖR SÅNGMÄSTAREN; "FÖRDÄRVA ICKE"; EN SÅNG AV DAVID, NÄR SAUL SÄNDE OCH LÄT BEVAKA HANS HUS FÖR ATT DÖDA HONOM. (59:2)

Rädda mig, min Gud, från mina fiender, beskydda mig för mina motståndare.

² (59:3) Rädda mig från ogärningsmännen, och fräls mig från de blodgiriga.

³ (59:4) Ty se, de ligga i försåt för mig; grymma människor rota sig samman mot mig, utan någon min överträdelse eller synd, o HERRE.

⁴ (59:5) Utan någon min missgärning löpa de fram och göra sig redo; vakna upp, kom mig till mötes, och se härtill.

⁵ (59:6) Ja, du HERRE Gud Sebaot, Israels Gud, vakna och hemsök alla hedningar, hemsök utan nåd alla trolösa ogärningsmän. Sela.

⁶ (59:7) Var afton komma de tillbaka, de tjuta såsom hundar och stryka omkring i staden.

⁷ (59:8) Se, deras mun flödar över, svärd äro på deras läppar, ty "vem skulle höra det?"

⁸ (59:9) Men du, HERRE, ler åt dem; du bespottar alla hedningar.

⁹ (59:10) Mot deras makt vill jag hålla mig till dig, ty Gud är min borg.

¹⁰ (59:11) Min Gud kommer mig till mötes med sin nåd, Gud låter mig se med lust på mina förföljare.

¹¹ (59:12) Dröp dem icke, på det att mitt folk ej må förgäta det; låt dem genom din kraft

driva ostadiga omkring, och slå dem ned, du vår sköld, o Herre.

¹² (59:13) Vart ord på deras läppar är en synd i deras mun. Må de fångas i sitt högmod, genom den förbannelse och lögn som de tala.

¹³ (59:14) Förgör dem i vrede, förgör dem, så att de ej mer äro till; och må de förnimma att det är Gud som råder i Jakob, allt intill jordens ändar. Sela.

¹⁴ (59:15) Ja, var afton komma de tillbaka, de tjuta såsom hundar och stryka omkring i staden.

¹⁵ (59:16) De driva omkring efter rov; om de icke bliva mätta, så stanna de kvar över natten.

¹⁶ (59:17) Men jag vill sjunga om din makt och jubla var morgon över din nåd; ty du var för mig en borg och en tillflykt, när jag var i nöd.

¹⁷ (59:18) Min starkhet, dig vill jag lovsjunga, ty Gud är min borg, min nåderike Gud.

KAPITEL 60

FÖR SÅNGMÄSTAREN, EFTER "VITTNESBÖRDETS LILJA"; EN SÅNG, TILL ATT INLÄRAS; AV DAVID, (60:2)

När han var i fejd med Aram-Naharaim och Aram-Soba, och Joab kom tillbaka och slog edoméerna i Saltdalen, tolv tusen man. (60:3) Gud, du har förkastat och förskingrat oss, du har varit vred; upprätta oss igen.

² (60:4) Du har kommit jorden att bäva och rämna; hela nu dess revor, ty den vacklar.

³ (60:5) Du har låtit ditt folk se hårda ting, du har iskänkt åt oss rusande vin.

⁴ (60:6) Men åt dem som frukta dig gav du ett baner, dit de kunde samla sig för att undfly bågen. Sela.

⁵ (60:7) På det att dina vänner må varda räddade, må du giva seger med din högra hand och bönhöra oss.

⁶ (60:8) Gud har talat i sin helgedom: "Jag skall triumfera, jag skall utskifta Sikem och skall avmäta Suckots dal.

⁷ (60:9) Mitt är Gilead, och mitt är Manasse, Efraim är mitt huvuds värn, Juda min härskarstav;

⁸ (60:10) Moab är mitt tvagningskärl, på Edom kastar jag min sko; höj jubelrop till min ära, du filistéernas land."

⁹ (60:11) Vem skall föra mig till den fasta staden, vem leder mig till Edom?

¹⁰ (60:12) Har icke du, o Gud, förkastat oss, så att du ej drager ut med våra härar, o Gud?

¹¹ (60:13) Giv oss hjälp mot ovännen; ty människors hjälp är fåfänglighet.

¹² (60:14) Med Gud kunna vi göra mäktiga ting; han skall förtrampa våra ovänner.

KAPITEL 61

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL STRÄNGASPEL; AV DAVID. (61:2)

Hör, o Gud, mitt rop, akta på min bön.

² (61:3) Från jordens ända ropar jag till dig, ty mitt hjärta försmäktar; för mig upp på en klippa, som är mig alltför hög.

³ (61:4) Ty du är min tillflykt, ett starkt torn mot fienden.

⁴ (61:5) Låt mig bo i din hydda evinnerligen; under dina vingars beskärm tager jag min tillflykt. Sela.

⁵ (61:6) Ty du, o Gud, hör mina löften, åt dem som frukta ditt namn giver du en arvedel.

- ⁶ (61:7) Du förökar konungens dagar; hans år skola vara från släkte till släkte.
- ⁷ (61:8) Må han sitta på sin tron inför Gud evinnerligen; låt nåd och trofasthet bevara honom.
- ⁸ (61:9) Då skall jag lovsjunga ditt namn till evig tid, i det jag får infria mina löften dag efter dag.

KAPITEL 62

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL JEDUTUN; EN PSALM AV DAVID. (62:2)

- A**llenast hos Gud söker min själ sin ro; från honom kommer min frälsning.
- ² (62:3) Allenast han är min klippa och min frälsning, min borg, jag skall ej mycket vackla.
- ³ (62:4) Huru länge viljen I rasa mot denne man, samfällt slå honom ned, såsom vore han en lutande vägg, en sönderbräckt mur?
- ⁴ (62:5) De rådslå allenast om att stöta honom ned från hans höjd, de hava behag till lögn; med munnen välsigna de, men i sitt innersta förbanna de. Sela.
- ⁵ (62:6) Allenast i Gud må du hava din ro, min själ; ty från honom kommer mitt hopp.
- ⁶ (62:7) Allenast han är min klippa och min frälsning, min borg, jag skall icke vackla.
- ⁷ (62:8) Hos Gud är min frälsning och min ära; min starka klippa, min tillflykt har jag i Gud.
- ⁸ (62:9) Förtrösta på honom alltid, du folk; utgjuten för honom edra hjärtan. Gud är vår tillflykt. Sela.
- ⁹ (62:10) Allenast ett intet äro människors barn, myndiga herrar fåfänglighet; i vågskålen äro de för lätta, mindre än intet äro de allasammans.
- ¹⁰ (62:11) Förliten eder icke på orätt vinning, sätten icke ett fåfängligt hopp till rov: om ock eder rikedom växer, så akten icke därpå.
- ¹¹ (62:12) En gång har Gud sagt det, ja, två gånger har jag hört det, att hos Gud är makten;
- ¹² (62:13) och hos dig, Herre, är nåd. Ty du vedergäller var och en efter hans gärningar.

KAPITEL 63

EN PSALM AV DAVID, NÄR HAN VAR I JUDA ÖKEN. (63:2)

- G**ud, du är min Gud, bittida söker jag dig; min själ törstar efter dig, min kropp längtar efter dig, i ett torrt land, som försmäktar utan vatten.
- ² (63:3) Så skådar jag nu efter dig i helgedomen, för att få se din makt och ära.
- ³ (63:4) Ty din nåd är bättre än liv; mina läppar skola prisa dig.
- ⁴ (63:5) Så skall jag då lova dig, så länge jag lever; i ditt namn skall jag upplyfta mina händer.
- ⁵ (63:6) Min själ varder mättad såsom av mærg och fett; och med jublande läppar lovsjunger min mun,
- ⁶ (63:7) när jag kommer ihåg dig på mitt läger och under nattens väkter tänker på dig.
- ⁷ (63:8) Ty du är min hjälp, och under dina vingars skumma jublar jag.
- ⁸ (63:9) Min själ håller sig intill dig; din högra hand uppehåller mig.
- ⁹ (63:10) Men dessa som stå efter mitt liv och vilja fördärva det, de skola fara ned i jordens djup.

¹⁰ (63:11) De skola givas till pris åt svärdet, rovdjurs byte skola de varda.

¹¹ (63:12) Men konungen skall glädja sig i Gud; berömma sig skall var och en som svär vid honom, ty de lögnaktigas mun skall varda tillstoppad.

KAPITEL 64

FÖR SÅNGMÅSTAREN; EN PSALM AV DAVID. (64:2)

Hör, o Gud, min röst, när jag klagar, bevara mitt liv, ty fienden förskräcker mig.

² (64:3) Fördölj mig för de ondas hemliga råd, för ogärningsmännens larmande hop;

³ (64:4) ty de vässa sina tungor likasom svärd, med bittra ord lägga de an såsom med pilar,

⁴ (64:5) för att i lönnedom skjuta den ostrafflige; plötsligt skjuta de på honom, utan försyn.

⁵ (64:6) De befästa sig i sitt onda uppsåt, de orda om huru de skola lägga ut snaror; de säga: "Vem skulle se oss?"

⁶ (64:7) De tänka ut onda anslag: "Nu äro vi redo med det råd vi hava uttänkt!" Ja, djupa äro männens tankar och hjärtan.

⁷ (64:8) Då skjuter Gud dem; plötsligt sårar dem hans pil.

⁸ (64:9) De bringas på fall och få straff för sina tungors skull; var och en som ser dem rister huvudet.

⁹ (64:10) Och alla människor varda förskräckta; de förkunna vad Gud har gjort och förstå hans verk.

¹⁰ (64:11) Den rättfärdige skall glädja sig i HERREN och taga sin tillflykt till honom, och alla rättsinniga skola berömma sig.

KAPITEL 65

FÖR SÅNGMÅSTAREN; EN PSALM; EN SÅNG AV DAVID. (65:2)

Gud, dig lovar man i stillhet i Sion, och till dig får man infria löfte.

² (65:3) Du som hör bön, till dig kommer allt kött.

³ (65:4) Mina missgärningar voro mig övermäktiga; men du förlåter våra överträdelser.

⁴ (65:5) Säll är den som du utväljer och låter komma till dig, så att han får bo i dina gårdar. Må vi få mätta oss med det goda i ditt hus, det heliga i ditt tempel.

⁵ (65:6) Med underbara gärningar bönhör du oss i rättfärdighet, du vår frälsnings Gud, du som är en tillflykt för alla jordens ändar och för havet i fjärran;

⁶ (65:7) du som gör bergen fasta genom din kraft, ty du är omgjordad med makt;

⁷ (65:8) du som stillar havens brus, deras böljors brus och folkens larm.

⁸ (65:9) De som bo vid jordens ändar häpna för dina tecken; österland och västerland uppfyller du med jubel.

⁹ (65:10) Du låter dig vårda om landet och giver det överflöd, rikedom i ymnigt mått; Guds källa har vatten till fyllest. Du bereder säd åt människorna, när du så bereder jorden.

¹⁰ (65:11) Dess fåror vattnar du, du jämnar det som är upplöjt; med regnskurar uppmjukar du den, det som växer därpå välsignar du.

¹¹ (65:12) Du kröner året med ditt goda, och dina spår drypa av fetma.

¹² (65:13) Betesmarkerna i öknen drypa, och höjderna omgjorda sig med fröjd.

¹³ (65:14) Ängarna hölja sig i hjordar, och dalarna betäckas med säd; man höjer jubelrop och sjunger.

KAPITEL 66

FÖR SÅNGMÅSTAREN; EN SÅNG, EN PSALM.

Höjen jubel till Gud, alla länder;

² lovsjungen hans namns ära, given honom ära och pris.

³ Sägen till Gud: Huru underbara äro icke dina gärningar! För din stora makts skull visa dina fiender dig underdånighet.

⁴ Alla länder skola tillbedja och lovsjunga dig; de skola lovsjunga ditt namn. Sela.

⁵ Kommen och sen vad Gud har gjort; underbara äro hans gärningar mot människors barn.

⁶ Han förvandlade havet till torrt land; till fots gingo de genom floden; då gladdes vi över honom.

⁷ Genom sin makt råder han evinnerligen, hans ögon giva akt på hedningarna; de gensträviga må icke förhäva sig. Sela.

⁸ Prisen, I folk, vår Gud, och låten hans lov ljuda högt;

⁹ ty han har beskärt liv åt vår själ och har icke låtit vår fot vackla.

¹⁰ Ty väl prövade de oss, o Gud, du luttrade oss, såsom silver luttras;

¹¹ du förde oss in i fångelse, du lade en tung börda på vår rygg;

¹² du lät människor fara fram över vårt huvud, vi måste gå genom eld och vatten. Men du har fört oss ut och vederkvickt oss.

¹³ Så kommer jag då till ditt hus med brännoffer, jag vill infria mina löften till dig,

¹⁴ dem till vilka mina låppar öppnade sig, och som min mun uttalade i min nöd.

¹⁵ Brännoffer av feta får vill jag frambära åt dig, med offerånga av vädurar; jag vill offra både tjurar och bockar. Sela.

¹⁶ Kommen och hören, så vill jag förtälja för eder, I alla som frukten Gud, vad han har gjort mot min själ.

¹⁷ Till honom ropade jag med min mun, och lovsång var redan på min tunga.

¹⁸ Om jag hade förehaft något orätt i mitt hjärta, så skulle Herren icke höra mig.

¹⁹ Men Gud har hört mig, han har aktat på mitt bönerop.

²⁰ Lovad vare Gud, som icke har förkastat min bön eller vänt ifrån mig sin nåd!

KAPITEL 67

FÖR SÅNGMÅSTAREN, MED STRÄNGASPEL; EN PSALM, EN SÅNG. (67:2)

Gud vare oss nådig och välsigne oss, han låte sitt ansikte lysa och ledsaga oss, Sela,

² (67:3) för att man på jorden må känna din väg, bland alla hedningar din frälsning.

³ (67:4) Folken tacke dig, o Gud, alla folk tacke dig.

⁴ (67:5) Folkslagen glädje sig och juble, ty du dömer folken rätt, och du leder folkslagen på jorden. Sela.

- ⁵ (67:6) Folken tacke dig, o Gud, alla folk tacke dig.
⁶ (67:7) Jorden har givit sin gröda. Gud, vår Gud, välsigne oss.
⁷ (67:8) Gud välsigne oss, och alla jordens ändar frukte honom.

KAPITEL 68

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV DAVID; EN PSALM, EN SÅNG. (68:2)

Gud står upp; hans fiender varda förskingrade, och de som hata honom fly för hans ansikte.

- ² (68:3) Såsom rök fördrives, så fördrivas de av dig; likasom vaxet smälter för eld, så förgås de ogudaktiga för Guds ansikte.
- ³ (68:4) Men de rättfärdiga äro glada, de fröjda sig inför Gud och jubla i glädje.
- ⁴ (68:5) Sjungen till Guds ära, lovsägen hans namn. Gören väg för honom som drager fram genom öknarna. Hans namn är HERREN, fröjdens inför honom;
- ⁵ (68:6) de faderlösas fader och änkors försvarare, Gud i sin heliga boning,
- ⁶ (68:7) en Gud som förhjälpes de ensamma till ett hem, och som för de fångna ut till lycka; allenast de gensträviga måste bo i en öken.
- ⁷ (68:8) Gud, när du drog ut i spetsen för ditt folk, när du gick fram i ödemarken, Sela,
- ⁸ (68:9) då bävade jorden, då utgöt himmelen sina flöden inför Guds ansikte; ja, Sinai bävade för Guds ansikte; Israels Guds.
- ⁹ (68:10) Ett nåderikt regn lät du falla, o Gud; ditt arvland, som försmäktade, vederkvickte du.
- ¹⁰ (68:11) Din skara fick bo däri; genom din godhet beredde du det åt de betryckta, o Gud.
- ¹¹ (68:12) Herren låter höra sitt ord, stor är skaran av kvinnor som båda glädje:
- ¹² (68:13) "Härskarornas konungar fly, de fly, och husmodern därhemma får utskifta byte.
- ¹³ (68:14) Viljen I då ligga stilla inom edra hägnader? Duvans vingar äro höljda i silver, och hennes fjädrar skimra av guld.
- ¹⁴ (68:15) När den Allsmäktige förströr konungarna i landet, faller snö på Salmon."
- ¹⁵ (68:16) Ett Guds berg är Basans berg, ett högtoppigt berg är Basans berg.
- ¹⁶ (68:17) Men varför sen I så avogt, I höga berg, på det berg som Gud har utkorat till sitt säte, det där ock HERREN skall bo för alltid?
- ¹⁷ (68:18) Guds vagnar äro tiotusenden, tusen och åter tusen; Herren drog fram med dem, Sinai är nu i helgedomen.
- ¹⁸ (68:19) Du for upp i höjden, du tog fångar, du undfick gåvor bland människorna, ja, också de gensträviga skola bo hos HERREN Gud.
- ¹⁹ (68:20) Lovad vare Herren! Dag efter dag bär han oss; Gud är vår frälsning. Sela.
- ²⁰ (68:21) Gud är för oss en Gud som frälsar, och hos HERREN, Herren finnes räddning från döden.
- ²¹ (68:22) Men Gud sönderkrossar sina fienders huvuden, krossar hjässan på den som går där med skuld.
- ²² (68:23) Herren säger: "Från Basan skall jag hämta dem, från havets djup skall jag hämta dem upp,
- ²³ (68:24) så att du kan stampa med din fot i blod och låta dina hundars tunga få sin del av fienderna."
- ²⁴ (68:25) Man ser, o Gud, ditt högtidståg, min Guds, min konungs, tåg inne i helgedomen.

- ²⁵ (68:26) Främst gå sångare, harpospelare följa efter, mitt ibland unga kvinnor som slå på pukor.
- ²⁶ (68:27) Lova Gud i församlingarna, loven Herren, I av Israels brunn.
- ²⁷ (68:28) Där går Benjamin, den yngste, han för dem an; där går skaran av Juda furstar, Sebulons furstar, Naftalis furstar.
- ²⁸ (68:29) Din Gud har beskärt dig makt; så håll nu vid makt, o Gud, vad du har gjort för oss.
- ²⁹ (68:30) I ditt tempel i Jerusalem bäre konungar fram sina skänker åt dig.
- ³⁰ (68:31) Näps odjuret i vassen, tjurarnas hop med deras kalvar, folken, må de ödmjukt hylla dig med sina silverstycken. Ja, han förströr de folk som finna behag i krig.
- ³¹ (68:32) De mäktige skola komma hit från Egypten, Etiopien skall skynda hit till Gud, med gåvor i händerna.
- ³² (68:33) I riken på jorden, sjungen till Guds ära; lovsägen Herren, Sela,
- ³³ (68:34) honom som far fram på urtidshimlarnas himmel. Ja, där låter han höra sin röst, en mäktig röst.
- ³⁴ (68:35) Given Gud makten; över Israel är hans härlighet, och hans makt är i skyarna.
- ³⁵ (68:36) Fruktsvärd är du, Gud, i din helgedom; Israels Gud, han giver makt och styrka åt sitt folk. Lovad vare Gud!

KAPITEL 69

FÖR SÅNGMÄSTAREN, EFTER "LILJOR"; AV DAVID. (69:2)

Fräls mig, Gud; ty vattnen tränga mig in på livet.

- ² (69:3) Jag har sjunkit ned i djup dy, där ingen botten är; jag har kommit i djupa vatten, och svallet vill fördränka mig.
- ³ (69:4) Jag har ropat mig trött, min strupe är förtorkad; mina ögon försmäktade av förbuden efter min Gud.
- ⁴ (69:5) Flera än håren på mitt huvud äro de som hata mig utan sak; många äro de som vilja förgöra mig, de som äro mina fiender utan skäl; vad jag icke har rövat, det måste jag gälda.
- ⁵ (69:6) Du, o Gud, känner min dårskap, och mina skulder äro icke förborgade för dig.
- ⁶ (69:7) Låt icke i mig dem komma på skam, som förbida dig, Herre, HERRE Sebaot; Låt icke i mig dem varda till blygd, som söka dig, du Israels Gud.
- ⁷ (69:8) Ty för din skull bär jag smälek, för din skull höljer blygsel mitt ansikte;
- ⁸ (69:9) främmande har jag blivit för mina bröder och en främling för min moders barn.
- ⁹ (69:10) Ty nitälskan för ditt hus har förtärt mig, och dina smädares smädelser hava fallit över mig.
- ¹⁰ (69:11) Jag grät, ja, min själ grät under fasta, men det blev mig till smälek.
- ¹¹ (69:12) Jag klädde mig i sorgdräkt, men jag blev för dem ett ordspråk.
- ¹² (69:13) Om mig tassla de, när de sitta i porten; i dryckeslag göra de visor om mig.
- ¹³ (69:14) Men jag kommer med min bön till dig, HERRE, i behaglig tid, genom din stora nåd, o Gud; svara mig i din frälsande trofasthet.
- ¹⁴ (69:15) Rädda mig ur dyn, så att jag icke sjunker ned; låt mig bli räddad från dem som hata mig och från de djupa vattnen.
- ¹⁵ (69:16) Låt icke vattensvallet fördränka mig eller djupet uppsluka mig; och låt ej graven

tillsluta sitt gap över mig.

16 (69:17) Svara mig, HERRE, ty god är din nåd; vänd dig till mig efter din stora barmhärtighet.

17 (69:18) Fördölj icke ditt ansikte för din tjänare, ty jag är i nöd; skynda att svara mig.

18 (69:19) Kom till min själ och förlossa henne; befria mig för mina fienders skull.

19 (69:20) Du känner min smälek, min skam och blygd; du ser alla mina ovänner.

20 (69:21) Smälek har krossat mitt hjärta, så att jag är vanmäktig; jag väntade på medlidande, men där var intet, och på tröstare, men jag fann ingen.

21 (69:22) De gåvo mig galla att äta, och ättika att dricka, i min törst.

22 (69:23) Må deras bord framför dem bliva till en snara och till ett giller, bäst de gå där säkra;

23 (69:24) må deras ögon förmörkas, så att de icke se; gör deras länder vacklande alltid.

24 (69:25) Gjut ut över dem din ogunst, och låt din vredes glöd hinna upp dem.

25 (69:26) Deras gård blive öde, ingen må finnas, som bor i deras hyddor,

26 (69:27) eftersom de förfölja dem som du själv har slagit och orda om huru de plågas, som du har stungit.

27 (69:28) Låt dem gå från missgärning till missgärning, och låt dem icke komma till din rättfärdighet.

28 (69:29) Må de utplånas ur de levandes bok och icke varda uppskrivna bland de rättfärdiga.

29 (69:30) Men mig som är betryckt och plågad, mig skall din frälsning, o Gud, beskydda.

30 (69:31) Jag vill lova Guds namn med sång och upphöja honom med tacksägelse.

31 (69:32) Det skall behaga HERREN bättre än någon tjur, något offerdjur med horn och klövar.

32 (69:33) När de ödmjuka se det, skola de glädja sig; I som söken Gud, edra hjärtan skola leva.

33 (69:34) Ty HERREN lyssnar till de fattiga och föraktar icke sina fångna.

34 (69:35) Honom love himmelen och jorden, havet och allt vad som rör sig däri.

35 (69:36) Ty Gud skall frälsa Sion, han skall bygga upp Juda städer; man skall bo i dem och besitta landet.

36 (69:37) Hans tjänares barn skola få det till arvedel, och de som älska hans namn skola bo däri.

KAPITEL 70

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV DAVID, TILL ÅMINNELSE. (70:2)

Gud, kom till min räddning; HERRE, skynda till min hjälp.

2 (70:3) Må de komma på skam och varda utskämda, som stå efter mitt liv; må de vika tillbaka och blygas, som önska min ofärd.

3 (70:4) Må de vända tillbaka i sin skam, som säga: "Rätt så, rätt så!"

4 (70:5) Men alla de som söka dig må fröjdas och vara glada i dig; och de som åstunda din frälsning säge alltid: "Lovad vare Gud!"

5 (70:6) Jag är betryckt och fattig; Gud, skynda till mig. Min hjälp och min befriare är du; HERRE, dröj icke.

KAPITEL 71

- T**ill dig, HERRE, tager jag min tillflykt; låt mig aldrig komma på skam.
- ² Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet; böj ditt öra till mig och fräls mig.
- ³ Var mig en klippa där jag får bo, och dit jag alltid kan fly, du som beskär mig frälsning. Ty du är mitt bergfäste och min borg.
- ⁴ Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld, ur den orättfärdiges och förtryckarens hand.
- ⁵ Ty du är mitt hopp, o Herre, HERRE, du är min förtröstan allt ifrån min ungdom.
- ⁶ Du har varit mitt stöd allt ifrån moderlivet, ja, du har förlöst mig ur min moders liv; dig gäller ständigt mitt lov.
- ⁷ Jag har blivit såsom ett vidunder för många; men du är min starka tillflykt.
- ⁸ Låt min mun vara full av ditt lov, hela dagen av din ära.
- ⁹ Förkasta mig icke i min ålderdoms tid, övergiv mig ej, när min kraft försvinner.
- ¹⁰ Ty mina fiender säga så om mig, och de som vakta på min själ rådslå så med varandra:
- ¹¹ "Gud har övergivit honom; följ honom och grip honom, ty det finnes ingen som räddar."
- ¹² Gud, var icke långt ifrån mig; min Gud, skynda till min hjälp.
- ¹³ Må de komma på skam och förgås, som stå emot min själ; må de höljas med smålek och blygd, som söka min ofärd.
- ¹⁴ Men jag skall alltid hoppas och än mer föröka allt ditt lov.
- ¹⁵ Min mun skall förtälja din rättfärdighet, hela dagen din frälsning, ty jag känner intet mått därpå.
- ¹⁶ Jag skall frambära Herrens, HERRENS väldiga gärningar; jag skall prisa din rättfärdighet, ja, din allenast.
- ¹⁷ Gud, du har undervisat mig allt ifrån min ungdom; och intill nu förkunnar jag dina under.
- ¹⁸ Så övergiv mig ej heller, o Gud, i min ålderdom, när jag varder grå, till dess jag får förtälja om din arm för ett annat släkte, om din makt för alla dem som skola komma.
- ¹⁹ Din rättfärdighet når till himmelen, o Gud. Du som har gjort så stora ting, o Gud, vem är dig lik?
- ²⁰ Du som har låtit oss pröva så mycken nöd och olycka, du skall åter göra oss levande och föra oss upp igen du jordens djup.
- ²¹ Ja, låt mig växa till alltmer; och trösta mig igen.
- ²² Så vill ock jag tacka dig med psaltarspel för din trofasthet, min Gud; jag vill lovsjunga dig till harpa, du Israels Helige.
- ²³ Mina läppar skola jubla, ty jag vill lovsjunga dig; ja, jubla skall min själ, som du har förlossat.
- ²⁴ Och min tunga skall hela dagen tala om din rättfärdighet; ty de som sökte min ofärd hava kommit på skam och måst blygas.

KAPITEL 72

AV SALOMO.

- G**ud, giv åt konungen dina rätter och din rättfärdighet åt konungasonen.
- ² Han döme ditt folk med rättfärdighet och dina betryckta med rätt.
- ³ Bergen bäre frid åt folket, så ock höjderna, genom rättfärdighet.

- ⁴ Han skaffe rätt åt de betryckta i folket, han frälse de fattiga och krosse förtryckaren.
- ⁵ Dig frukte man, så länge solen varar, och så länge månen skiner, från släkte till släkte.
- ⁶ Han vare lik regnet som faller på ängen, lik en regnskur som vattnar jorden.
- ⁷ I hans dagar blomstre den rättfärdige, och stor frid råde, till dess ingen måne mer finnes.
- ⁸ Må han härska från hav till hav och ifrån floden intill jordens ändar.
- ⁹ För honom buge sig öknens inbyggare, och hans fiender sliche stoftet.
- ¹⁰ Konungarna från Tarsis och havsländerna hembäre skänker, konungarna av Saba och Seba bäre fram gåvor.
- ¹¹ Ja, alla konungar falle ned för honom, alla hedningar tjäne honom.
- ¹² Ty han skall rädda den fattige som ropar och den betryckte och den som ingen hjälpare har.
- ¹³ Han skall vara mild mot den arme och fattige; de fattigas själar skall han frälsa.
- ¹⁴ Ifrån förtryck och våld skall han förlossa deras själ, och deras blod skall aktas dyrt i hans ögon.
- ¹⁵ Må han leva; må man föra till honom guld från Saba. Ständigt bedje man för honom, alltid välsigne man honom.
- ¹⁶ Ymnigt växe säden i landet, ända till bergens topp; dess frukt må susa likasom Libanons skog; och folk blomstre upp i städerna såsom örter på marken.
- ¹⁷ Hans namn förblive evinnerligen; så länge solen skiner, fortplante sig hans namn. Och i honom välsigne man sig; alla hedningar prise honom säll.
- ¹⁸ Lovad vare HERREN Gud, Israels Gud, som allena gör under!
- ¹⁹ Och lovat vare hans härliga namn evinnerligen, och hela jorden vare full av hans ära! Amen, Amen.
- ²⁰ Slut på Davids, Isais sons, böner.

KAPITEL 73

EN PSALM AV ASAF.

Sannerligen, Gud är god mot Israel, mot dem som hava rena hjärtan.

- ² Men jag hade så när stapplat med mina fötter, mina steg voro nära att slinta;
- ³ ty jag upptändes av avund mot de övermodiga, när jag såg att det gick dem väl i deras ogudaktighet.
- ⁴ Ty fria ifrån vedermödor äro de till sin död, och deras hull är frodigt.
- ⁵ De komma icke i olycka såsom andra dödliga och varda icke plågade såsom andra människor.
- ⁶ Därför är högmod deras halsprydnad, våld den klädnad som höljer dem.
- ⁷ Ur fetma skåda deras ögon fram, deras hjärtans inbillningar hava intet mått.
- ⁸ De håna och tala förtryck i sin ondska; med höga åthävor tala de.
- ⁹ Med sin mun stiga de upp i himmelen, och deras tunga far fram på jorden;
- ¹⁰ därför vänder sig deras folk till dem och super så in vattnet i fulla drag.
- ¹¹ Och de säga: "Huru skulle Gud kunna veta det? Skulle sådan kunskap finnas hos den Högste?"
- ¹² Ja, så är det med de ogudaktiga; det går dem alltid väl, och de växa i makt.
- ¹³ Sannerligen, förgäves bevarade jag mitt hjärta rent och tvådde mina händer i oskuld;
- ¹⁴ jag vart dock plågad hela dagen, och var morgon kom tuktan över mig.

- 15 Om jag hade sagt: "Så vill jag lära", då hade jag svikit dina barns släkte.
- 16 När jag nu tänkte efter för att begripa detta, syntes det mig alltför svårt,
- 17 till dess jag trängde in i Guds heliga rådslut och aktade på dess ände.
- 18 Sannerligen, på slipprig mark ställer du dem, du störtar dem ned i fördärv.
- 19 Huru varda de ej till intet i ett ögonblick! De förgås och få en ände med förskräckelse.
- 20 Såsom det är med en dröm, när man vaknar, o Herre, så aktar du dem för intet, såsom skuggbilder, när du vaknar.
- 21 När mitt hjärta förbittrades och jag kände styng i mitt inre,
- 22 då var jag oförnuftig och förstod intet; såsom ett oskäligt djur var jag inför dig.
- 23 Dock förbliver jag städse hos dig; du håller mig vid min högra hand.
- 24 Du skall leda mig efter ditt råd och sedan upptaga mig med ära.
- 25 Vem har jag i himmelen utom dig! Och när jag har dig, då frågar jag efter intet på jorden.
- 26 Om än min kropp och min själ försmäkta, så är dock Gud mitt hjärtas klippa och min del evinnerligen.
- 27 Ty se, de som hava vikit bort ifrån dig skola förgås; du förgör var och en som trolöst avfaller från dig.
- 28 Men jag har min glädje i att hålla mig intill Gud; jag söker min tillflykt hos Herren, HERREN, för att kunna förtälja alla dina gärningar.

KAPITEL 74

EN SÅNG AV ASAF.

Varför, o Gud, har du så alldeles förkastat oss, varför ryker din vredes eld mot fåren i din hjord?

- 2 Tänk på din menighet, som du i fordom tid förvärvade, som du förlossade, till att bliva din arvedels stam; tänk på Sions berg, där du har din boning.
- 3 Vänd dina steg till den plats där evig förödelse råder; allt har ju fienden fördärvat i helgedomen.
- 4 Dina ovänner hava skränat inne i ditt församlingshus, de hava satt upp sina tecken såsom rätta tecken.
- 5 Det var en syn, såsom när man höjer yxor mot en tjock skog.
- 6 Och alla dess snidverk hava de nu krossat med yxa och bila.
- 7 De hava satt eld på din helgedom och oskärat ända till grunden ditt namns boning.
- 8 De hava sagt i sina hjärtan: "Vi vilja alldeles kuva dem." Alla Guds församlingshus hava de bränt upp här i landet.
- 9 Våra tecken se vi icke; ingen profet finnes mer, och hos oss är ingen som vet för huru länge.
- 10 Huru länge, och Gud, skall ovännen få smäda och fienden oavlåtligen få förakta ditt namn?
- 11 Varför håller du tillbaka din hand, din högra hand? Drag den fram ur din barm och förgör dem.
- 12 Gud, du är ju min konung av ålder, du är den som skaffar frälsning på jorden.
- 13 Det var du som delade havet genom din makt; du krossade drakarnas huvuden mot vattnet.

- ¹⁴ Det var du som bräckte Leviatans huvuden och gav honom till mat åt öknens skaror.
- ¹⁵ Det var du som lät källa och bäck bryta fram; du lät ock starka strömmar uttorka.
- ¹⁶ Din är dagen, din är ock natten, du har berett ljuset och solen.
- ¹⁷ Det är du som har fastställt alla jordens gränser; sommar och vinter äro skapade av dig.
- ¹⁸ Så tänk nu på huru fienden smädar HERREN, och huru ett dåraktigt folk föraktar ditt namn.
- ¹⁹ Lämna ej ut åt vilddjuren din turturduvas själ; förgät icke för alltid dina betrycktas liv.
- ²⁰ Tänk på förbundet; ty i landets smygvrår finnes fullt upp av våldsnästen.
- ²¹ Låt icke den förtryckte vika tillbaka med blygd, låt den betryckte och den fattige lova ditt namn.
- ²² Stå upp, o Gud; utför din sak. Betänk huru du varder smädad hela dagen av dåren.
- ²³ Glöm icke bort dina ovänners rop, dina motståndares larm, som alltjämt höjes.

KAPITEL 75

FÖR SÅNGMÄSTAREN; "FÖRDÄRVA ICKE"; EN PSALM, EN SÅNG AV ASAF. (75:2)

- V**i tacka dig, o Gud, vi tacka dig. Ditt namn är oss nära; man förtäljer dina under.
- ² (75:3) "Om jag än bidar min tid, så dömer jag dock rätt.
- ³ (75:4) Om än jorden är i upplösning med alla som bo därpå, så håller dock jag dess pelare stadiga." Sela.
- ⁴ (75:5) Jag säger till de övermodiga: "Varen icke övermodiga", och till de ogudaktiga: "Upphöjen ej hornet."
- ⁵ (75:6) Ja, upphöjen icke så högt edert horn, talen ej så hårdnackat vad fräckt är.
- ⁶ (75:7) Ty icke från öster eller väster, ej heller från bergsöknen kommer hjälpen;
- ⁷ (75:8) nej, Gud är den som dömer; den ene ödmjukar han, den andre upphöjer han.
- ⁸ (75:9) Ty en kalk är i HERRENS hand, den skummar av vin och är full av tillblandad dryck, och han skänker i därav; sannerligen, alla ogudaktiga på jorden måste dricka dess drägg i botten.
- ⁹ (75:10) Men jag skall förkunna det evinnerligen, jag skall lovsjunga Jakobs Gud.
- ¹⁰ (75:11) Och de ogudaktigas alla horn skall jag få hugga av; men den rättfärdiges horn skola varda upphöjda.

KAPITEL 76

FÖR SÅNGMÄSTAREN, MED STRÄNGASPEL; EN PSALM, EN SÅNG AV ASAF. (76:2)

- G**ud är känd i Juda, i Israel är hans namn stort;
- ² (76:3) i Salem vart hans hydda rest och hans boning på Sion.
- ³ (76:4) Där bröt han sönder bågens ljungeldar, sköld och svärd och vad till kriget hör. Sela.
- ⁴ (76:5) Full av ljus och härlighet går du fram ifrån segerbytenas berg.
- ⁵ (76:6) De stormodiga äro avväpnade, de hava slumrat in och sova; alla stridsmännen hava måst låta händerna falla.
- ⁶ (76:7) För din näpst, du Jakobs Gud, ligga domnade både man och häst.
- ⁷ (76:8) Du, du är fruktansvärd; vem kan bestå inför dig, när du vredgas?
- ⁸ (76:9) Från himmelen lät du höra din dom; då förskräcktes jorden och vart stilla,

- ⁹ (76:10) då när Gud stod upp till dom, till att frälsa alla ödmjuka på jorden. Sela.
- ¹⁰ (76:11) Ty människors vrede varder dig till pris; du har vrede till övers att omgjorda dit med.
- ¹¹ (76:12) Gören löften och infrien dem åt HERREN, eder Gud; alla de som äro omkring honom bäre fram skänker åt den Frukta svärde.
- ¹² (76:13) Ty han stäcker furstarnas övermod; fruktansvärd är han för konungarna på jorden.

KAPITEL 77

FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL JEDUTUN; AV ASAF; EN PSALM. (77:2)

Jag vill höja min röst till Gud och ropa; jag vill höja min röst till Gud, för att han må lyssna till mig.

² (77:3) På min nöds dag söker jag Herren; min hand är utsträckt om natten och förtrötts icke; min själ vill icke låta trösta sig.

³ (77:4) Jag vill tänka på Gud och klaga; jag vill utgjuta mitt bekymmer, ty min ande försmäktar. Sela.

⁴ (77:5) Mina ögonlock håller du öppna; jag är full av oro och kan icke tala.

⁵ (77:6) Jag tänker på forntidens dagar, på år som längesedan hava gått.

⁶ (77:7) Jag vill om natten komma ihåg mitt strängaspel; i mitt hjärta vill jag utgjuta mitt bekymmer, och min ande skall eftersinna.

⁷ (77:8) Skall då Herren förkasta evinnerligen och ingen nåd mer bevisa?

⁸ (77:9) Är det då ute med hans godhet för beständigt, har hans ord blivit till intet för alla tider?

⁹ (77:10) Har Gud förgätit att vara nådig eller i vrede tillslutit sin barmhärtighet? Sela.

¹⁰ (77:11) Jag svarar: Nej, detta är min plågas tid, den Högstes högra hand är ej såsom förr.

¹¹ (77:12) Jag vill prisa HERRENS gärningar, ja, jag vill tänka på dina fordomtima under;

¹² (77:13) jag vill begrunda alla dina gärningar och eftersinna dina verk.

¹³ (77:14) Gud, i helighet går din väg; vem är en gud så stor som Gud?

¹⁴ (77:15) Du är Gud, en Gud som gör under; du har uppenbarat din makt bland folken.

¹⁵ (77:16) Med väldig arm förlossade du ditt folk, Jakobs och Josefs barn. Sela.

¹⁶ (77:17) Vattnen sågo dig, och Gud, vattnen sågo dig och vändades, själva djupen darrade.

¹⁷ (77:18) Molnen göto ut strömmar av vatten, skyarna läto höra sin röst, och dina pilar foro omkring.

¹⁸ (77:19) Ditt dunder ljud i stormvirveln, ljungeldar lyste upp jordens krets, jorden darrade och bävade.

¹⁹ (77:20) Genom havet gick din väg, din stig genom stora vatten, och dina fotspår fann man icke.

²⁰ (77:21) Så förde du ditt folk såsom en hjord genom Moses och Arons hand.

KAPITEL 78

EN SÅNG AV ASAF.

Lyssna, mitt folk, till min undervisning; böjen edra öron till min muns ord.

² Jag vill öppna min mun till lärorikt tal, uppenbara förborgade ting ifrån fordom.

³ Vad vi hava hört och känna, och vad våra fäder hava förtäljt för oss,

⁴ det vilja vi icke dölja för deras barn; för ett kommande släkte vilja vi förtälja HERRENS lov och hans makt och de under han har gjort.

⁵ Ty han upprättade ett vittnesbörd i Jakob och stiftade en lag i Israel; han påbjöd den för våra fäder, och de skulle kungöra den för sina barn.

⁶ Så skulle det bliva kunnigt för ett kommande släkte, för barn som en gång skulle födas, och dessa skulle stå upp och förtälja det för sina barn.

⁷ Då skulle de sätta sitt hopp till Gud och icke förgäta Guds verk, utan taga hans bud i akt.

⁸ Och de skulle icke bliva, såsom deras fäder, ett gensträvigt och upproriskt släkte, ett släkte som icke höll sitt hjärta ståndaktigt, och vars ande icke var trofast mot Gud.

⁹ Efraims barn, välbeväpnade bågskyttar, vände om på stridens dag.

¹⁰ De höllo icke Guds förbund, och efter hans lag ville de ej vandra.

¹¹ De glömde hans gärningar och de under han hade låtit dem se.

¹² Ja, inför deras fäder hade han gjort under, i Egyptens land, på Soans mark.

¹³ Han klöv havet och lät dem gå därigenom och lät vattnet stå såsom en hög.

¹⁴ Han ledde dem om dagen med molnskyn, och hela natten med eldens sken.

¹⁵ Han klöv sönder klippor i öknen och gav dem rikligen att dricka, såsom ur väldiga hav.

¹⁶ Rinnande bäckar lät han framgå ur klippan och vatten flyta ned såsom strömmar.

¹⁷ Likväl syndade de allt framgent mot honom och voro gensträviga mot den Högste, i öknen.

¹⁸ De frestade Gud i sina hjärtan, i det de begärde mat för sin lystnad.

¹⁹ Och de talade mot Gud, de sade: "Kan väl Gud duka ett bord i öknen?"

²⁰ Se, visst slog han klippan, så att vatten flödade och bäckar strömmade fram, men kan han ock giva bröd eller skaffa kött åt sitt folk?"

²¹ Så förgrymmades då HERREN, när han hörde det; och eld upptändes i Jakob, jag, vrede kom över Israel,

²² eftersom de icke trodde på Gud och ej förtröstade på hans frälsning.

²³ Och han gav befallning åt skyarna i höjden och öppnade himmelens dörrar;

²⁴ han lät manna regna över dem till föda, och korn från himmelen gav han dem.

²⁵ Änglabröd fingo människor äta; han sände dem mat till fyllest.

²⁶ Han lät östanvinden fara ut på himmelen, och genom sin makt förde han sunnanvinden fram.

²⁷ Och han lät kött regna över dem såsom stoft, bevingade fåglar såsom havets sand;

²⁸ han lät det falla ned i sitt läger, runt omkring sin boning.

²⁹ Då åto de och blevo övermätta; han lät dem få vad de hade lystnad efter.

³⁰ Men ännu hade de icke stillat sin lystnad, ännu var maten i deras mun,

³¹ då kom Guds vrede över dem; han sände död bland deras ypperste och slog ned Israels unga män.

³² Likväl syndade de alltjämt och trodde icke på hans under.

³³ Då lät han deras dagar försvinna i förgängelse och deras år i plötslig undergång.

³⁴ När han dräpte folket, frågade de efter honom och vände om och sökte Gud.

³⁵ De tänkte då på att Gud var deras klippa, och att Gud den Högste var deras förlossare;

- 36 och de talade inställsamt för honom med sin mun och skrymtade för honom med sin tunga.
- 37 Men deras hjärtan höllo sig icke ståndaktigt vid honom, och de voro icke trogna i hans förbund.
- 38 Dock, han är barmhärtig, han förlåter missgärning, och han vill icke fördärva. Därför avvände han ofta sin vrede och lät ej hela sin förtörnelse bryta fram.
- 39 Ty han tänkte därpå att de voro kött, en vind som far bort och icke kommer åter.
- 40 Huru ofta voro de ej gensträviga mot honom i öknen och bedrövade honom i ödemarken!
- 41 Ja, de frestade Gud allt framgent och förtörnade Israels Helige.
- 42 De betänkte icke vad hans hand hade uträttat på den tid då han förlossade dem från ovännen,
- 43 då han gjorde sina tecken i Egypten och sina under på Soans mark.
- 44 Där förvandlade han deras strömmar till blod, så att de ej kunde dricka ur sina rinnande vatten;
- 45 han sände bland dem flugsvärmar, som åto dem, och paddor, som voro dem till fördärv.
- 46 Han gav deras gröda åt gräsmaskar och deras arbetes frukt åt gräshoppor;
- 47 han slog deras vinträd med hagel och deras fikonträd med hagelstenar;
- 48 han gav deras husdjur till pris åt hagel och deras boskap åt ljungeldar.
- 49 Han sände över dem sin vredes glöd, förgrymmelse och ogunst och nöd, en skara av olycksänglar.
- 50 Han gav fritt lopp åt sin vrede; han skonade icke deras själ från döden, utan gav deras liv till pris åt pesten.
- 51 Och han slog allt förstfött i Egypten, kraftens förstling i Hams hyddor.
- 52 Och han lät sitt folk bryta upp såsom en fårjord och förde dem såsom en boskapshjord genom öknen.
- 53 Han ledde dem säkert, så att de icke behövde frukta; men deras fiender övertäcktes av havet.
- 54 Och han lät dem komma till sitt heliga land, till det berg som hans högra hand hade förvärvat.
- 55 Han förjagade hedningarna för dem och gav dem deras land till arvslott och lät Israels stammar bo i deras hyddor.
- 56 Men i sin gensträvighet frestade de Gud den Högste och höllo icke hans vittnesbörd;
- 57 de veko trolöst tillbaka, de såsom deras fäder, de vände om, lika en båge som sviker.
- 58 De förtörnade honom med sina offerhöjder och retade honom genom sina beläten.
- 59 Gud förnam det och vart förgrymmad och förkastade Israel med harm.
- 60 Och han försköt sin boning i Silo, det tält han hade slagit upp bland människorna;
- 61 han gav sin makt i fångenskap och sin ära i fiendehand.
- 62 Ja, han gav sitt folk till pris åt svärdet, och på sin arvedel förgrymmades han.
- 63 Deras unga män förtärdes av eld, och deras jungfrur blevo utan brudsång.
- 64 Deras präster föllo för svärd, och inga änkor kunde hålla klagogråt.
- 65 Då vaknade Herren såsom ur en sömn, han reste sig, lik en hjälte som hade legat dövad av vin.
- 66 Och han slog sina ovänner tillbaka, evig smälek lät han komma över dem.
- 67 Han förkastade ock Josefs hydda och utvalde icke Efraims stam.

- ⁶⁸ Men han utvalde Juda stam, Sions berg, som han älskade.
- ⁶⁹ Och han byggde sin helgedom hög såsom himmelen, fast såsom jorden, som han har grundat för evigt.
- ⁷⁰ Och han utvalde sin tjänare David och tog honom ifrån fårhjordens fållor.
- ⁷¹ Ja, ifrån fåren hämtade han honom och satte honom till en herde för Jakob, sitt folk, och för Israel, sin arvedel.
- ⁷² Och han var deras herde med redligt hjärta och ledde dem med förståndig hand.

KAPITEL 79

EN PSALM AV ASAF.

Gud, hedningarna hava fallit in i din arvedel, de hava orenat ditt heliga tempel, de hava gjort Jerusalem till en stenhop.

- ² De hava givit dina tjänares kroppar till mat åt himmelens fåglar, dina frommas kött åt markens djur.
- ³ De hava utgjutit deras blod såsom vatten, runt omkring Jerusalem, och ingen fanns, som begrov dem.
- ⁴ Vi hava blivit till smälek för våra grannar, till spott och hån för dem som bo omkring oss.
- ⁵ Huru länge, o HERRE, skall du så oavslåtligen vredgas, huru länge skall din nitälskan brinna såsom eld?
- ⁶ Utgjut din förtörnelse över hedningarna, som ej känna dig, och över de riken som icke åkalla ditt namn.
- ⁷ Ty de hava uppätit Jakob, och hans boning hava de förött.
- ⁸ Tänk ej, oss till men, på förfädernas missgärningar, låt din barmhärtighet snarligen komma oss till mötes, ty vi äro i stort elände.
- ⁹ Hjälp oss, du vår frälsnings Gud, för ditt namns äras skull; rädda oss och förlåt oss våra synder för ditt namns skull.
- ¹⁰ Varför skulle hedningarna få säga: "Var är nu deras Gud?" Låt det inför våra ögon bliva kunnigt på hedningarna huru du hämnas dina tjänares utgjutna blod.
- ¹¹ Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte, låt efter din arms väldighet dödens barn bliva vid liv.
- ¹² Och giv våra grannar sjufalt tillbaka i deras sköte den smädelse varmed de hava smädat dig, Herre.
- ¹³ Men vi som äro ditt folk och får i din hjord, vi vilja tacka dig evinnerligen, vi vilja förtälja ditt lov från släkte till släkte.

KAPITEL 80

FÖR SÅNGMÄSTAREN, EFTER "LILJOR"; ETT VITNESBÖRD; AV ASAF; EN PSALM. (80:2)

Lyssna, du Israels herde, du som leder Josef såsom din hjord; du som tronar på keruberna, träd fram i glans.

- ² (80:3) Låt din makt vakna upp till att gå framför Efraim och Benjamin och Manasse, och kom till vår frälsning.
- ³ (80:4) Gud, upprätta oss, och låt ditt ansikte lysa, så att vi varda frälsta.
- ⁴ (80:5) HERRE Gud Sebaot, huru länge skall du vredgas vid ditt folks bön?
- ⁵ (80:6) Du har låtit dem äta tårebröd och givit dem tårar att dricka i fullt mått.

- ⁶ (80:7) Du gör oss till ett trätoämne för våra grannar, och våra fiender bespotta oss.
- ⁷ (80:8) Gud Sebaot, upprätta oss, och låt ditt ansikte lysa, så att vi varda frälsta.
- ⁸ (80:9) Ett vinträd flyttade du från Egypten, du förjagade hedningarna och planterade det.
- ⁹ (80:10) Du røjde rum för det, och det slog rötter och uppfyllde landet.
- ¹⁰ (80:11) Bergen blevo betäckta av dess skugga och Guds cedrar av dess rankor;
- ¹¹ (80:12) det utbredde sina revor ända till havet och sina telningar intill floden.
- ¹² (80:13) Varför har du då brutit ned dess hägnad, så att alla vägfärande riva till sig därav?
- ¹³ (80:14) Vildsvinet från skogen frossar därpå, och djuren på marken äta därav.
- ¹⁴ (80:15) Gud Sebaot, vänd åter, skåda ned från himmelen och se härtill, och låt dig vårda om detta vinträd.
- ¹⁵ (80:16) Skydda trädet som din högra hand har planterat, och den son som du har fostrat åt dig.
- ¹⁶ (80:17) Det är förbränt av eld och kringhugget; för ditt ansiktes näpst förgås de.
- ¹⁷ (80:18) Håll din hand över din högra hands man, över den människoson som du har fostrat åt dig.
- ¹⁸ (80:19) Då skola vi icke vika ifrån dig; behåll oss vid liv, så skola vi åkalla ditt namn.
- ¹⁹ (80:20) HERRE Gud Sebaot, upprätta oss; låt ditt ansikte lysa, så att vi varda frälsta.

KAPITEL 81

FÖR SÅNGMÅSTAREN, TILL GITTÍT; AV ASAF. (81:2)

Höjen glädjerop till Gud, vår starkhet, höjen jubel till Jakobs Gud.

- ² (81:3) Stämman upp lovsång och låten pukor ljuda, ljuvliga harpor tillsammans med psaltare.
- ³ (81:4) Stöten i basun vid nymånaden, vid fullmånen, på vår högtidsdag.
- ⁴ (81:5) Ty detta är en stadga för Israel, en Jakobs Guds rätt.
- ⁵ (81:6) Det bestämde han till ett vittnesbörd i Josef, när han drog ut mot Egyptens land. Jag hör ett tal som är mig nytt:
- ⁶ (81:7) "Jag lyfte bördan från hans skuldra, hans händer blevo fria ifrån lastkorgen.
- ⁷ (81:8) I nöden ropade du, och jag räddade dig; jag svarade dig, höljd i tordön, jag prövade dig vid Meribas vatten. Sela.
- ⁸ (81:9) Hör, mitt folk, och låt mig varna dig; Israel, o att du ville höra mig!
- ⁹ (81:10) Hos dig skall icke finnas någon annan gud, och du skall ej tillbedja någon främmande gud.
- ¹⁰ (81:11) Jag är HERREN, din Gud, som har fört dig upp ur Egyptens land; låt din mun vitt upp, så att jag får uppfylla den.
- ¹¹ (81:12) Men mitt folk ville ej höra min röst, och Israel var mig icke till viljes.
- ¹² (81:13) Då lät jag dem gå i deras hjärtans hårdhet, det fingo vandra efter sina egna rådslag.
- ¹³ (81:14) O att mitt folk ville höra mig, och att Israel ville vandra på mina vägar!
- ¹⁴ (81:15) Då skulle jag snart kuva deras fiender och vända min hand mot deras ovänner.
- ¹⁵ (81:16) De som hata HERREN skulle då visa honom underdånighet, och hans folks tid

skulle vara evinnerligen.

¹⁶ (81:17) Och han skulle bespisa det med bästa vete; ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig."

KAPITEL 82

EN PSALM AV ASAF.

Gud står i gudaförsamlingen, mitt ibland gudarna håller han dom:

² "Huru länge skolen I döma orätt och vara partiska för de ogudaktiga? Sela.

³ Skaffen den arme och faderlöse rätt, given den betryckte och torftige rättvisa.

⁴ Befrien den arme och fattige, rädden honom från de ogudaktigas hand.

⁵ Men de veta intet och hava intet förstånd, de vandra i mörker; jordens alla grundvalar vackla.

⁶ Jag har väl sagt att I ären gudar och allasammans den Högstes söner;

⁷ men I måsten dock dö, såsom människor dö, och falla, likaväl som var furste faller."

⁸ Ja, stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder du över alla folk.

KAPITEL 83

EN SÅNG, EN PSALM AV ASAF. (83:2)

Gud, var icke så tyst, tig icke och var icke så stilla, o Gud.

² (83:3) Ty se, dina fiender larma, och de som hata dig resa upp huvudet.

³ (83:4) Mot ditt folk förehava de listiga anslag och rådslå mot dem som du beskyddar.

⁴ (83:5) De säga: "Kom, låt oss utrota dem, så att de ej mer äro ett folk, och så att ingen mer tänker på Israels namn."

⁵ (83:6) Ty endräktigt rådslå dem med varandra, de sluta mot dig ett förbund:

⁶ (83:7) Edoms tält och ismaeliterna, Moab och hagariterna,

⁷ (83:8) Gebal och Ammon och Amalek, filistéerna tillika med dem som bo i Tyrus;

⁸ (83:9) Assur har ock slutit sig till dem, han har lånat sin arm åt Lots barn. Sela.

⁹ (83:10) Gör med dem såsom du gjorde med Midjan, såsom med Sisera och Jabin vid Kisons bäck,

¹⁰ (83:11) dem som förgjordes vid En-Dor och blevo till gödning åt marken.

¹¹ (83:12) Låt det gå deras ädlingar såsom det gick Oreb och Seeb, och alla deras furstar såsom det gick Seba och Salmunna,

¹² (83:13) eftersom de säga: "Guds ängder vilja vi intaga åt oss."

¹³ (83:14) Min Gud, låt dem bliva såsom virvlande löv, såsom strå för vinden.

¹⁴ (83:15) Lik en eld som förbränner skog och lik en låga som avsvedjar berg

¹⁵ (83:16) förfölje du dem med ditt oväder, och förskräcke du dem med din storm.

¹⁶ (83:17) Gör deras ansikten fulla med skam, så att de söka ditt namn, o HERRE.

¹⁷ (83:18) Ja, må de komma på skam och förskräckas till evig tid, må de få blygas och förgås.

¹⁸ (83:19) Och må de förnimma att du allena bär namnet "HERREN", den Högste över hela jorden.

KAPITEL 84

FÖR SÅNGMÄSTAREN; TILL GITTÍT; AV KORAS SÖNER; EN PSALM. (84:2)

Huru ljuvliga äro icke dina boningar, HERRE Sebaot!

² (84:3) Min själ längtar och trängtar efter HERRENS gårdar, min själ och min kropp jubla mot levande Gud.

³ (84:4) Ty sparven har funnit ett hus och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar: dina altaren, HERRE Sebaot, min konung och min Gud.

⁴ (84:5) Saliga äro de som bo i ditt hus; de lova dig beständigt. Sela.

⁵ (84:6) Saliga äro de människor som i dig hava sin starkhet, de vilkas håg står till dina vägar.

⁶ (84:7) När de vandra genom Tåredalen, göra de den rik på källor, och höstregnet höljer den med välsignelser.

⁷ (84:8) De gå från kraft till kraft; så träda de fram inför Gud på Sion.

⁸ (84:9) HERRE Gud Sebaot, hör min bön, lyssna, du Jakobs Gud. Sela.

⁹ (84:10) Gud, vår sköld, ser härtill, och akta på din smordes ansikte.

¹⁰ (84:11) Ty en dag i dina gårdar är bättre än eljest tusen. Jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus än dväljas i de ogudaktigas hyddor.

¹¹ (84:12) Ty HERREN Gud är sol och sköld; HERREN giver nåd och ära; han vägrar icke dem något gott, som vandra i ostrafflighet.

¹² (84:13) HERRE Sebaot, salig är den människa som förtröstar på dig.

KAPITEL 85

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV KORAS SÖNER; EN PSALM. (85:2)

HERRE, du var förr ditt land nådig, du upprättade åter Jakobs hus.

² (85:3) Du förlät ditt folks missgärning, du överskyldde all dess synd. Sela.

³ (85:4) Du lät all din förgrymmelse fara och vände dig ifrån din vredes glöd.

⁴ (85:5) Så vänd dig nu åter till oss, du vår frälsnings Gud, och upphör med din förtörnelse mot oss.

⁵ (85:6) Vill du då vredgas på oss evinnerligen och låta din vrede vara från släkte till släkte?

⁶ (85:7) Vill du icke åter giva oss liv, så att ditt folk får glädjas i dig?

⁷ (85:8) HERRE, låt oss se din nåd, och giv oss din frälsning.

⁸ (85:9) Jag vill höra vad Gud, HERREN, talar: se, han talar frid till sitt folk och till sina fromma; må de blott icke vända åter till dårskap.

⁹ (85:10) Ja, hans frälsning är nära dem som frukta honom, och så skall ära bo i vårt land.

¹⁰ (85:11) Godhet och trofasthet skola där mötas, rättfärdighet och frid kyssas;

¹¹ (85:12) trofasthet skall växa upp ur jorden och rättfärdighet blicka ned från himmelen.

¹² (85:13) HERREN skall giva oss vad gott är, och vårt land skall giva sin gröda.

¹³ (85:14) Rättfärdighet skall gå framför honom, den skall ock stadigt följa i hans spår.

KAPITEL 86

EN BÖN AV DAVID.

HERRE, böj till mig ditt öra och svara mig, ty jag är betryckt och fattig.

² Bevara min själ, ty jag är from; du min Gud, fräls din tjänare, som förtröstar på dig.

³ Var mig nådig, o Herre, ty hela dagen ropar jag till dig.

⁴ Gläd din tjänares själ, ty till dig, Herre, upplyfter jag min själ.

⁵ Ty du, o Herre, är god och förlåtande och stor i nåd mot alla som åkalla dig.

⁶ Lyssna, HERRE, till mitt bedjande, och akta på mina böners ljud.

⁷ På min nöds dag åkallar jag dig, ty du skall svara mig.

⁸ Ingen är dig lik bland gudarna, Herre, och intet är såsom dina verk.

⁹ Hedningarna, som du har gjort, skola alla komma och tillbedja inför dig, Herre, och skola ära ditt namn.

¹⁰ Ty du är stor, och du gör stora under; du allena är Gud.

¹¹ Visa mig, HERRE, din väg; jag vill vandra i din sanning. Behåll mitt hjärta vid det ena att jag fruktar ditt namn.

¹² Då vill jag tacka dig, Herre, min Gud, av allt mitt hjärta och ära ditt namn evinnerligen;

¹³ ty din nåd är stor över mig, och du räddar min själ ur dödsrikets djup.

¹⁴ Gud, fräcka människor hava rest sig upp mot mig, och våldsverkarnas hop står efter mitt liv; de hava icke dig för ögonen.

¹⁵ Men du, Herre, är en barmhärtig och nådig Gud, långmodig och stor i mildhet och trofasthet.

¹⁶ Vänd dig till mig och var mig nådig, giv åt din tjänare din makt, och fräls din tjänarinnas son.

¹⁷ Gör ett tecken med mig, så att det går mig väl; och må de som hata mig se med blygd att du, o HERRE, hjälper mig och tröstar mig.

KAPITEL 87

AV KORAS SÖNER; EN PSALM, EN SÅNG.

Den stad han har grundat står på de heliga bergen;

² HERREN älskar Sions portar mest bland alla Jakobs boningar.

³ Härliga ting äro talade om dig, du Guds stad. Sela.

⁴ "Rahab och Babel skall jag nämna bland mina bekännare; så ock Filisteen och Tyrus och Kus, dessa äro födda där."

⁵ Ja, om Sion skall det sägas: "Den ene som den andre är född därinne." Och han, den Högste, skall hålla det vid makt.

⁶ Ja, när HERREN tecknar upp folken, då skall han räkna så: "Dessa äro födda där." Sela.

⁷ Och under sång och dans skall man säga: "Alla mina källor äro i dig."

KAPITEL 88

EN SÅNG, EN PSALM AV KORAS SÖNER; FÖR SÅNGMÄSTAREN, TILL MAHALAT-LEANNÓT; EN SÅNG AV ESRAITEN HEMAN. (88:2)

HERRE, min frälsnings Gud, dag och natt ropar jag inför dig.

² (88:3) Låt min bön komma inför ditt ansikte, böj ditt öra till mitt rop.

³ (88:4) Ty min själ är mättad med lidanden, och mitt liv har kommit nära dödsriket.

⁴ (88:5) Jag är aktad lik dem som hava farit ned i graven, jag är såsom en man utan

livskraft.

⁵ (88:6) Jag är övergiven bland de döda, lik de slagna som ligga i graven, dem på vilka du icke mer tänker, och som äro avskilda från din hand.

⁶ (88:7) Ja, du har sänkt mig ned underst i graven, ned i mörkret, ned i djupet.

⁷ (88:8) Den vrede vilar tung på mig, och alla dina böljors svall låter du gå över mig. Sela.

⁸ (88:9) Du har drivit mina förtrogna långt bort ifrån mig; du har gjort mig till en styggelse för dem; jag ligger fången och kan icke komma ut.

⁹ (88:10) Mitt öga förtvinar av lidande; HERRE, jag åkallar dig dagligen, jag uträcker mina händer till dig.

¹⁰ (88:11) Gör du väl under för de döda, eller kunna skuggorna stå upp och tacka dig? Sela.

¹¹ (88:12) Förtäljer man i graven om din nåd, i avgrunden om din trofasthet?

¹² (88:13) Känner man i mörkret dina under, och din rättfärdighet i glömskans land?

¹³ (88:14) Men jag ropar till dig, HERRE, och bittida kommer min bön dig till mötes.

¹⁴ (88:15) Varför förkastar du, HERRE, min själ, varför döljer du ditt ansikte för mig?

¹⁵ (88:16) Betryckt är jag och döende allt ifrån min ungdom; jag måste bära dina förskräckelser, så att jag är nära att förtvivla.

¹⁶ (88:17) Din vredes lågor gå över mig, dina fasor förgöra mig.

¹⁷ (88:18) De omgiva mig beständigt såsom vatten, de kringränna mig allasammans.

¹⁸ (88:19) Du har drivit vän och frände långt bort ifrån mig; i mina förtrognas ställe har jag nu mörkret.

KAPITEL 89

EN SÅNG AV ESRAITEN ETAN. (89:2)

Jag vill sjunga om HERRENS nådegärningar evinnerligen; jag vill låta min mun förkunna din trofasthet, från släkte till släkte.

² (89:3) Ja, jag säger: För evig tid skall nåd byggas upp; i himmelen, där befäster du din trofasthet.

³ (89:4) "Jag har slutit ett förbund med min utvalde, med ed har jag lovat min tjänare David:

⁴ (89:5) 'Jag skall befästa din säd för evig tid och bygga din tron från släkte till släkte.'" Sela.

⁵ (89:6) Av himlarna prisas dina under, o HERRE, och i de heligas församling din trofasthet.

⁶ (89:7) Ty vilken i skyn kan liknas vid HERREN, vilken bland Guds söner kan aktas lik HERREN?

⁷ (89:8) Ja, Gud är mycket förskräcklig i de heligas råd och fruktansvärd utöver alla som äro omkring honom.

⁸ (89:9) HERRE, härskarornas Gud, vem är dig lik? Stark är HERREN; och din trofasthet är runt omkring dig.

⁹ (89:10) Du är den som råder över havets uppror; när dess böljor resa sig, stillar du dem.

¹⁰ (89:11) Du krossade Rahab, så att han låg lik en slagen; med din mäktiga arm förströdde du dina fiender.

¹¹ (89:12) Din är himmelen, din är ock jorden; du har grundat jordens krets med allt vad därpå är.

- ¹² (89:13) Norr och söder, dem har du skapat; Tabor och Hermon jubla i ditt namn.
- ¹³ (89:14) Du har en arm med hjältekraft, mäktig är din hand, hög är din högra hand.
- ¹⁴ (89:15) Rättfärdighet och rätt äro din trons fäste, nåd och sanning stå inför ditt ansikte.
- ¹⁵ (89:16) Saligt är det folk som vet vad jubel är, de som vandra, o HERRE, i ditt ansiktes ljus.
- ¹⁶ (89:17) I ditt namn fröjda de sig alltid, och genom din rättfärdighet upphöjas de.
- ¹⁷ (89:18) Ty du är deras starkhet och prydnad, och genom din nåd upphöjer du vårt horn.
- ¹⁸ (89:19) Ty han som är vår sköld tillhör HERREN, vår konung tillhör Israels Helige.
- ¹⁹ (89:20) På den tiden talade du i en syn till dina fromma och sade: "Jag har lagt hjälp i en hjältes hans, jag har upphöjt en yngling ur folket.
- ²⁰ (89:21) Jag har funnit min tjänare David och smort honom med min helig olja.
- ²¹ (89:22) Min hand skall stadigt vara med honom, och min arm skall styrka honom.
- ²² (89:23) Ingen fiende skall oförtänt komma över honom, och ingen orättfärdig skall förtrycka honom;
- ²³ (89:24) nej, jag skall krossa hans ovänner framför honom, och jag skall hemsöka dem som hata honom.
- ²⁴ (89:25) Min trofasthet och min nåd skola vara med honom, och i mitt namn skall hans horn varda upphöjt.
- ²⁵ (89:26) Jag skall lägga havet under hans hand och strömmarna under hans högra hand.
- ²⁶ (89:27) Han skall kalla mig så: 'Du min fader, min Gud och min frälsnings klippa.'
- ²⁷ (89:28) Ja, jag skall göra honom till den förstfödde, till den högste bland konungarna på jorden.
- ²⁸ (89:29) Jag skall bevara min nåd åt honom evinnerligen, och mitt förbund med honom skall förbliva fast.
- ²⁹ (89:30) Jag skall låta hans säd bestå till evig tid, och hans tron, så länge himmelen varar.
- ³⁰ (89:31) Om hans barn övergiva min lag och icke vandra efter mina rätter,
- ³¹ (89:32) om de bryta mot mina stadgar och icke hålla mina bud,
- ³² (89:33) då skall jag väl hemsöka deras överträdelse med ris och deras missgärning med plågor,
- ³³ (89:34) men min nåd skall jag ej taga ifrån honom, och jag skall icke svika i trofasthet.
- ³⁴ (89:35) Jag skall icke bryta mitt förbund, och vad mina läppar hava talat skall jag ej förändra.
- ³⁵ (89:36) En gång har jag svurit det vid min helighet, och mitt löfte till David skall jag icke bryta.
- ³⁶ (89:37) Hans säd skall förbliva evinnerligen och hans tron inför mig så länge som solen;
- ³⁷ (89:38) såsom månen skall den bestå evinnerligen. Och trofast är vittnet i skyn." Sela.
- ³⁸ (89:39) Men nu har du förkastat och förskjutit din smorde och handlat i vrede mot honom.
- ³⁹ (89:40) Du har upplöst förbundet med din tjänare, du har oskärat hans krona och kastat den ned till jorden.
- ⁴⁰ (89:41) Du har brutit ned alla hans murar, du har gjort hans fästen till spillror.
- ⁴¹ (89:42) Alla som gå vägen fram plundra honom, han har blivit till smälek för sina grannar.

- ⁴² (89:43) Du har upphöjt hans ovänners högra hand och berett alla hans fiender glädje.
- ⁴³ (89:44) Ja, du har låtit hans svärdsegg vika tillbaka och icke hållit honom uppe i striden.
- ⁴⁴ (89:45) Du har gjort slut på hans glans och slagit hans tron till jorden.
- ⁴⁵ (89:46) Du har förkortat hans ungdoms dagar, du har höljt honom med skam. Sela.
- ⁴⁶ (89:47) Huru länge, o HERRE, skall du så alldeles fördölja dig? Huru länge skall din vrede brinna såsom eld?
- ⁴⁷ (89:48) Tänk på huru kort mitt liv varar, och huru förgängliga du har skapat alla människors barn.
- ⁴⁸ (89:49) Ty vilken är den man som får leva och undgår att se döden? Vem räddar din själ från dödsrikets våld? Sela.
- ⁴⁹ (89:50) Herre, var äro din forna nådegärningar, vad du lovade David med ed i din trofasthet.
- ⁵⁰ (89:51) Tänk, Herre, på dina tjänares smälek, på vad jag måste fördraga av alla de många folken;
- ⁵¹ (89:52) tänk på huru dina fiender smäda, o HERRE, huru de smäda din smordes fotspår.
- ⁵² (89:53) Lovad vare HERREN evinnerligen! Amen, Amen. Guds evighet och människans förgänglighet.

KAPITEL 90

EN BÖN AV GUDSMANNEN MOSE.

Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

² Förrän bergen blevo till och du frambragte jorden och världen, ja, från evighet till evighet är du, o Gud.

³ Du låter människorna vända åter till stoft, du säger: "Vänden åter, I människors barn."

⁴ Ty tusen år äro i dina ögon såsom den dag som förgick i går; ja, de äro såsom en nattväkt.

⁵ Du sköljer dem bort; de äro såsom en sömn. Om morgonen likna de gräset som frodas;

⁶ det blomstrar upp och frodas om morgonen, men om aftonen torkar det bort och förvisnar.

⁷ Ty vi förgås genom din vrede, och genom din förtörnelse ryckas vi plötsligt bort.

⁸ Du ställer våra missgärningar inför dig, våra förborgade synder i ditt ansiktes ljus.

⁹ Ja, alla våra dagar försvinna genom din förgrymmelse, vi lykta våra år såsom en suck.

¹⁰ Vårt liv varar sjuttio år eller åttio år, om det bliver långt; och när det är som bäst, är det möda och fåfänglighet, ty det går snart förbi, likasom flöge vi bort.

¹¹ Vem besinnar din vredes makt och din förgrymmelse, så att han fruktar dig?

¹² Lär oss betänka huru få våra dagar äro, för att vi må undfå visa hjärtan.

¹³ HERRE, vänd åter. Huru länge dröjer du? Förbarma dig över dina tjänare.

¹⁴ Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr, så att vi få jubla och vara glada i alla våra livsdagar.

¹⁵ Giv oss glädje så många dagar som du har plågat oss, så många år som vi hava lidit olycka.

¹⁶ Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare och din härlighet över deras barn.

¹⁷ Och HERRENS, vår Guds, ljuvlighet komme över oss. Må du främja för oss våra händers verk; ja, våra händers verk främje du.

KAPITEL 91

Den som sitter under den Högstes beskärm och vilar under den Allsmäktiges skugga,

² han säger: "I HERREN har jag min tillflykt och min borg, min Gud, på vilken jag förtröstar."

³ Ja, han skall rädda dig ifrån fågelfångarens snara och ifrån pesten, som fördärvar.

⁴ Med sina fjädrar skall han betäcka dig, och under hans vingar skall du finna tillflykt; hans trofasthet är sköld och skärm.

⁵ Du skall icke behöva frukta nattens fasor, icke pilen, som flyger om dagen,

⁶ icke pesten, som går fram i mörkret, eller farsoten, som ödelägger vid middagens ljus.

⁷ Om ock tusen falla vid din sida, ja, tio tusen vid din högra sida, så skall det dock icke drabba dig.

⁸ Dina ögon skola blott skåda därpå med lust, och du skall se de ogudaktigas lön.

⁹ Ty du har sagt: "Du, HERRE, är mitt skygd", och du har gjort den Högste till din tillflykt.

¹⁰ Ingen olycka skall vederfaras dig, och ingen plåga skall nalkas din hydda.

¹¹ Ty han skall giva sina änglar befallning om dig, att de skola bevara dig på alla dina vägar.

¹² De skola bära dig på händerna, så att du icke stöter din fot mot någon sten.

¹³ Över lejon och huggormar skall du gå fram, du skall trampa ned unga lejon och drakar.

¹⁴ "Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom; jag skall beskydda honom, därför att han känner mitt namn.

¹⁵ Han åkallar mig, och jag skall svara honom; jag är med honom i nöden, jag skall rädda honom och låta honom komma till ära.

¹⁶ Jag skall mätta honom med långt liv och låta honom se min frälsning."

KAPITEL 92

EN PSALM, EN SÅNG FÖR SABBATSDAGEN. (92:2)

Det är gott att tacka HERREN och att lovsjunga ditt namn, du den Högste,

² (92:3) att om morgonen förkunna din nåd, och när natten har kommit din trofasthet,

³ (92:4) med tiosträngat instrument och psaltare, med spel på harpa.

⁴ (92:5) Ty du gläder mig, HERRE, med dina gärningar; jag vill jubla över dina händers verk.

⁵ (92:6) Huru stora äro icke dina verk, o HERRE! Ja, övermåttan djupa äro dina tankar.

⁶ (92:7) En oförnuftig man besinnar det ej, och en dåre förstår icke sådant.

⁷ (92:8) Om ock de ogudaktiga grönska såsom gräs och ogärningsmännen blomstra allasammans, så sker det till fördärv för evig tid.

⁸ (92:9) Men du, HERRE, är hög evinnerligen.

⁹ (92:10) Ty se, dina fiender, HERRE, se, dina fiender förgås, alla ogärningsmännen bliva förströdda.

¹⁰ (92:11) Men mitt horn gör du högt såsom vildoxens; jag varder övergjuten med frisk

olja.

¹¹ (92:12) Och med lust får mitt öga skåda på mina förföljare och mina öron höra om de onda som resa sig upp mot mig.

¹² (92:13) Den rättfärdige grönskar såsom ett palmträd, såsom en ceder på Libanon växer han till.

¹³ (92:14) Ja, sådana äro planterade i HERRENS hus; de grönska i vår Guds gårdar.

¹⁴ (92:15) Ännu när de bliva gamla, skjuta de skott, de frodas och grönska;

¹⁵ (92:16) så för att de skola förkunna att HERREN är rättfärdig, min klippa, han i vilken orätt icke finnes.

KAPITEL 93

HERREN är min konung! Han har klätt sig i härlighet. HERREN har klätt sig, omgjordat sig med makt; därför står jordkretsen fast och vacklar icke.

² Din tron står fast ifrån fordom tid, du är från evighet.

³ HERRE, strömmarna hava upphävt, strömmarna hava upphävt sin röst, ja, strömmarna upphäva sitt då.

⁴ Men väldig är HERREN i höjden, mer än bruset av stora vatten, väldiga vatten, havets bränningar.

⁵ Dina vittnesbörd äro fasta alltigenom; helighet höves ditt hus, HERRE, evinnerligen.

KAPITEL 94

Du hämndens Gud, o HERRE, du hämndens Gud, träd fram i glans.

² Res dig, du jordens domare, vedergäll de högmodiga vad de hava gjort.

³ Huru länge skola de ogudaktiga, o HERRE, huru länge skola de ogudaktiga triumfera?

⁴ Deras mun flödar över av fräckt tal; de förhäva sig, alla ogärningsmännen.

⁵ Ditt folk, o HERRE, krossa de, och din arvedel förtrycka de.

⁶ Änkor och främlingar dräpa de, och faderlösa mördar de.

⁷ Och de säga: "HERREN ser det icke, Jakobs Gud märker det icke."

⁸ Märken själva, I oförnuftiga bland folket; I dårar, när kommen I till förstånd?

⁹ Den som har planterat örat, skulle han icke höra? Den som har danat ögat, skulle han icke se?

¹⁰ Den som håller hedningarna i tukt, skulle han icke straffa, han som lär människorna förstånd?

¹¹ HERREN känner människornas tankar, han vet att de själva äro fåfänglighet.

¹² Säll är den man som du, HERRE, undervisar, och som du lär genom din lag,

¹³ för att skaffa honom ro för olyckans dagar, till dess de ogudaktigas grav varder grävd.

¹⁴ Ty HERREN förskjuter icke sitt folk, och sin arvedel övergiver han icke.

¹⁵ Nej, rättfärdighet skall åter gälla i rätten, och alla rättsinniga skola hålla sig därtill.

¹⁶ Vem står upp till att försvara mig mot de onda, vem bistår mig mot ogärningsmännen?

¹⁷ Om HERREN icke vore min hjälp, så bodde min själ snart i det tysta.

¹⁸ När jag tänkte: "Min fot vacklar", då stödde mig din nåd, o HERRE:

¹⁹ När jag hade mycket bekymmer i mitt hjärta, då gladde din tröst min själ.

- ²⁰ Kan fördärvets domarsäte hava gemenskap med dig, det säte där man över våld i lagens namn,
²¹ där de tränga den rättfärdiges själ och fördöma oskyldigt blod?
²² Men HERREN bliver för mig en borg, min Gud bliver min tillflykts klippa.
²³ Och han låter deras fördärv vända tillbaka över dem och förgör dem för deras ondskas skull. Ja, HERREN, vår Gud, förgör dem.

KAPITEL 95

Kommen, låtom oss höja glädjerop till HERREN, jubel till vår frälsnings klippa.

- ² Låtom oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse och höja jubel till honom med lovsånger.
³ Ty HERREN är en stor Gud, en stor konung över alla gudar.
⁴ Han har jordens djup i sin hand, och bergens höjder äro hans;
⁵ hans är havet, ty han har gjort det, och hans händer hava danat det torra.
⁶ Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla, låtom oss knäböja för HERREN, vår skapare.
⁷ Ty han är vår Gud, och vi äro det folk som han har till sin hjord, vi äro får som stå under hans vård.
⁸ O att I villen i dag höra hans röst! Förhärden icke edra hjärtan såsom i Meriba, såsom på Massas dag i öknen,
⁹ där edra fäder frestade mig, där de prövade mig, fastän de hade sett mina verk.
¹⁰ I fyrtio år var det släktet mig till leda, och jag sade: "De äro ett folk som far vilse med sitt hjärta, och de vilja icke veta av mina vägar."
¹¹ Så svor jag då i min vrede: "De skola icke komma in i min vila."

KAPITEL 96

Sjungen till HERRENS ära en ny sång, sjungen till HERRENS ära, alla länder.

- ² Sjungen till HERRENS ära, loven hans namn. Båden glädje var dag, förkunnen hans frälsning.
³ Förtäljen bland hedningarna hans ära, bland alla folk hans under.
⁴ Ty stor är HERREN och högt lovad, fruktansvärd är han mer än alla gudar.
⁵ Ty folkens alla gudar äro avgudar, men HERREN är den som har gjort himmelen.
⁶ Majestät och härlighet äro inför hans ansikte, makt och glans i hans helgedom.
⁷ Given åt HERREN, I folkens släkter, given åt HERREN ära och makt;
⁸ given åt HERREN hans namns ära, bären fram skänker, och kommen i hans gårdar.
⁹ Tillbedjen HERREN i helig skrud, bäven för hans ansikte, alla länder.
¹⁰ Sägen bland hedningarna: "HERREN är nu konung! Därför står jordkretsen fast och vacklar icke; han dömer folken med rättvisa."
¹¹ Himmelen vare glad, och jorden fröjde sig; havet bruse och allt vad däri är.
¹² Marken glädje sig och allt som är därpå, ja, då juble alla skogens träd.
¹³ inför HERREN, ty han kommer, ty han kommer för att döma jorden. Han skall döma jordens krets med rättfärdighet och folken med sin trofasthet.

KAPITEL 97

HERREN är nu konung! Därför fröjde sig jorden; havsländerna glädje sig, så många som de äro.

² Moln och töcken omgiva honom, rättfärdighet och rätt äro hans trons fäste.

³ Eld går framför honom och förbränner hans ovänner runt omkring.

⁴ Hans ljungeldar lysa upp jordens krets; jorden ser det och bävar.

⁵ Bergen smälta såsom vax för HERREN, för hela jordens Herre.

⁶ Himlarna förkunna hans rättfärdighet, och alla folk se hans ära.

⁷ Alla de skola komma på skam, som dyrka beläten, de som berömma sig av avgudar. Alla gudar skola tillbedja honom.

⁸ Sion hör det och gläder sig, och Juda döttrar fröjda sig för dina domars skull, HERRE.

⁹ Ty du, HERRE, är den Högste över hela jorden; du är högt upphöjd över alla gudar.

¹⁰ I som älsken HERREN, haten det onda. Han bevarar sina frommas själar, ur de ogudaktigas hand räddar han dem.

¹¹ Ljus är utsått för den rättfärdige och glädje för de rättsinniga.

¹² Glädjens, I rättfärdige, i HERREN, och prisen hans heliga namn.

KAPITEL 98

EN PSALM.

Sjungen till HERREN ära en ny sång, ty han har gjort under. Han har vunnit seger med sin högra hand och med sin väldiga arm.

² HERREN har låtit sin frälsning bliva kunnig, han har uppenbarat sin rättfärdighet för hedningarnas ögon.

³ Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus; alla jordens ändar hava sett huru vår Gud frälsar.

⁴ Höjen jubel till HERREN, alla länder; bristen ut i glädjerop och lovsjungen.

⁵ Lovsjungen HERREN med harpa, med harpa och med lovsångs ljud.

⁶ Höjen jubel med trumpeter och med basuners ljud inför HERREN, konungen.

⁷ Havet bruse och allt vad däri är, jordens krets och de som bo därpå.

⁸ Strömmarna klappe i händerna, bergen juble med varandra,

⁹ inför HERREN, ty han kommer för att döma jorden. Han skall döma jordens krets med rättfärdighet och folken med rättvisa.

KAPITEL 99

HERREN är nu konung! Därför darra folken. Han som tronar på keruberna! Därför skälver jorden.

² HERREN är stor i Sion, och upphöjd är han över alla folk.

³ Därför prisar man ditt namn, det stora och fruktansvärda. Helig är han.

⁴ Och konungen i sin makt älskar vad rätt är. Ja, du håller rättvisa vid makt, rätt och rättfärdighet övar du i Jakob.

⁵ Upphöjen HERREN, vår Gud, och tillbedjen vid hans fotapall. Helig är han.

⁶ Mose och Aron voro bland hans präster, och Samuel bland dem som åkallade hans

namn; de ropade till HERREN, och han svarade dem.

⁷ I molnstoden talade han då till dem; de höllo hans vittnesbörd och den lag som han gav dem.

⁸ Ja, HERRE, vår Gud, du svarade dem; du var mot dem en förlåtande Gud - och en hämnare över deras gärningar.

⁹ Upphöjen HERREN, vår Gud, och tillbedjen inför hans heliga berg. Ty helig är HERREN, vår Gud.

KAPITEL 100

EN TACKSÄGELSEPSALM.

Höjen jubel till HERREN, alla länder.

² Tjänen HERREN med glädje, kommen inför hans ansikte med fröjderop.

³ Förnimmen att HERREN är Gud. Han har gjort oss, och icke vi själva, till sitt folk och till får i sin hjord.

⁴ Gån in i hans portar med tacksägelse, i hans gårdar med lov; tacken honom, loven hans namn.

⁵ Ty HERREN är god, hans nåd varar evinnerligen och hans trofasthet från släkte till släkte.

KAPITEL 101

AV DAVID; EN PSALM.

Om nåd och rätt vill jag sjunga, dig, HERRE, lovsäga.

² Jag vill akta på ostrafflighetens väg - när kommer du till mig? Jag vill föra en ostrafflig vandel, där jag bor i mitt hus.

³ Jag vänder mitt öga ej till det som fördärligt är. Att öva orättfärdighet hatar jag; sådant skall ej låda vid mig.

⁴ Ett vrångt hjärta vare fjärran ifrån mig; vad ont är vill jag ej veta av.

⁵ Den som i hemlighet förtalar sin nästa, honom vill jag förgöra; den som har stolta ögon och högmodigt hjärta, honom lider jag icke.

⁶ Mina ögon se efter de trogna i landet, för att de må bo hos mig; den som vandrar på ostrafflighetens väg, han får vara min tjänare.

⁷ Den får icke bo i mitt hus, som övar svek; den som talar lögn skall ej bestå inför mina ögon.

⁸ Morgon efter morgon skall jag förgöra alla ogudaktiga i landet och utrota alla ogärningsmän ur HERRENS stad.

KAPITEL 102

BÖN AV EN BETRYCKT, NÄR HAN FÖRSMÄKTAR OCH UTGJUTER SITT BEKYMMER INFÖR HERREN. (102:2)

HERRE, hör min bön, och låt mitt rop komma inför dig.

² (102:3) Dölj icke ditt ansikte för mig, när jag är i nöd. Böj ditt öra till mig; när jag ropar, så skynda att svara mig.

³ (102:4) Ty mina dagar hava försvunnit såsom rök, benen i min kropp äro förtorkade såsom av eld.

- ⁴ (102:5) Mitt hjärta är förbränt såsom gräs och förvissnat; ty jag förgäter att äta mitt bröd.
- ⁵ (102:6) För min högljudda suckans skull tränga benen i min kropp ut till huden.
- ⁶ (102:7) Jag är lik en pelikan i öknen, jag är såsom en uggla bland ruiner.
- ⁷ (102:8) Jag får ingen sömn och har blivit lik en ensam fågel på taket.
- ⁸ (102:9) Hela dagen smäda mig mina fiender; de som rasa mot mig förbanna med mitt namn.
- ⁹ (102:10) Ty jag äter aska såsom bröd och blandar min dryck med gråt,
- ¹⁰ (102:11) för din vredes och förtörnelses skull, därför att du har gripit mig och kastat mig bort.
- ¹¹ (102:12) Mina dagar äro såsom skuggan, när den förlänges, och jag själv förvissnar såsom gräs.
- ¹² (102:13) Men du, o HERRE, tronar evinnerligen, och din åminnelse varar från släkte till släkte.
- ¹³ (102:14) Du skall stå upp och förbarma dig över Sion; se, det är tid att du bevisar det nåd; ja, stunden har kommit.
- ¹⁴ (102:15) Ty dina tjänare hava dess stenar kära och ömka sig över dess grus.
- ¹⁵ (102:16) Då skola hedningarna frukta HERRENS namn och alla jordens konungar din härlighet,
- ¹⁶ (102:17) när en gång HERREN har byggt upp Sion och uppenbarat sig i sin härlighet;
- ¹⁷ (102:18) när han har vänt sig till de utblottades bön och upphört att förakta deras bön.
- ¹⁸ (102:19) Det skall tecknas upp för ett kommande släkte, och det folk som varder skapat skall lova HERREN,
- ¹⁹ (102:20) att han har blickat ned från sin heliga höjd, att HERREN har skådat från himmelen ned till jorden,
- ²⁰ (102:21) för att höra den fångnes klagan, för att befria dödens barn,
- ²¹ (102:22) på det att man i Sion må förkunna HERRENS namn och hans lov i Jerusalem,
- ²² (102:23) när alla folk församlas, och alla riken, för att tjäna HERREN.
- ²³ (102:24) Han har på vägen nedböjt min kraft, han har förkortat mina dagar.
- ²⁴ (102:25) Jag säger: Min Gud, tag mig icke bort i mina halva dagar, du vilkens år vara från släkte till släkte.
- ²⁵ (102:26) I urtiden lade du jordens grund, och himlarna äro dina händer verk:
- ²⁶ (102:27) de skola förgås, men du förbliver, de skola alla nötas ut såsom en klädnad; du skall förvanda dem såsom man byter om sin dräkt, och de fara hän.
- ²⁷ (102:28) Men du är densamme, och dina år skola icke hava någon ände.
- ²⁸ (102:29) Dina tjänares barn skola få bo i landet, och deras avkomma skall bestå inför dig.

KAPITEL 103

AV DAVID.

Lova HERREN, min själ, och allt det i mig är hans heliga namn.

² Lova HERREN, min själ, och förgät icke vad gott han har gjort,

³ han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister,

⁴ han som förlossar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet,

⁵ han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du bliver ung på nytt såsom en örn.

- ⁶ HERREN gör rättfärdighetens verk och skaffar rätt åt alla förtryckta.
- ⁷ Han lät Mose se sina vägar, Israels barn sina gärningar.
- ⁸ Barmhärtig och nådig är HERREN, långmodig och stor i mildhet.
- ⁹ Han går icke ständigt till rätta och behåller ej vrede evinnerligen.
- ¹⁰ Han handlar icke med oss efter våra synder och vedergäller oss icke efter våra missgärningar.
- ¹¹ Ty så hög som himmelen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som frukta honom.
- ¹² Så långt som öster är från väster låter han våra överträdelser vara från oss.
- ¹³ Såsom en fader förbarmar sig över barnen, så förbarmar sig HERREN över dem som frukta honom.
- ¹⁴ Ty han vet vad för ett verk vi äro, han tänker därpå att vi äro stoft.
- ¹⁵ En människas dagar äro såsom gräset, hon blomstrar såsom ett blomster på marken.
- ¹⁶ När vinden går däröver, då är det icke mer, och dess plats vet icke mer därav.
- ¹⁷ Men HERRENS nåd varar från evighet till evighet över dem som frukta honom, och hans rättfärdighet intill barnbarn,
- ¹⁸ när man håller hans förbund och tänker på hans befallningar och gör efter dem.
- ¹⁹ HERREN har ställt sin tron i himmelen, och hans konungavälde omfattar allt.
- ²⁰ Loven HERREN, I hans änglar, I starke hjältar, som uträtten hans befallning, så snart I hören ljudet av hans befallning.
- ²¹ Loven HERREN, I alla hans härskaror, I hans tjänare, som uträtten hans vilja.
- ²² Loven HERREN, I alla hans verk, varhelst hans herradöme är. Min själ, lova HERREN.

KAPITEL 104

Lova HERREN, min själ. HERRE, min Gud, du är hög och stor, i majestät och härlighet är du klädd.

- ² Du höljer dig i ljus såsom i en mantel, du spänner ut himmelen såsom ett tält;
- ³ du timrar på vattnen dina salar, molnen gör du till din vagn, och du far fram på vindens vingar.
- ⁴ Du gör vindar till dina sändebud, eldslågor till dina tjänare.
- ⁵ Du grundade jorden på hennes fästen, så att hon icke vacklar till evig tid.
- ⁶ Med djupet betäckte du henne såsom med en klädnad; uppöver bergen stodo vattnen.
- ⁷ Men för din näpst flydde de; för ljudet av ditt donder hastade de undan.
- ⁸ Berg höjde sig, och dalar sänkte sig, på den plats som du hade bestämt för dem.
- ⁹ En gräns satte du, som vattnen ej fingo överskrida, så att de icke åter skulle betäcka jorden.
- ¹⁰ Du lät källor flyta fram i dalarna, mellan bergen togo de sin väg.
- ¹¹ De vattna alla markens djur, vildåsnorna släcka i dem sin törst.
- ¹² Vid dem bo himmelens fåglar, från trädens grenar höja de sin röst.
- ¹³ Du vattnar bergen från dina salar, jorden mättas av den frukt du skapar.
- ¹⁴ Du låter gräs skjuta upp för djuren och örter till människans tjänst. Så framalstrar du bröd ur jorden
- ¹⁵ och vin, som gläder människans hjärta; så gör du hennes ansikte glänsande av olja,

och brödet styrker människans hjärta.

- ¹⁶ HERRENS träd varda ock mättade, Libanons cedrar, som han har planterat;
¹⁷ fåglarna bygga där sina nästen, hägern gör sitt bo i cypresserna.
¹⁸ Stenbockarna hava fått de höga bergen, klyftorna är klippdassarnas tillflykt.
¹⁹ Du gjorde månen till att bestämma tiderna; solen vet stunden då den skall gå ned.
²⁰ Du sänder mörker, och det bliver natt; då komma alla skogens djur i rörelse,
²¹ de unga lejonen ryta efter rov och begära sin föda av Gud.
²² Solen går upp; då draga de sig tillbaka och lägga sig ned i sina kulor.
²³ Människan går då ut till sin gärning och till sitt arbete intill aftonen.
²⁴ Huru mångfaldiga äro icke dina verk, o HERRE! Med vishet har du gjort dem alla.
Jorden är full av vad du har skapat.
²⁵ Se ock havet, det stora ock vida: ett tallöst vimmel rör sig däri, djur både stora och små.
²⁶ Där gå skeppen sin väg fram, Leviatan, som du har skapat att leka däri.
²⁷ Alla vänta de efter dig, att du skall giva dem deras mat i rätt tid.
²⁸ Du giver dem, då samla de in; du upplåter din hand, då varda de mättade med goda håvor.
²⁹ Du fördöljer ditt ansikte, då förskräckas de; du tager bort deras ande, då förgås de och vända åter till sitt stoft igen.
³⁰ Du sänder ut din ande, då varda de skapade, och du förnyar jordens anlete.
³¹ HERRENS ära förblive evinnerligen; må HERREN glädja sig över sina verk,
³² han som skådar på jorden, och hon bävar, han som rör vid bergen, och de ryka.
³³ Jag vill sjunga till HERRENS ära, så länge jag lever; jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.
³⁴ Mitt tal behage honom väl; må jag själv få glädja mig i HERREN.
³⁵ Men må syndare försvinna ifrån jorden och inga ogudaktiga mer vara till. Lova HERREN, min själ Halleluja!

KAPITEL 105

- T**ack HERREN, åkallen hans namn, gören hans gärningar kunniga bland folken.
² Sjungen till hans ära, lovsägen honom, talen om alla hans under.
³ Berömmen eder av hans heliga namn; glädje sig av hjärtat de som söka HERREN.
⁴ Frågen efter HERREN och hans makt, söken hans ansikte beständigt.
⁵ Tänken på de underbara verk som han har gjort, på hans under och hans muns domar,
⁶ I Abrahams, hans tjänares, säd, I Jakobs barn, hans utvalda.
⁷ Han är HERREN, vår Gud; över hela jorden gå hans domar.
⁸ Han tänker evinnerligen på sitt förbund, intill tusen släkten på vad han har stadgat,
⁹ på det förbund han slöt med Abraham och på sin ed till Isak.
¹⁰ Han fastställde det för Jakob till en stadga, för Israel till ett evigt förbund;
¹¹ han sade: "Åt dig vill jag giva Kanaans land, det skall bliva eder arvedels lott."
¹² Då voro de ännu en liten hop, de voro ringa och främlingar därinne.
¹³ Och de vandrade åstad ifrån folk till folk, ifrån ett rike bort till ett annat.
¹⁴ Han tillstodde ingen att göra dem skada, han straffade konungar för deras skull:
¹⁵ "Kommen icke vid mina smorda, och gören ej mina profeter något ont."

- 16 Och när han bjöd hungersnöd komma över landet och fördärvade allt deras livsuppehälle,
- 17 då sände han åstad en man framför dem: Josef blev såld till träl.
- 18 Man slog hans fötter i bojor, i järn fick han ligga fjättrad,
- 19 till den tid då hans ord uppfylldes, då HERRENS tal bevisade hans oskuld.
- 20 Då sände konungen och lät släppa honom lös, folkens behärskare gav honom fri.
- 21 Han satte honom till herre över sitt hus, till att råda över all hans egendom;
- 22 han skulle binda hans furstar efter sin vilja och lära hans äldste vishet.
- 23 Och Israel kom till Egypten, Jakob blev en gäst i Hams land.
- 24 Och HERREN gjorde sitt folk mycket fruktsamt och mäktigare än dess ovänner voro,
- 25 de vilkas hjärtan han vände till att hata hans folk, till att lägga onda råd mot hans tjänare.
- 26 Han sände Mose, sin tjänare, och Aron, som han hade utvalt.
- 27 De gjorde hans tecken ibland dem och under i Hams land.
- 28 Han sände mörker och lät allt bliva mörkt; och de stodo icke emot hans ord.
- 29 Han förvandlade deras vatten till blod och lät så deras fiskar dö.
- 30 Deras land kom att vimla av paddor, ända in i deras konungars kamrar.
- 31 Han bjöd, och flugsvärmar kommo, mygg i hela deras land.
- 32 Han gav dem hagel för regn, eldslågor sände han i deras land.
- 33 Och han slog deras vinträd och fikonträd och bröt sönder träden i deras land.
- 34 Han bjöd, och gräshoppor kommo, och gräsmaskar i tallös mängd.
- 35 De åto upp alla örter i deras land, de åto upp frukten på deras mark.
- 36 Och han slog allt förstfött i deras land, förstlingen av all deras kraft.
- 37 Så förde han dem ut, med silver och guld, och i hans stammar var ingen som stapplade.
- 38 Egyptierna gladde sig, när de drogo ut; ty förskräckelse för Israel hade fallit över dem.
- 39 Han bredde ut ett moln till skygd, och en eld för att lysa om natten.
- 40 De begärde, då lät han vaktlar komma, och med bröd från himmelen mättade han dem.
- 41 Han öppnade klippan, och vatten flödade; det gick genom öknen såsom en ström.
- 42 Ty han tänkte på sitt heliga ord, på sin tjänare Abraham.
- 43 Så förde han ut sitt folk med fröjd, med jubel dem som han hade utvalt.
- 44 Han gav åt dem hedningarnas länder, och folkens förvärv fingo de till besittning,
- 45 för att de skulle hålla hans stadgar och taga hans lagar i akt. Halleluja!

KAPITEL 106

Halleluja! Tacken HERREN, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.

- 2 Vem kan uttala HERRENS väldiga gärningar och förkunna allt hans lov?
- 3 Saliga äro de som akta på vad rätt är, de som alltid öva rättfärdighet.
- 4 Tänk på mig, HERRE, efter din nåd mot ditt folk, besök mig med din frälsning,
- 5 så att jag med lust får se dina utvaldas lycka, glädja mig med ditt folks glädje, berömma mig med din arvedel.
- 6 Vi hava syndat likasom våra fäder, vi hava gjort illa, vi hava varit ogudaktiga.

- ⁷ Våra fäder i Egypten aktade icke på dina under; de tänkte icke på dina många nådegärningar, utan voro gensträviga vid havet, invid Röda havet.
- ⁸ Men han frälste dem för sitt namns skull, för att göra sin makt kunnig.
- ⁹ Han näpste Röda havet, så att det blev torrt, och förde dem genom djupen såsom genom en öken.
- ¹⁰ Han frälste dem från deras motståndares hand och förlossade dem ifrån fiendens hand.
- ¹¹ Vattnet övertäckte deras ovänner; icke en enda av dem blev kvar.
- ¹² Då trodde de på hans ord, då sjöngo de hans lov.
- ¹³ Men snart glömde de hans gärningar, de förbidade icke hans råd.
- ¹⁴ De grepos av lystnad i öknen och frestade Gud i ödemarken.
- ¹⁵ Då gav han dem vad de begärde, men sände tärande sjukdom över dem.
- ¹⁶ Och de upptändes av avund mot Mose i lägret, mot Aron, HERRENS helige.
- ¹⁷ Men jorden öppnade sig och uppslukade Datan och övertäckte Abirams hop.
- ¹⁸ Och eld begynte brinna i deras hop, en låga brände upp de ogudaktiga.
- ¹⁹ De gjorde en kalv vid Horeb och tillbådo ett gjutet beläte;
- ²⁰ sin ära bytte de bort mot bilden av en oxe, som äter gräs.
- ²¹ De glömde Gud, sin frälsare, som hade gjort så stora ting i Egypten,
- ²² så underbara verk i Hams land, så fruktansvärda gärningar vid Röda havet.
- ²³ Då hotade han att förgöra dem; men Mose, den man som han hade utvalt, trädde fram såsom medlare inför honom till att använda hans vrede, så att den icke skulle fördärva.
- ²⁴ De föraktade det ljuvliga landet och trodde icke på hans ord.
- ²⁵ De knorrade i sina tält och lyssnade icke till HERRENS röst.
- ²⁶ Då lyfte han upp sin hand mot dem och svor att slå ned dem i öknen,
- ²⁷ att slå ned deras barn ibland hedningarna och förströ dem i länderna.
- ²⁸ Och de slöto sig till Baal-Peor och åto det som var offrat åt döda.
- ²⁹ De förtörnade Gud med sina gärningar, och en hemsökelse bröt in över dem.
- ³⁰ Men Pinehas trädde fram och skipade rätt, och så upphörde hemsökelsen;
- ³¹ det vart honom räknat till rättfärdighet från släkte till släkte, för evig tid.
- ³² De förtörnade honom ock vid Meribas vatten, och det gick Mose illa för deras skull.
- ³³ Ty de voro gensträviga mot hans Ande, och han talade obetänksamt med sina läppar.
- ³⁴ De förgjorde icke de folk om vilka HERREN hade givit dem befallning,
- ³⁵ utan beblandade sig med hedningarna och lärde sig deras gärningar.
- ³⁶ De tjänade deras avgudar, och dessa blevo dem till en snara.
- ³⁷ Och de offrade sina söner och döttrar till offer åt onda andar.
- ³⁸ Ja, de utgöto oskyldigt blod, sina söners och döttrars blod och offrade dessa åt Kanaans avgudar; och landet vart ohelgat genom blodskulder.
- ³⁹ Så blevo de orena genom sina gärningar och betedde sig trolöst i sina verk.
- ⁴⁰ Då upptändes HERRENS vrede mot hans folk, och hans arvedel blev honom en styggelse.
- ⁴¹ Och han gav dem i hedningars hand, så att de som hatade dem fingo råda över dem.
- ⁴² Deras fiender trängde dem, och de blevo kuvade under deras hand.
- ⁴³ Många gånger räddade han dem, men de voro gensträviga i sin egenvilja och förgingos så genom sin missgärning.
- ⁴⁴ Men han såg till dem i deras nöd, när han hörde deras rop.

- ⁴⁵ Och han tänkte, dem till fromma, på sitt förbund och ömkade sig efter sin stora nåd.
⁴⁶ Och han lät dem finna barmhärtighet inför alla dem som hade fört dem i fångenskap.
⁴⁷ Fräls oss, HERRE, vår Gud, och församla oss från hedningarna, så att vi få prisa ditt heliga namn och berömma oss av ditt lov.
⁴⁸ Lovad vare HERREN, Israels Gud, från evighet till evighet! Och allt folket säge: "Amen, Halleluja!"

KAPITEL 107

Tacken HERREN, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.

- ² Så säge HERRENS förlossade, de som han har förlossat ur nöden,
³ de som han har församlat ifrån länderna, från öster och från väster, från norr och från havssidan.
⁴ De irrade omkring i öknen på öde stigar, de funno ingen stad där de kunde bo;
⁵ de hungrade och törstade, deras själ försmäktade i dem.
⁶ Men de ropade till HERREN i sin nöd, och han räddade dem ur deras trångmål.
⁷ Och han ledde dem på en rätt väg, så att de kommo till en stad där de kunde bo.
⁸ De må tacka HERREN för hans nåd och för hans under med människors barn,
⁹ att han mättade den försmäktande själen och uppfyllde den hungrande själen med sitt goda.
¹⁰ De sutto i mörker och dödsskugga, fångna i elände och järnbojor,
¹¹ därför att de hade varit gensträviga mot Guds ord och hade föraktat den Högstes råd.
¹² Han kuvade deras hjärtan med olycka; de kommo på fall och hade ingen hjälpare.
¹³ Men de ropade till HERREN i sin nöd, och han frälste dem ur deras trångmål;
¹⁴ han förde dem ut ur mörkret och dödsskuggan, och deras bojor slet han sönder.
¹⁵ De må tacka HERREN för hans nåd och för hans under med människors barn,
¹⁶ att han krossade kopparportarna och bröt sönder järnbommarna.
¹⁷ De voro oförnuftiga, ty de vandrade i överträdelse, och blevo nu plågade för sina missgärningars skull;
¹⁸ deras själ vämjdes vid all mat, och de voro nära dödens portar.
¹⁹ Men de ropade till HERREN i sin nöd, och han frälste dem ur deras trångmål.
²⁰ Han sände sitt ord och botade dem och räddade dem från graven.
²¹ De må tacka HERREN för hans nåd och för hans under med människors barn;
²² de må offra lovets offer och förtälja hans verk med jubel.
²³ De foro på havet med skepp och drevo sin handel på stora vatten;
²⁴ där fingo de se HERRENS gärningar och hans under på havsdjupet.
²⁵ Med sitt ord uppväckte han stormvinden, så att den hävde upp dess böljor.
²⁶ De foro upp mot himmelen, ned i djupen; deras själ upplöstes av ångest.
²⁷ De raglade och stapplade såsom druckna, och all deras vishet blev till intet.
²⁸ Men de ropade till HERREN i sin nöd, och han förde dem ut ur deras trångmål.
²⁹ Han förbytte stormen i lugn, så att böljorna omkring dem tystnade.
³⁰ Och de blevo glada att det vart stilla, och han förde dem till den hamn dit de ville.
³¹ De må tacka HERREN för hans nåd och för hans under med människors barn;
³² de må upphöja honom i folkets församling och lova honom där de äldste sitta.

- ³³ Han gjorde strömmar till öken, källsprång till torr mark,
³⁴ bördigt land till salthet, för dess inbyggares onskas skull.
³⁵ Han gjorde öknen till en vattenrik sjö och torrt land till källsprång.
³⁶ Och han lät de hungrande bo där, och de byggde en stad där de kunde bo.
³⁷ De besådde åkrar och planterade vingårdar, som gävo dem sin frukt i avkastning.
³⁸ Han välsignade dem, och de förökades storligen, och deras boskapshjordar lät han icke förminska.
³⁹ Väl blevo de sedan ringa och nedböjda, i det olycka och bedrövelse tryckte dem,
⁴⁰ men han som utgjuter förakt över furstar och låter dem irra omkring i väglösa ödemarker,
⁴¹ han upphöjde då den fattige ur eländet och lät släkterna växa till såsom fårjordar.
⁴² De redliga se det och glädja sig, och all orättfärdighet måste tillsluta sin mun.
⁴³ Den som är vis, han akte härpå och besinne HERRENS nådegärningar.

KAPITEL 108

EN SÅNG, EN PSALM AV DAVID. (108:2)

- M**itt hjärta är frimodigt, o Gud, jag vill sjunga och lova; ja, så vill min ära.
² (108:3) Vakna upp, psaltare och harpa; jag vill väcka morgonrodnaden.
³ (108:4) Jag vill tacka dig bland folken, HERREN, och lovsjunga dig bland folkslagen.
⁴ (108:5) Ty din nåd är stor ända uppöver himmelen, och din trofasthet allt upp till skyarna.
⁵ (108:6) Upphöjd vare du, Gud, över himmelen, och över hela jorden sträcke sig din ära.
⁶ (108:7) På det att dina vänner må varda räddade, må du giva seger med din högra hand och bönhöra mig.
⁷ (108:8) Gud har talat i sin helgedom: "Jag skall triumfera, jag skall utskifta Sikem och skall avmäta Suckots dal.
⁸ (108:9) Mitt är Gilead, mitt är Manasse, Efraim är mitt huvuds värn,
⁹ (108:10) Juda min härskarstav; Moab är mitt tvagningskärl, på Edom kastar jag min sko; över filistéernas land höjer jag jubelrop."
¹⁰ (108:11) Vem skall föra mig till den fasta staden, vem leder mig till Edom?
¹¹ (108:12) Har icke du, o Gud, förkastat oss, så att du ej drager ut med våra härar, o Gud?
¹² (108:13) Giv oss hjälp mot ovännen; ty människors hjälp är fåfänglighet.
¹³ (108:14) Med Gud kunna vi göra mäktiga ting; han skall förtrampa våra ovänner.

KAPITEL 109

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV DAVID; EN PSALM.

- M**in lovsångs Gud, tig icke.
² Ty sin ogudaktiga mun, sin falska mun hava de upplåtit mot mig, de hava talat mot mig med lögnaktig tunga.
³ Med hätska ord hava de omgivit mig, de hava begynt strid mot mig utan sak.
⁴ Till lön för min kärlek stå de mig emot, men jag beder allenast.
⁵ De hava bevisat mig ont för gott och hat för min kärlek.

- ⁶ Låt en ogudaktig man träda upp emot honom, och låt en åklagare stå på hans högra sida.
- ⁷ När han kommer inför rätta, må han dömas skyldig, och hans bön vare synd.
- ⁸ Blive hans dagar få, hans ämbete tage en annan.
- ⁹ Varde hans barn faderlösa och hans hustru änka.
- ¹⁰ Må hans barn alltid gå husvilla och tigga och söka sitt bröd fjärran ifrån ödelagda hem.
- ¹¹ Må ockraren få i sin snara allt vad han äger, och må främmande plundra hans gods.
- ¹² Må ingen finnas, som hyser misskund med honom, och ingen, som förbarmar sig över hans faderlösa.
- ¹³ Hans framtid varde avskuren, i nästa led vare sådanas namn utplånat.
- ¹⁴ Hans faders missgärning varde ihågkommen inför HERREN, och hans moders synd varde icke utplånad.
- ¹⁵ Må den alltid stå inför HERRENS ögon; ja, sådana mäns åminnelse må utrotas från jorden.
- ¹⁶ Ty han tänkte ju icke på att öva misskund, utan förföljde den som var betryckt och fattig och den vilkens hjärta var bedrövat, för att döda dem.
- ¹⁷ Han älskade förbannelse, och den kom över honom; han hade icke behag till välsignelse, och den blev fjärran ifrån honom.
- ¹⁸ Han klädde sig i förbannelse såsom i en klädnad, och såsom vatten trängde den in i hans liv och såsom olja in i hans ben.
- ¹⁹ Den varde honom såsom en mantel att hölja sig i, och såsom en gördel att alltid omgjorda sig med.
- ²⁰ Detta vare mina motståndares lön från HERREN, och deras som tala ont mot min själ.
- ²¹ Men du, HERRE, Herre, stå mig bi för ditt namn skull; god är ju din nåd, så må du då rädda mig.
- ²² Ty jag är betryckt och fattig, och mitt hjärta är genomborrat i mitt bröst.
- ²³ Såsom skuggan, när den förlänges, går jag bort; jag ryckes bort såsom en gräshoppsvärm.
- ²⁴ Mina knän äro vacklande av fasta, och min kropp förlorar sitt hull.
- ²⁵ Till smälek har jag blivit inför dem; när de se mig, skaka de huvudet.
- ²⁶ Hjälp mig, HERRE, min Gud; fräls mig efter din nåd;
- ²⁷ och må de förnimma att det är din hand, att du, HERRE, har gjort det.
- ²⁸ Om de förbanna, så välsigna du; om de resa sig upp, så komme de på skam, men må din tjänare få glädja sig.
- ²⁹ Mina motståndare varde klädda i blygd och höljda i skam såsom i en mantel.
- ³⁰ Min mun skall storligen tacka HERREN; mitt ibland många vill jag lova honom.
- ³¹ Ty han står på den fattiges högra sida för att frälsa honom från dem som fördöma hans själ.

KAPITEL 110

AV DAVID; EN PSALM.

HERREN sade till min herre: "Sätt dig på min högra sida, till dess jag har lagt dina fiender dig till en fotapall."

- ² Din makts spira skall HERREN utsträcka från Sion; du skall härska mitt ibland dina

fiender.

³ Villigt kommer ditt folk, när du samlar din här; i helig skrud kommer din unga skara inför dig, såsom daggen kommer ur morgonrodnadens sköte.

⁴ HERREN har svurit och skall icke ångra sig: "Du är en präst till evig tid efter Melki-Sedeks sätt."

⁵ Herren är på din högra sida, han skall krossa konungar på sin vredes dag.

⁶ Han skall hålla dom bland hedningarna, överallt skola döda ligga; han skall sönderkrossa huvuden vida omkring på jorden.

⁷ Ur bäcken skall han dricka på vägen; därför skall han upplyfta huvudet.

KAPITEL 111

Halleluja! Jag vill tacka HERREN av allt hjärta i de rättsinnigas råd och församling.

² Stora äro HERRENS verk, de begrundas av alla som hava sin lust i dem.

³ Majestät och härlighet är vad han gör, och hans rättfärdighet förbliver evinnerligen.

⁴ Han har så gjort, att hans under äro i åminnelse; nådig och barmhärtig är HERREN.

⁵ Han giver mat åt dem som frukta honom, han tänker evinnerligen på sitt förbund.

⁶ Sina gärningars kraft har han gjort kunnig för sitt folk, i det han gav dem hedningarnas arvedel.

⁷ Hans händers verk äro trofasthet och rätt, tryggliga äro alla hans ordningar.

⁸ De stå fasta för alltid och för evigt, de fullbordas med trofasthet och rättvisa.

⁹ Han har sänt sitt folk förlossning, han har stadgat sitt förbund för evig tid; heligt och fruktansvärt är hans namn.

¹⁰ HERRENS fruktan är vishetens begynnelse, ett gott förstånd få alla de som göra därefter. Hans lov förbliver evinnerligen.

KAPITEL 112

Halleluja! Säll är den man som fruktar HERREN och har sin stora lust i hans bud.

² Hans efterkommande skola bliva väldiga på jorden; de redligas släkte skall varda välsignat.

³ Gods och rikedom skall finnas i hans hus, och hans rättfärdighet består evinnerligen.

⁴ För de redliga går han upp såsom ett ljus i mörkret, nådig och barmhärtig och rättfärdig.

⁵ Väl den som är barmhärtig och giver lån, den som stöder all sin sak på rätt!

⁶ Ty han skall icke vackla till evig tid; den rättfärdige skall vara i evig åminnelse.

⁷ För ont budskap fruktar han icke; hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på HERREN.

⁸ Hans hjärta är fast, det fruktar icke, till dess han får se med lust på sina ovänner.

⁹ Han utströr, han giver åt de fattiga, hans rättfärdighet förbliver evinnerligen; hans horn skall varda upphöjt med ära.

¹⁰ Den ogudaktige skall se det och harmas; han skall bita sina tänder samman och täras bort. Vad de ogudaktiga önska bliver till intet.

KAPITEL 113

Halleluja! Loven, I HERRENS tjänare, loven HERRENS namn.

² Välsignat vare HERRENS namn från nu och till evig tid.

³ Från solens uppgång ända till dess nedgång vare HERRENS namn högtlovat.

⁴ HERREN är hög över alla folk, hans ära når över himmelen.

⁵ Ja, vem är såsom HERREN, vår Gud, han som sitter så högt,

⁶ han som ser ned så djupt - ja, vem i himmelen och på jorden?

⁷ Han som upprättar den ringe ur stoftet, han som lyfter den fattige ur dyn,

⁸ för att sätta honom bredvid furstar, bredvid sitt folks furstar;

⁹ han som låter den ofruktsamma hustrun sitta med glädje såsom moder, omgiven av barn! Halleluja!

KAPITEL 114

När Israel drog ut ur Egypten, Jakobs hus ut ifrån folket med främmande tunga,

² då vart Juda hans helgedom, Israel hans herradöme.

³ Havet såg det och flydde, Jordan vände tillbaka.

⁴ Bergen hoppade såsom vädurar, höjderna såsom lamm.

⁵ Varför flyr du undan, du hav? Du Jordan, varför vänder du tillbaka?

⁶ I berg, varför hoppen I såsom vädurar, I höjder, såsom lamm?

⁷ För Herren må du väl bäva, du jord, för Jakobs Guds ansikte,

⁸ för honom som förvandlar klippan till en vattenrik sjö, hårda stenen till en vattenkälla.

KAPITEL 115

Icke åt oss, HERRE, icke åt oss, utan åt ditt namn giv äran, för din nåds, för din sannings skull.

² Varför skulle hedningarna få säga: "Var är nu deras Gud?"

³ Vår Gud är ju i himmelen; han kan göra allt vad han vill.

⁴ Men deras avgudar äro silver och guld, verk av människohänder.

⁵ De hava mun och tala icke, de hava ögon och se icke,

⁶ de hava öron och höra icke, de hava näsa och lukta icke.

⁷ Med sina händer taga de icke, med sina fötter gå de icke; de hava intet ljud i sin strupe.

⁸ De som hava gjort dem skola bliva dem lika, ja, alla som förtrösta på dem.

⁹ I av Israel, förtrösten på HERREN. Ja, han är deras hjälp och sköld.

¹⁰ I av Arons hus, förtrösten på HERREN. Ja, han är deras hjälp och sköld.

¹¹ I som frukten HERREN, förtrösten på HERREN. Ja, han är deras hjälp och sköld.

¹² HERREN har tänkt på oss, han skall välsigna, han skall välsigna Israels hus, han skall välsigna Arons hus,

¹³ han skall välsigna dem som frukta HERREN, de små såväl som de stora.

¹⁴ Ja, HERREN föröke eder, seder själva och edra barn.

¹⁵ Varen välsignade av HERREN, av honom som har gjort himmel och jord.

¹⁶ Himmelen är HERRENS himmel, och jorden har han givit åt människors barn.

¹⁷ De döda prisa icke HERREN, ingen som har farit ned i det tysta.

¹⁸ Men vi, vi skola lova HERREN från nu och till evig tid. Halleluja!

KAPITEL 116

Jag har HERREN kär, ty han hör min röst och mina böner.

² Ja, han har böjt sitt öra till mig; i hela mitt liv skall jag åkalla honom.

³ Dödens band omvärvde mig, och dödsrikets ångest grep mig; jag kom i nöd och bedrövelse.

⁴ Men jag åkallade HERRENS namn: "Ack HERRE, rädda min själ."

⁵ HERREN är nådig och rättfärdig, vår Gud är barmhärtig.

⁶ HERREN bevarar de enfaldiga; jag var i elände, och han frälste mig.

⁷ Vänd nu åter till din ro, min själ, ty HERREN har gjort väl mot dig.

⁸ Ja, du har räddat min själ från döden, mitt öga från tårar, min fot ifrån fall;

⁹ jag skall få vandra inför HERREN i de levandes land.

¹⁰ Jag tror, ty därför talar jag, jag som var storligen plågad,

¹¹ jag som måste säga i min ångest: "Alla människor äro lögnaktiga."

¹² Huru skall jag vedergälla HERREN alla hans välgärningar mot mig?

¹³ Jag vill taga frälsningens bägare och åkalla HERRENS namn.

¹⁴ Jag vill infria åt HERREN mina löften, ja, i hela hans folks åsyn.

¹⁵ Dyrt aktad i HERRENS ögon är hans frommas död.

¹⁶ Ack HERRE, jag är ju din tjänare, jag är din tjänare, din tjänarinnas son; du har lossat mina band.

¹⁷ Dig vill jag offra lovets offer, och HERRENS namn vill jag åkalla.

¹⁸ Jag vill infria åt HERREN mina löften, ja, i hela hans folks åsyn,

¹⁹ i gårdarna till HERRENS hus, mitt i dig, Jerusalem. Halleluja!

KAPITEL 117

Loven HERREN, alla hedningar, prisen honom, alla folk.

² Ty hans nåd är väldig över oss, och HERRENS sanning varar i evighet. Halleluja!

KAPITEL 118

Tacken HERREN, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.

² Så säge Israel, ty hans nåd varar evinnerligen.

³ Så säge Arons hus, ty hans nåd varar evinnerligen.

⁴ Så säge de som frukta HERREN, ty hans nåd varar evinnerligen.

⁵ I mitt trångmål åkallade jag HERREN, och HERREN svarade mig och ställde mig på rymlig plats.

⁶ HERREN står mig bi, jag skall icke frukta; vad kunna människor göra mig?

⁷ HERREN står mig bi, han är min hjälpare, och jag skall få se med lust på dem som hata

mig.

⁸ Bättre är att taga sin tillflykt till HERREN än att förlita sig på människor.

⁹ Bättre är att taga sin tillflykt till HERREN än att förlita sig på furstar.

¹⁰ Alla hedningar omringa mig, men i HERRENS namn skall jag förgöra dem.

¹¹ De omringa mig, ja, de omringa mig, men i HERRENS namn skall jag förgöra dem.

¹² De omringa mig såsom bin, men de slockna såsom eld i törne; i HERRENS namn skall jag förgöra dem.

¹³ Man stöter mig hårdeligen, för att jag skall falla, men HERREN hjälper mig.

¹⁴ HERREN är min starkhet och min lovsång, och han blev mig till frälsning.

¹⁵ Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas hyddor: "HERRENS högra hand gör mäktiga ting.

¹⁶ HERRENS högra hand upphöjer, HERRENS högra hand gör mäktiga ting."

¹⁷ Jag skall icke dö, utan leva och förtälja HERRENS gärningar.

¹⁸ Väl tuktrade mig HERREN, men han gav mig icke åt döden.

¹⁹ Öppnen för mig rättfärdighetens portar; jag vill gå in genom dem och tacka HERREN.

²⁰ Detta är HERRENS port, de rättfärdiga skola gå in genom den.

²¹ Jag tackar dig för att du svarade mig och blev mig till frälsning.

²² Den sten som byggningsmännen förkastade har blivit en hörnsten.

²³ Av HERREN har den blivit detta; underbart är det i våra ögon.

²⁴ Detta är den dag som HERREN har gjort; låtom oss på den fröjdas och vara glada.

²⁵ Ack HERRE, fräls! Ack HERRE, låt väl gå!

²⁶ Välsignad vare han som kommer, i HERRENS namn. Vi välsigna eder från HERRENS hus.

²⁷ HERREN är Gud, och han gav oss ljus. Ordnen eder i högtidsled, med lövrika kvistar i händerna, fram till altarets horn.

²⁸ Du är min Gud, och jag vill tacka dig; min Gud, jag vill upphöja dig.

²⁹ Tacka HERREN, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.

KAPITEL 119

Saliga äro de vilkas väg är ostrafflig, de som vandra efter HERRENS lag.

² Saliga äro de som taga hans vittnesbörd i akt, de som av allt hjärta söka honom,

³ de som icke göra vad orätt är, utan vandra på hans vägar.

⁴ Du har givit befallningar, för att de skola hållas med all flit.

⁵ O att mina vägar vore rätta, så att jag hölle dina stadgar!

⁶ Då skulle jag icke komma på skam, när jag skådade på alla dina bud.

⁷ Jag vill tacka dig av uppriktigt hjärta, när jag får lära din rättfärdighets rätter.

⁸ Dina stadgar vill jag hålla; övergiv mig icke så helt och hållet.

⁹ Huru skall en yngling bevara sin väg obesmittad? När han håller sig efter ditt ord.

¹⁰ Jag söker dig av allt mitt hjärta; låt mig icke fara vilse från dina bud.

¹¹ Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta, för att jag icke skall synda mot dig.

¹² Lovad vare du, HERRE! Lär mig dina stadgar.

¹³ Med mina läppar förtäljer jag alla din muns rätter.

¹⁴ Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg såsom över alla skatter.

- 15 Jag vill begrunda dina befallningar och skåda på dina stigar.
- 16 Jag har min lust i dina stadgar, jag förgäter icke ditt ord.
- 17 Gör väl mot din tjänare, så att jag får leva, då vill jag hålla ditt ord.
- 18 Öppna mina ögon, så att jag kan skåda undren i din lag.
- 19 Jag är en främling på jorden; fördölj icke dina bud för mig.
- 20 Min själ är sönderkrossad av ständig trängtan efter dina rätter.
- 21 Du näpser de fräcka, de förbannade, dem som fara vilse från dina bud.
- 22 Tag bort ifrån mig smälek och förakt, ty jag tager i akt dina vittnesbörd.
- 23 Ja, furstar sitta och lägga råd mot mig, men din tjänare begrundar dina stadgar;
- 24 ja, dina vittnesbörd äro min lust, de äro mina rådgivare.
- 25 Min själ ligger nedtryckt i stoftet; behåll mig vid liv efter ditt ord.
- 26 Jag förtäljde om mina vägar, och du svarade mig; lär mig dina stadgar.
- 27 Lär mig att förstå dina befallningars väg, så vill jag begrunda dina under.
- 28 Min själ gråter av bedrövelse; upprätta mig efter ditt ord.
- 29 Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig, och förunna mig din undervisning.
- 30 Jag har utvalt sanningens väg, dina rätter har jag ställt framför mig.
- 31 Jag håller mig till dina vittnesbörd; HERRE, låt mig icke komma på skam.
- 32 Jag vill löpa dina buds väg, ty du tröstar mitt hjärta.
- 33 Visa mig, HERRE, dina stadgars väg, så vill jag taga den i akt intill änden.
- 34 Giv mig förstånd, så vill jag taga din lag i akt och hålla den av allt hjärta.
- 35 Led mig på dina buds stig, ty till den har jag behag.
- 36 Böj mitt hjärta till dina vittnesbörd, och låt det icke vika av till orätt vinning.
- 37 Vänd bort mina ögon, så att de icke se efter fåfänglighet; behåll mig vid liv på dina vägar.
- 38 Uppfyll på din tjänare ditt tal, ty det leder till din fruktan.
- 39 Vänd bort ifrån mig den smälek som jag fruktar; ty dina rätter äro goda.
- 40 Se, jag längtar efter dina befallningar; behåll mig vid liv genom din rättfärdighet.
- 41 Din nåd komme över mig, HERRE, din frälsning efter ditt tal;
- 42 Så kan jag giva den svar, som smädar mig; ty jag förtröstar på ditt ord.
- 43 Ryck icke sanningens ord så helt och hållet bort ifrån min mun, ty jag hoppas på dina domar.
- 44 Så vill jag hålla din lag beständigt, ja, alltid och evinnerligen.
- 45 Låt mig gå fram på rymlig plats, ty jag begrundar dina befallningar.
- 46 Jag vill tala om dina vittnesbörd inför konungar, och jag skall icke komma på skam.
- 47 Jag vill hava min lust i dina bud, ty de äro mig kära;
- 48 jag vill lyfta mina händer upp till dina bud, ty de äro mig kära, och jag vill begrunda dina stadgar.
- 49 Tänk på ordet till din tjänare, eftersom du har givit mig hopp.
- 50 Det är min tröst i mitt lidande att ditt tal behåller mig vid liv.
- 51 De fräcka bespotta mig övermåttan; likväl viker jag icke ifrån din lag.
- 52 Jag tänker på dina domar i forna tider, HERRE, och jag varder tröstar.
- 53 Glödande harm griper mig för de ogudaktigas skull, därför att de övergiva din lag.
- 54 Dina stadgar äro lovsånger för mig i det hus där jag dväljes.

- 55 Jag tänker om natten på ditt namn, HERRE, och jag håller din lag.
- 56 Detta har blivit mig beskärt: att jag får taga dina befallningar i akt.
- 57 Min del är HERREN; jag har beslutit att hålla dina ord.
- 58 Jag bönfaller inför dig av allt hjärta; var mig nådig efter ditt tal.
- 59 Jag betänker mina vägar och vänder mina fötter till dina vittnesbörd.
- 60 Jag skyndar mig och dröjer icke att hålla dina bud.
- 61 De ogudaktigas snaror omgiva mig, men jag förgäter icke din lag.
- 62 Mitt i natten står jag upp för att tacka dig för din rättfärdighets rätter.
- 63 Jag sluter mig till alla dem som frukta dig och till dem som hålla dina befallningar.
- 64 Jorden är full av din nåd, o HERRE; lär mig dina stadgar.
- 65 Du gör din tjänare gott, HERRE, efter ditt ord.
- 66 Lär mig gott förstånd och kunskap, ty jag tror på dina bud.
- 67 Förrän jag fick lida, for jag vilse, men nu håller jag mig vid ditt tal.
- 68 Du är god och gör vad gott är; lär mig dina stadgar.
- 69 De fräcka hopspinna lögn mot mig, men jag vill av allt hjärta taga dina befallningar i akt.
- 70 Deras hjärtan äro okänsliga såsom fett, men jag har min lust i din lag.
- 71 Det var mig gott att jag vart tuktrad, så att jag fick lära mig dina stadgar.
- 72 Din muns lag är mig bättre än tusentals stycken guld och silver.
- 73 Dina händer hava gjort och berett mig; giv mig förstånd, så att jag kan lära dina bud.
- 74 De som frukta dig skola se mig och glädjas, ty jag hoppas på ditt ord.
- 75 HERRE, jag vet att dina domar äro rättfärdiga, och att du har tuktat mig i trofasthet.
- 76 Din nåd vare min tröst, såsom du har lovat din tjänare.
- 77 Din barmhärtighet komme över mig, så att jag får leva; ty din lag är min lust.
- 78 På skam komme de fräcka, ty de hava gjort mig orätt utan sak; men jag vill begrunda dina befallningar.
- 79 Till mig må de vända sig, som frukta dig, och de om känna dina vittnesbörd.
- 80 Mitt hjärta vare ostraffligt i dina stadgar, så att jag icke kommer på skam.
- 81 Min själ trängtar efter din frälsning, jag hoppas på ditt ord.
- 82 Mina ögon trängta efter ditt tal, och jag säger: "När vill du trösta mig?"
- 83 Ty jag är såsom en vinlägel i rök, men jag förgäter icke dina stadgar.
- 84 Huru få äro icke din tjänares dagar! När vill du hålla dom över mina förföljare?
- 85 De fräcka gräva gropar för mig, de som icke leva efter din lag.
- 86 Alla dina bud äro sanning; utan sak förföljer man mig; hjälp mig.
- 87 De hava så när fördärvat mig på jorden, fastän jag icke har övergivit dina befallningar.
- 88 Behåll mig vid liv efter din nåd, så vill jag hålla din muns vittnesbörd.
- 89 Evinnerligen, HERRE, står ditt ord fast i himmelen.
- 90 Från släkte till släkte varar din trofasthet; du har grundat jorden, och den består.
- 91 Till att utföra dina rätter består allt än i dag, ty allting måste tjäna dig.
- 92 Om din lag icke hade varit min lust, så hade jag förgåtts i mitt elände.
- 93 Aldrig skall jag förgäta dina befallningar, ty genom dem har du behållit mig vid liv.
- 94 Jag är din, fräls mig; ty jag begrundar dina befallningar.
- 95 På mig vakta de ogudaktiga för att förgöra mig; men jag aktar på dina vittnesbörd.
- 96 På all annan fullkomlighet har jag sett en ände, men ditt bud är omätligt i vidd.

- 97 Huru kär har jag icke din lag! Hela dagen begrundar jag den.
- 98 Visare än mina fiender äro, göra mig dina bud, ty de tillhöra mig för evig tid.
- 99 Jag är klokare än alla mina lärare, ty jag begrundar dina vittnesbörd.
- 100 Jag är förståndigare än de gamle, ty jag tager dina befallningar i akt.
- 101 Jag avhåller mina fötter ifrån alla onda vägar, för att jag må hålla ditt ord.
- 102 Jag viker icke ifrån dina rätter, ty du undervisar mig.
- 103 Huru ljuvt för min tunga är icke ditt tal! Det är ljuvare än honung för min mun.
- 104 Av dina befallningar får jag förstånd; därför hatar jag alla lögnens vägar.
- 105 Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.
- 106 Jag har svurit och hållit det: att taga din rättfärdighets rätter i akt.
- 107 Jag är storligen plågad; HERRE, behåll mig vid liv efter ditt ord.
- 108 Låt min muns frivilliga offer behaga dig, HERRE, och lär mig dina rätter.
- 109 Jag bär min själ alltid i min hand, men jag förgäter icke din lag.
- 110 De ogudaktiga lägga ut snaror för mig, men jag far icke vilse från dina befallningar.
- 111 Jag har dina vittnesbörd till min eviga arvedel, ty de äro mitt hjärtas fröjd.
- 112 Jag har böjt mitt hjärta till att göra efter dina stadgar, alltid och intill änden.
- 113 Jag hatar dem som halta på båda sidor, men din lag har jag kär.
- 114 Du är mitt beskärm och min sköld; jag hoppas på ditt ord.
- 115 Viken bort ifrån mig, I onde; jag vill taga min Guds bud i akt.
- 116 Uppehåll mig efter ditt tal, så att jag får leva, och låt mig icke komma på skam med mitt hopp.
- 117 Stöd mig, så att jag varder frälst, så vill jag alltid se med lust på dina stadgar.
- 118 Du aktar för intet alla som fara vilse från dina stadgar, ty förgäves är deras svek.
- 119 Du förkastar såsom slagg alla ogudaktiga på jorden; därför har jag dina vittnesbörd kära.
- 120 Av fruktan för dig ryser mitt kött, och jag rädes för dina domar.
- 121 Jag övar rätt och rättfärdighet; du skall icke överlämna mig åt mina förtryckare.
- 122 Tag dig an din tjänares sak, och låt det gå honom väl; låt icke de fräcka förtrycka mig.
- 123 Mina ögon trängta efter din frälsning och efter din rättfärdighets tal.
- 124 Gör med din tjänare efter din nåd, och lär mig dina stadgar.
- 125 Jag är din tjänare; giv mig förstånd, så att jag kan känna dina vittnesbörd.
- 126 Det är tid för HERREN att handla, ty de hava gjort din lag om intet.
- 127 Därför har jag dina bud kära mer än guld, jag, mer än fint guld.
- 128 Därför håller jag alla dina befallningar i allo för rätta, men alla lögnens vägar hatar jag.
- 129 Underbara äro dina vittnesbörd, därför tager min själ dem i akt.
- 130 När dina ord upplåtas, giva de ljus och skänka förstånd åt de enfaldiga.
- 131 Jag spärrar upp min mun och flämtar, ty jag längtar ivrigt efter dina bud.
- 132 Vänd dig till mig och var mig nådig, såsom rätt är mot dem som hava ditt namn kärt.
- 133 Gör mina steg fasta genom ditt tal, och låt ingen orätt varda mig övermäktig.
- 134 Förlossa mig från människors förtryck, så vill jag hålla dina befallningar.
- 135 Låt ditt ansikte lysa över din tjänare, och lär mig dina stadgar.
- 136 Vattenbäckar rinna ned från mina ögon, därför att man icke håller din lag.
- 137 HERRE, du är rättfärdig, och dina domar äro rättvisa.

- 138 Du har påbjudit dina vittnesbörd i rättfärdighet och i stor trofasthet.
- 139 Jag förtäres av nitälskan, därför att mina ovänner förgäta dina ord.
- 140 Ditt tal är väl luttrat, och din tjänare har det kärt.
- 141 Jag är ringa och föraktad, men jag förgäter icke dina befallningar.
- 142 Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet, och din lag är sanning.
- 143 Nöd och trångmål hava träffat mig, men dina bud äro min lust.
- 144 Dina vittnesbörd äro rättfärdiga evinnerligen; giv mig förstånd, så att jag får leva.
- 145 Jag ropar av allt hjärta, svara mig, HERRE; jag vill taga dina stadgar i akt.
- 146 Jag ropar till dig, fräls mig, så vill jag hålla dina vittnesbörd.
- 147 Jag kommer tidigt i morgongryningen och ropar; jag hoppas på dina ord.
- 148 Mina ögon hasta före nattens väkter till att begrunda ditt tal.
- 149 Hör min röst efter din nåd; HERRE, behåll mig vid liv efter dina rätter.
- 150 Nära äro de som jaga efter skändlighet, de som äro långt ifrån din lag.
- 151 Nära är ock du, HERRE, och alla dina bud äro sanning.
- 152 Längesedan vet jag genom dina vittnesbörd att du har stadgat dem för evig tid.
- 153 Se till mitt lidande och rädda mig, ty jag förgäter icke din lag.
- 154 Utför min sak och förlossa mig; behåll mig vid liv efter ditt tal.
- 155 Frälsning är långt borta från de ogudaktiga, ty de fråga icke efter dina stadgar.
- 156 HERRE, din barmhärtighet är stor; behåll mig vid liv efter dina rätter.
- 157 Mina förföljare och ovänner äro många, men jag viker icke ifrån dina vittnesbörd.
- 158 När jag ser de trolösa, känner jag leda vid dem, därför att de icke hålla sig vid ditt tal.
- 159 Se därtill att jag har dina befallningar kära; HERRE, behåll mig vid liv efter din nåd.
- 160 Summan av ditt ord är sanning, och alla din rättfärdighets rätter vara evinnerligen.
- 161 Furstar förfölja mig utan sak, men mitt hjärta fruktar för dina ord.
- 162 Jag fröjdar mig över ditt tal såsom den som vinner stort byte.
- 163 Jag hatar lögnen, den skall vara mig en styggelse; men din lag har jag kär.
- 164 Jag lovar dig sju gånger om dagen för din rättfärdighets rätter.
- 165 Stor frid äga de som hava din lag kär, och intet finnes, som bringar dem på fall.
- 166 Jag väntar efter din frälsning, HERRE, och jag gör efter dina bud.
- 167 Min själ håller dina vittnesbörd, och jag har dem storligen kära.
- 168 Jag håller dina befallningar och vittnesbörd, ty du känner alla mina vägar.
- 169 HERRE, mitt rop komme inför ditt ansikte; giv mig förstånd efter ditt ord.
- 170 Min bön komme inför ditt ansikte; rädda mig efter ditt tal.
- 171 Mina läppar må flöda över av lov, ty du lär mig dina stadgar.
- 172 Min tunga sjunge om ditt ord, ty alla dina bud äro rättfärdiga.
- 173 Din hand vare mig till hjälp, ty jag har utvalt dina befallningar.
- 174 Jag längtar efter din frälsning, HERRE, och din lag är min lust.
- 175 Låt min själ leva, så skall hon lova dig; och låt dina rätter hjälpa mig.
- 176 Om jag far vilse, så uppsök din tjänare såsom ett förlorat får, ty jag förgäter icke dina bud.

KAPITEL 120

EN VALLFARTSSÅNG.

Jag ropar till HERREN i min nöd, och han svarar mig.

² HERRE, rädda min själ från lögnaktiga läppar, från en falsk tunga.

³ Varmed bliver du lönad, både nu och allt framgent, du falska tunga?

⁴ Jo, med en våldsverkares skarpa pilar och med glödande ginstkol.

⁵ Ve mig, att jag måste dväljas i Meseks land och bo ibland Kedars hyddor!

⁶ Länge nog har min själ måst bo ibland dem som hata friden.

⁷ Jag själv håller frid, men säger jag blott ett ord, äro de redo till strid.

KAPITEL 121

EN VALLFARTSSÅNG.

Jag lyfter mina ögon upp till bergen: varifrån skall min hjälp komma?

² Min hjälp kommer från HERREN, som har gjort himmel och jord.

³ Icke skall han låta din fot vackla, icke slumrar han som bevarar dig!

⁴ Nej, han som bevarar Israel, han slumrar icke, han sover icke.

⁵ HERREN är den som bevarar dig, HERREN är ditt skygd på din högra sida.

⁶ Solen skall icke skada dig om dagen, ej heller månen om natten.

⁷ HERREN skall bevara dig för allt ont, han skall bevara din själ.

⁸ HERREN skall bevara din utgång och din ingång, från nu och till evig tid.

KAPITEL 122

EN VALLFARTSSÅNG; AV DAVID.

Jag gladdes, när man sade till mig: "Vi skola gå till HERRENS hus."

² Våra fötter fingo träda in i dina portar, Jerusalem,

³ Jerusalem, du nyuppbyggda stad, där hus sluter sig väl till hus,

⁴ dit stammarna draga upp, HERRENS stammar, efter lagen för Israel, till att prisa HERRENS namn.

⁵ Ty där äro ställda domarstolar, stolar för Davids hus.

⁶ Önsken Jerusalem frid; ja, dem gånge väl, som älska dig.

⁷ Frid vare inom dina murar, välgång i dina palats!

⁸ För mina bröders och vänners skull vill jag tillsäga dig frid.

⁹ För HERRENS, vår Guds, hus' skull vill jag söka din välfärd.

KAPITEL 123

EN VALLFARTSSÅNG.

Jag lyfter mina ögon upp till dig, du som bor i himmelen.

² Ja, såsom tjänares ögon skåda på deras herres hand, såsom en tjänarinnas ögon på hennes frus hand, så skåda våra ögon upp till HERREN, vår Gud, till dess han varder oss nådig.

³ Var oss nådig, HERRE, var oss nådig, ty vi äro rikligen mättade med förakt.

⁴ Rikligen mättad är vår själ med de säkras bespottelse, med de högmodigas förakt.

KAPITEL 124

EN VALLFARTSSÅNG; AV DAVID.

- O**m HERREN icke hade varit med oss - så säge Israel -
- ² om HERREN icke hade varit med oss, när människorna reste sig upp emot oss,
- ³ då hade de uppslukat oss levande, när deras vrede upptändes mot oss;
- ⁴ då hade vattnen fördränkt oss, strömmen gått över vår själ;
- ⁵ ja, då hade de gått över vår själ, de svallande vattnen.
- ⁶ Lovad vare HERREN för att han ej gav oss till rov åt deras tänder!
- ⁷ Vår själ kom undan såsom en fågel ur fågelfångarnas snara; snaran gick sönder, och vi kommo undan.
- ⁸ Vår hjälp är i HERRENS namn, hans som har gjort himmel och jord.

KAPITEL 125

EN VALLFARTSSÅNG.

- D**e som förtrösta på HERREN, de likna Sions berg, som icke vacklar, utan förbliver evinnerligen.
- ² Jerusalem omhägnas av berg, och HERREN omhägnar sitt folk, ifrån nu och till evig tid.
- ³ Ty ogudaktighetens spira skall icke förbliva över de rättfärdigas arvslott, på det att de rättfärdiga ej må uträcka sina händer till orättfärdighet.
- ⁴ Gör gott, o HERRE, mot de goda och mot dem som hava redliga hjärtan.
- ⁵ Men dem som vika av på vrånga vägar, dem rycke HERREN bort tillika med ogärningsmännen. Frid vare över Israel!

KAPITEL 126

EN VALLFARTSSÅNG.

- N**är HERREN åter upprättade Sion, då voro vi såsom drömmande.
- ² Då blev vår mun uppfylld med löje och vår tunga med jubel; då sade man bland hedningarna: "HERREN har gjort stora ting med dem."
- ³ Ja, HERREN hade gjort stora ting med oss; däröver voro vi glada.
- ⁴ HERRE, upprätta oss igen, såsom du återför bäckarna i Sydlandet.
- ⁵ De som så med tårar skola skörda med jubel.
- ⁶ De gå åstad gråtande och bära sitt utsäde; de komma åter med jubel och bära sina kärvar.

KAPITEL 127

EN VALLFARTSSÅNG; AV SALOMO.

- O**m HERREN icke bygger huset, så arbeta de fåfängt, som bygga därpå. Om HERREN icke bevarar staden, så vakar väktaren fåfängt.
- ² Det är fåfängt att I bittida stå upp och sent gå till vila, och äten eder bröd med vedermöda; detsamma giver han åt sina vänner, medan de sova.
- ³ Se, barn äro en HERRENS gåva, livsfrukt en lön.

⁴ Likasom pilar i en hjältes hand, så äro söner som man får vid unga år.

⁵ Säll är den man som har sitt koger fyllt av sådana. De komma icke på skam, när de mot fiender föra sin talan i porten.

KAPITEL 128

EN VALLFARTSSÅNG.

Säll är envar som fruktar HERREN och vandrar på hans vägar.

² Ja, av dina händers arbete får du njuta frukten; säll är du, och väl dig!

³ Lik ett fruktsamt vinträd varder din hustru, därinne i ditt hus, lika olivtelningar dina barn, omkring ditt bord.

⁴ Ty se, så varder den man välsignad, som fruktar HERREN.

⁵ HERREN välsigne dig från Sion; må du få se Jerusalems välgång i alla dina livsdagar,

⁶ och må du få se barn av dina barn. Frid över Israel!

KAPITEL 129

EN VALLFARTSSÅNG.

Mycken nöd hava de vållat mig allt ifrån min ungdom - så säge Israel -

² mycken nöd hava de vållat mig allt ifrån min ungdom, dock blevo de mig ej övermäktiga.

³ På min rygg hava plöjare plöjt och dragit upp långa fåror.

⁴ Men HERREN är rättfärdig och har huggit av de ogudaktigas band.

⁵ De skola komma på skam och vika tillbaka, så många som hata Sion.

⁶ De skola bliva lika gräs på taken, som vissnar, förrän det har vuxit upp;

⁷ ingen skördeman fyller därmed sin hand, ingen kärvbindare sin famn,

⁸ och de som gå där fram kunna icke säga: "HERRENS välsignelse vare över eder! Vi välsigna eder i HERRENS namn."

KAPITEL 130

EN VALLFARTSSÅNG.

Ur djupen ropar jag till dig, HERRE.

² Herre, hör min röst, låt dina öron akta på mina böners ljud.

³ Om du, HERRE, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå?

⁴ Dock, hos dig är ju förlåtelse, på det att man må frukta dig.

⁵ Jag väntar efter HERREN, min själ väntar, och jag hoppas på hans ord.

⁶ Min själ väntar efter Herren mer än väktarna efter morgonen, ja, mer än väktarna efter morgonen.

⁷ Hoppas på HERREN, Israel; ty hos HERREN är nåd, och mycken förlossning är hos honom.

⁸ Och han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

KAPITEL 131

EN VALLFARTSSÅNG; AV DAVID.

HERRE, mitt hjärta står icke efter vad högt är, och mina ögon se ej efter vad upphöjt är, och jag umgås icke med stora ting, med ting som äro mig för svåra.

² Nej, jag har lugnat och stillat min själ; såsom ett avvant barn i sin moders famn, ja, såsom ett avvant barn, så är min själ i mig.

³ Hoppas på HERREN, Israel, från nu och till evig tid.

KAPITEL 132

EN VALLFARTSSÅNG.

Tänk, HERRE, David till godo, på allt vad han fick lida,

² han som svor HERREN en ed och gjorde ett löfte åt den Starke i Jakob;

³ "Jag skall icke gå in i den hydda där jag bor, ej heller bestiga mitt viloläger,

⁴ jag skall icke unna mina ögon sömn eller mina ögonlock slummer,

⁵ förrän jag har funnit en plats åt HERREN, en boning åt den Starke i Jakob."

⁶ Ja, vi hörde därom i Efrata, vi förnummo det i skogsbygden.

⁷ Låtom oss gå in i hans boning, tillbedja vid hans fotapall.

⁸ Stå upp, HERRE, och kom till din vilostad, du och din makts ark.

⁹ Dina präster vare klädda i rättfärdighet, och dina fromma juble.

¹⁰ För din tjänare Davids skull må du icke visa tillbaka din smorde.

¹¹ HERREN har svurit David en osviklig ed, som han icke skall rygga: "Av ditt livs frukt skall jag sätta konungar på din tron.

¹² Om dina barn hålla mitt förbund och hålla mitt vittnesbörd, som jag skall lära dem, så skola ock deras barn till evig tid få sitta på din tron.

¹³ Ty HERREN har utvalt Sion, där vill han hava sin boning.

¹⁴ Detta är min vilostad till evig tid; här skall jag bo, ty till detta ställe har jag lust.

¹⁵ Dess förråd skall jag rikligen välsigna, åt dess fattiga skall jag giva bröd till fyllest.

¹⁶ Dess präster skall jag kläda i frälsning, och dess fromma skola jubla högt.

¹⁷ Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David; där har jag rett till en lampa åt min smorde.

¹⁸ Hans fiender skall jag kläda i skam, men på honom skall hans krona glänsa."

KAPITEL 133

EN VALLFARTSSÅNG; AV DAVID.

Se huru gott och ljuvligt det är att bröder bo endräktigt tillsammans.

² Det är likt den dyrbara oljan på huvudet, som flyter ned i skägget, ned i Arons skägg, som flyter ned över linningen på hans kläder.

³ Det är likt Hermons dagg, som faller ned på Sions-bergen. Ty där beskär HERREN välsignelse, liv till evig tid.

KAPITEL 134

En vallfartssång. Upp, välsignen HERREN, alla I HERRENS tjänare, I som stå om natten i HERRENS hus.

² Lyften edra händer upp mot helgedomen och välsignen HERREN.

³ HERREN välsigne dig från Sion, han som har gjort himmel och jord.

KAPITEL 135

Halleluja! Loven HERRENS namn, loven det, i HERRENS tjänare,

² I som stå i HERRENS hus, i gårdarna till vår Guds hus.

³ Loven HERREN, ty HERREN är god, lovsjungen hans namn, ty det är ljuvligt.

⁴ Se, HERREN har utvalt Jakob åt sig, Israel till sin egendom.

⁵ Ty jag vet att HERREN är stor, att vår Herre är förmer än alla gudar.

⁶ HERREN kan göra allt vad han vill, i himmelen och på jorden, i haven och i alla djup;

⁷ han som låter regnskyar stiga upp från jordens ända, han som låter ljungeldar komma med regn och för vinden ut ur dess förvaringsrum;

⁸ han som slog de förstfödda i Egypten, både människor och boskap;

⁹ han som sände tecken och under över dig, Egypten, över Farao och alla hans tjänare;

¹⁰ han som slog stora folk och dräpte mäktiga konungar:

¹¹ Sihon, amoréernas konung, och Og, konungen i Basan, med alla Kanaans riken,

¹² och gav deras land till arvedel, till arvedel åt sitt folk Israel.

¹³ HERRE, ditt namn varar evinnerligen, HERRE, din åminnelse från släkte till släkte.

¹⁴ Ty HERREN skaffar rätt åt sitt folk, och över sina tjänare förbarmar han sig.

¹⁵ Hedningarnas avgudar äro silver och guld, verk av människohänder.

¹⁶ De hava mun och tala icke, de hava ögon och se icke,

¹⁷ de hava öron och lyssna icke till, och ingen ande är i deras mun.

¹⁸ De som hava gjort dem skola bliva dem lika, ja, alla som förtrösta på dem.

¹⁹ I av Israels hus, loven HERREN; I av Arons hus, loven HERREN;

²⁰ I av Levis hus, loven HERREN; I som frukten HERREN, loven HERREN.

²¹ Lovad vare HERREN från Sion, han som bor i Jerusalem! Halleluja!

KAPITEL 136

Tacken HERREN, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.

² Tacken gudarnas Gud, ty hans nåd varar evinnerligen.

³ Tacken herrarnas HERRE, ty hans nåd varar evinnerligen;

⁴ honom som allena gör stora under, ty hans nåd varar evinnerligen;

⁵ honom som har gjort himmelen med förstånd, ty hans nåd varar evinnerligen;

⁶ honom som har utbrett jorden över vattnen, ty hans nåd varar evinnerligen;

⁷ honom som har gjort de stora ljusen, ty hans nåd varar evinnerligen:

⁸ solen till att råda över dagen, ty hans nåd varar evinnerligen,

⁹ månen och stjärnorna till att råda över natten, ty hans nåd varar evinnerligen;

¹⁰ honom som slog Egypten i dess förstfödda, ty hans nåd varar evinnerligen,

¹¹ och som förde Israel ut därifrån, ty hans nåd varar evinnerligen,

- ¹² med stark hand och uträckt arm, ty hans nåd varar evinnerligen;
¹³ honom som delade Röda havet itu, ty hans nåd varar evinnerligen,
¹⁴ och lät Israel gå mitt därigenom, ty hans nåd varar evinnerligen,
¹⁵ och kringströdde Farao och hans här i Röda havet, ty hans nåd varar evinnerligen;
¹⁶ honom som förde sitt folk genom öknen, ty hans nåd varar evinnerligen,
¹⁷ honom som slog stora konungar, ty hans nåd varar evinnerligen,
¹⁸ och dräpte väldiga konungar, ty hans nåd varar evinnerligen:
¹⁹ Sihon, amoréernas konung, ty hans nåd varar evinnerligen,
²⁰ och Og, konungen i Basan, ty hans nåd varar evinnerligen;
²¹ och som gav deras land till arvedel, ty hans nåd varar evinnerligen,
²² till arvedel åt sin tjänare Israel, ty hans nåd varar evinnerligen;
²³ honom som tänkte på oss i vår förnedring, ty hans nåd varar evinnerligen,
²⁴ och som ryckte oss ur våra ovänners våld, ty hans nåd varar evinnerligen;
²⁵ honom som giver mat åt allt levande, ty hans nåd varar evinnerligen.
²⁶ Tacken himmelens Gud, ty hans nåd varar evinnerligen.

KAPITEL 137

Vid Babels floder, där sutto vi och gräto, när vi tänkte på Sion.

- ² I pilträden som där voro hängde vi upp våra harpor.
³ Ty de som höllo oss fångna bådo oss där att sjunga, och våra plågare bådo oss vara glada: "Sjungen för oss en av Sions sånger."
⁴ Huru skulle vi kunna sjunga HERRENS sång i främmande land?
⁵ Nej, om jag förgäter dig, Jerusalem, så förgäte min högra hand sin tjänst.
⁶ Min tunga låde vid min gom, om jag upphör att tänka på dig, om jag icke låter Jerusalem vara min allra högsta glädje.
⁷ Tänk, HERRE, på Jerusalems dag, och straffa Edoms barn, dem som ropade: "Riven ned, riven ned det ända till grunden."
⁸ Dotter Babel, du ödeläggelsens stad, säll är den som får vedergälla dig allt vad du har gjort oss.
⁹ Säll är den som får gripa dina späda barn och krossa dem mot klippan.

KAPITEL 138

AV DAVID.

Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta; inför gudarna vill jag lovsjunga dig.

- ² Jag vill tillbedja, vänd mot ditt heliga tempel, och prisa ditt namn för din nåd och sanning, ty du har gjort ditt löftesord stort utöver allt vad ditt namn hade sagt.
³ När jag ropade, svarade du mig; du gav mig frimodighet, och min själ fick kraft.
⁴ HERRE, alla jordens konungar skola tacka dig, när de få höra din muns tal.
⁵ De skola sjunga om HERRENS vägar, ty HERRENS ära är stor.
⁶ Ja, HERREN är hög, men han ser till det låga, och han känner den högmodige fjärran ifrån.
⁷ Om ock min väg går genom nöd, så behåller du mig vid liv; du räcker ut din hand till värn

mot mina fienders vrede, och din högra hand frälsar mig.

⁸ HERREN skall fullborda sitt verk för mig. HERRE, din nåd varar evinnerligen; övergiv icke dina händers verk.

KAPITEL 139

FÖR SÅNGMÄSTAREN; AV DAVID; EN PSALM.

HERRE, du utrannsakar mig och känner mig.

² Evad jag sitter eller uppstår, vet du det; du förstår mina tankar fjärran ifrån.

³ Evad jag går eller ligger, utforskar du det, och med alla mina vägar är du förtrogen.

⁴ Ty förrän ett ord är på min tunga, se, så känner du, HERRE, det till fullo.

⁵ Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand.

⁶ En sådan kunskap är mig alltför underbar; den är mig för hög, jag kan icke begripa den.

⁷ Vart skall jag gå för din Ande, och vart skall jag fly för ditt ansikte?

⁸ Fore jag upp till himmelen, så är du där, och bäddade jag åt mig i dödsriket, se, så är du ock där.

⁹ Toge jag morgonrodnadens vingar, gjorde jag mig en boning ytterst i havet,

¹⁰ så skulle också där din hand leda mig och din högra hand fatta mig.

¹¹ Och om jag sade: "Mörker må betäcka mig och ljuset bliva natt omkring mig",

¹² så skulle själva mörkret icke vara mörkt för dig, natten skulle lysa såsom dagen: ja, mörkret skulle vara såsom ljuset.

¹³ Ty du har skapat mina njurar, du sammanvävde mig i min moders liv.

¹⁴ Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart; ja, underbara äro dina verk, min själ vet det väl.

¹⁵ Benen i min kropp voro icke förborgade för dig, när jag bereddes i det fördolda, när jag bildades i jordens djup.

¹⁶ Dina ögon sågo mig, när jag ännu knappast var formad; alla mina dagar blevo uppskrivna i din bok, de voro bestämda, förrän någon av dem hade kommit.

¹⁷ Huru outgrundliga äro icke för mig dina tankar, o Gud, huru stor är icke deras mångfald!

¹⁸ Skulle jag räkna dem, så vore de flera än sanden; när jag uppvaknade, vore jag ännu hos dig.

¹⁹ Gud, o att du ville dräpa de ogudaktiga! Ja, måtte de blodgiriga vika bort ifrån mig,

²⁰ de som tala om dig med ränker i sinnet, de som hava bragt dina städer i fördärv!

²¹ Skulle jag icke hata dem som hata dig, HERRE? Skulle jag icke känna leda vid dem som stå dig emot?

²² Jag hatar dem med starkaste hat; ja, mina fiender hava de blivit.

²³ Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta; pröva mig och känn mina tankar,

²⁴ och se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen.

KAPITEL 140

FÖR SÅNGMÄSTAREN; EN PSALM AV DAVID. (140:2)

Rädda mig, HERRE, från onda människor, bevara mig från våldets män,

² (140:3) för dem som uttänka ont i sina hjärtan och dagligen rota sig samman till strid.

³ (140:4) De vässa sina tungor likasom ormar, huggormsgift är inom deras läppar. Sela.

- ⁴ (140:5) Bevara mig, HERRE, för de ogudaktigas händer, beskydda mig för våldets män, som uttänka planer för att bringa mig på fall.
- ⁵ (140:6) Stolta människor lägga ut för mig snaror och garn; de breda ut nät invid vägens rand, giller sätta de för mig. Sela.
- ⁶ (140:7) Jag säger till HERREN: "Du är min Gud." Lyssna, o HERRE, till mina böners ljud.
- ⁷ (140:8) HERRE, Herre, du min starka hjälp, du beskärmar mitt huvud, på stridens dag.
- ⁸ (140:9) Tillstånd icke, HERRE; vad de ogudaktiga begära; låt deras anslag ej lyckas, de skulle eljest förhäva sig. Sela.
- ⁹ (140:10) Över de mäns huvuden, som omringa mig, må den olycka komma, som deras läppar bereda.
- ¹⁰ (140:11) Eldsglöd må regna över dem; må de kastas i eld, i djup som de ej komma upp ur.
- ¹¹ (140:12) En förtalets man skall ej bestå i landet; en ond våldsman skall jagas, med slag på slag.
- ¹² (140:13) Jag vet att HERREN skall utföra den betrycktes sak och skaffa de fattiga rätt.
- ¹³ (140:14) Ja, de rättfärdiga skola prisa ditt namn och de redliga bo inför ditt ansikte.

KAPITEL 141

EN PSALM AV DAVID.

- H**ERRE, jag ropar till dig, skynda till mig; lyssna till min röst, då jag nu ropar till dig.
- ² Min bön gälle inför dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer.
- ³ Sätt, o HERRE, en vakt för min mun, bevaka mina läppars dörr.
- ⁴ Låt icke mitt hjärta vika av till något ont, till att öva ogudaktighetens gärningar tillsammans med män som göra vad orätt är; av deras läckerheter vill jag icke äta.
- ⁵ Må den rättfärdige slå mig i kärlek och straffa mig; det är såsom olja på huvudet, och mitt huvud skall icke försmå det. Ty ännu en tid, så skall min bön uppfyllas, genom att det går dem illa;
- ⁶ deras ledare skola störtas ned utför klippan, och man skall då höra att mina ord äro ljuvliga.
- ⁷ Såsom när man har plöjt och ristat upp jorden, så ligga våra ben kringströdda vid dödsrikets rand.
- ⁸ Ja, till dig, HERRE, Herre, se mina ögon; till dig tager jag min tillflykt, förkasta icke min själ.
- ⁹ Bevara mig för de snaror som de lägga ut på min väg och för ogärningsmännens giller.
- ¹⁰ De ogudaktiga falle i sina egna garn, medan jag går oskadd förbi.

KAPITEL 142

EN SÅNG AV DAVID; EN BÖN, NÄR HAN VAR I GROTTAN. (142:2)

- J**ag höjer min röst och ropar till HERREN, jag höjer min röst och beder till HERREN.
- ² (142:3) Jag utgjuter inför honom mitt bekymmer, min nöd kungör jag för honom.
- ³ (142:4) När min ande försmäktar i mig, är du den som känner min stig. På den väg där jag skall gå hava de lagt ut snaror för mig.

- ⁴ (142:5) Skåda på min högra sida och se: där finnes ingen som kännes vid mig. Ingen tillflykt återstår för mig, ingen finnes, som frågar efter min själ.
- ⁵ (142:6) Jag ropar till dig, o HERRE, jag säger: "Du är min tillflykt, min del i de levandes land."
- ⁶ (142:7) Akta på mitt rop, ty jag är i stort elände; rädda mig från mina förföljare, ty de äro mig övermäktiga.
- ⁷ (142:8) För min själ ut ur fängelset, så att jag får prisa ditt namn. Omkring mig skola de rättfärdiga församlas, när du gör väl mot mig.

KAPITEL 143

EN PSALM AV DAVID.

HERRE, hör min bön, lyssna till min åkallan, svara mig i din rättfärdighet, för din trofasthets skull.

- ² Och gå icke till doms med din tjänare, ty inför dig är ingen levande rättfärdig.
- ³ Se, fienden förföljer min själ, han trampar mitt liv till jorden; han lägger mig i mörker såsom de längesedan döda.
- ⁴ Och min ande försmäktar i mig, mitt hjärta är stelnat i mitt bröst.
- ⁵ Jag tänker på forna dagar, jag begrundar alla dina gärningar, dina händers verk eftersinnar jag.
- ⁶ Jag uträcker mina händer till dig; såsom ett törstigt land längtar min själ efter dig. Sela.
- ⁷ HERRE, skynda att svara mig, ty min ande förgås; dölj icke ditt ansikte för mig, må jag ej varda lik dem som hava farit ned i graven.
- ⁸ Låt mig bittida förnimma din nåd, ty jag förtröstar på dig. Kungör mig den väg som jag bör vandra, ty till dig upplyfter jag min själ.
- ⁹ Rädda mig från mina fiender, HERRE; hos dig söker jag skygd.
- ¹⁰ Lär mig att göra din vilja, ty du är min Gud; din gode Ande lede mig på jämn mark.
- ¹¹ HERRE, behåll mig vid liv för ditt namns skull; tag min själ ut ur nöden för din rättfärdighets skull.
- ¹² Utrota mina fiender för din nåds skull, och förgör alla dem som tränga min själ; ty jag är din tjänare.

KAPITEL 144

AV DAVID.

Lovad vare HERREN, min klippa, han som lärde mina armar att kriga, mina händer att strida;

- ² min nåds Gud och min borg, mitt värn och min räddare, min sköld och min tillflykt, han som lägger mitt folk under mig.
- ³ HERRE, vad är en människa, att du vill veta av henne, en människoson, att du tänker på honom?
- ⁴ En människa är lik en fläkt, hennes dagar såsom en försvinnande skugga.
- ⁵ HERRE, sänk din himmel och far ned, rör vid bergen, så att de ryka.
- ⁶ Låt ljungeldar ljunga och skingra dem, skjut dina pilar och förvirra dem.
- ⁷ Räck ut dina händer från höjden, fräls mig och rädda mig ur de stora vattnen, ur främlingarnas hand,

- ⁸ vilkas mun talar lögn och vilkas högra hand är en falskhetens hand.
- ⁹ Gud, en ny sång vill jag sjunga till din ära, till tiosträngad psaltare vill jag lovsjunga dig,
- ¹⁰ dig som giver seger åt konungarna, dig som frälste din tjänare David från det onda svärdet.
- ¹¹ Fräls mig och rädda mig ur främlingarnas hand, vilkas mun talar lögn, och vilkas högra hand är en falskhetens hand.
- ¹² När våra söner stå i sin ungdom såsom högväxta plantor, våra döttrar lika hörnstoder, huggna såsom för palatser;
- ¹³ när våra visthus äro fulla och skänka förråd på förråd; när våra får öka sig tusenfalt, ja, tiotusenfalt på våra utmarker;
- ¹⁴ när våra oxar gå rikt lastade; när ingen rämna har brutits i muren och ingen nödgas draga ut såsom fånge, när intet klagorop höres på våra gator -
- ¹⁵ saligt är det folk som det så går; ja, saligt är det folk vars Gud HERREN är.

KAPITEL 145

EN LOVSÅNG AV DAVID.

- J**ag vill upphöja dig, min Gud, du konung, och lova ditt namn alltid och evinnerligen.
- ² Jag vill dagligen lova dig och prisa ditt namn alltid och evinnerligen.
- ³ Stor är HERREN och högtlovad, ja, hans storhet är outrannsaktlig.
- ⁴ Det ena släktet prisar för det andra dina verk, de förkunna dina väldiga gärningar.
- ⁵ Ditt majestäts härlighet och ära vill jag begrunda och dina underfulla verk.
- ⁶ Man skall tala om dina fruktansvärda gärningars makt; dina storverk skall jag förtälja.
- ⁷ Man skall utbreda ryktet om din stora godhet och jubla över din rättfärdighet.
- ⁸ Nådig och barmhärtig är HERREN, långmodig och stor i mildhet.
- ⁹ HERREN är god mot alla och förbarmar sig över alla sina verk.
- ¹⁰ Alla dina verk, HERRE, skola tacka dig, och dina fromma skola lova dig.
- ¹¹ De skola tala om ditt rikes ära, och din makt skola de förkunna.
- ¹² Så skola de kungöra för människors barn dina väldiga gärningar och ditt rikes ära och härlighet.
- ¹³ Ditt rike är ett rike för alla evigheter, och ditt herradöme varar från släkte till släkte.
- ¹⁴ HERREN uppehåller alla dem som äro på väg att falla, och han upprättar alla nedböjda.
- ¹⁵ Allas ögon vänta efter dig, och du giver dem deras mat i rätt tid.
- ¹⁶ Du upplåter din hand och mättar allt levande med nåd.
- ¹⁷ HERREN är rättfärdig i alla sina vägar och nådig i alla sina verk.
- ¹⁸ HERREN är nära alla dem som åkalla honom, alla dem som åkalla honom uppriktigt.
- ¹⁹ Han gör vad de gudfruktiga begära och hör deras rop och frälsar dem.
- ²⁰ HERREN bevarar alla dem som älska honom, men alla ogudaktiga skall han förgöra.
- ²¹ Min mun skall uttala HERREN lov, och allt kött skall prisa hans heliga namn alltid och evinnerligen.

KAPITEL 146

Halleluja! Lova HERREN, min själ.

² Jag vill lova HERREN, så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.

³ Förliten eder icke på furstar, icke på en människoson, han kan icke hjälpa.

⁴ Hans ande måste sin väg, han vänder tillbaka till den jord varav han är kommen; då varda hans anslag om intet.

⁵ Säll är den vilkens hjälp är Jakobs Gud, den vilkens hopp står till HERREN, hans Gud,

⁶ till honom som har gjort himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är, till honom som håller tro evinnerligen,

⁷ som skaffar rätt åt de förtryckta, som giver bröd åt de hungrande. HERREN löser de fångna,

⁸ HERREN öppnar de blindas ögon, HERREN upprättar de nedböjda, HERREN älskar de rättfärdiga,

⁹ HERREN bevarar främlingar, faderlösa och änkor uppehåller han; men de ogudaktigas väg vänder han i villa.

¹⁰ HERREN är konung evinnerligen, din Gud, Sion, från släkte till släkte. Halleluja!

KAPITEL 147

Halleluja! Ja, det är gott att lovsjunga vår Gud, ja, det är ljuvligt; lovsång höves oss.

² HERREN är den som bygger upp Jerusalem, Israels fördrivna samlar han tillhopa.

³ Han helar dem som hava förkrossade hjärtan, och deras sår förbinder han.

⁴ Han bestämmer stjärnornas mängd, han nämner dem alla vid namn.

⁵ Vår Herre är stor och väldig i kraft, hans förstånd har ingen gräns.

⁶ HERREN uppehåller de ödmjuka, men de ogudaktiga slår han till jorden.

⁷ Höjen sång till HERREN med tacksägelse, lovsjungen vår Gud till harpa,

⁸ honom som betäcker himmelen med moln, honom som bereder regn åt jorden, honom som låter gräs skjuta upp på bergen,

⁹ honom som giver föda åt djuren, åt korpens ungar som ropa.

¹⁰ Han har icke sin lust i hästens styrka, hans behag står ej till mannens snabbhet.

¹¹ HERRENS behag står till dem som frukta honom, till dem som hoppas på hans nåd.

¹² Jerusalem, prisa HERREN; Sion, lova din Gud.

¹³ Ty han har gjort bommarna för dina portar fasta; han har välsignat dina barn i dig.

¹⁴ Han skaffar dina gränser frid, han mättar dig med bästa vete.

¹⁵ Han låter sitt tal gå ut till jorden, hans ord löper åstad med hast.

¹⁶ Han låter snö falla såsom ull, rimfrost strör han ut såsom aska.

¹⁷ Han kastar sitt hagel såsom smulor; vem kan bestå för hans frost?

¹⁸ Åter sänder han sitt ord, då smälter det frusna; sin vind låter han blåsa, då strömmar vatten.

¹⁹ Han har förkunnat för Jakob sitt ord, för Israel sina stadgar och rätter.

²⁰ Så har han icke gjort för något hednafolk; och hans rätter, dem känna de icke. Halleluja!

KAPITEL 148

Halleluja! Loven HERREN från himmelen, loven honom i höjden.

² Loven honom, alla hans änglar, loven honom, all hans här.

³ Loven honom, sol och måne, loven honom, alla lysande stjärnor.

⁴ Loven honom, I himlars himlar och I vatten ovan himmelen.

⁵ Ja, de må lova HERRENS namn, ty han bjöd, och de blevo skapade.

⁶ Och han gav dem deras plats för alltid och för evigt; han gav dem en lag, och ingen överträder den.

⁷ Loven HERREN från jorden, I havsdjur och alla djup,

⁸ eld och hagel, snö och töcken, du stormande vind, som uträttar hans befallning,

⁹ I berg och alla höjder, I fruktträd och alla cedrar,

¹⁰ I vilda djur och all boskap, I kräldjur och bevingade fåglar,

¹¹ I jordens konungar och alla folk, I furstar och alla domare på jorden,

¹² I ynglingar, så ock I jungfrur, I gamle med de unga.

¹³ Ja, de må lova HERRENS namn, ty hans namn allena är högt, hans majestät når över jorden och himmelen.

¹⁴ Och han har upphöjt ett horn åt sitt folk - ett ämne till lovsång för alla hans fromma, för Israels barn, det folk som står honom nära. Halleluja!

KAPITEL 149

Halleluja! Sjungen till HERRENS ära en ny sång, hans lov i de frommas församling.

² Israel glädje sig över sin skapare, Sions barn fröjde sig över sin konung.

³ Må de lova hans namn under dans, till puka och harpa må de lovsjunga honom.

⁴ Ty HERREN har behag till sitt folk, han smyckar de ödmjuka med frälsning.

⁵ De fromma fröjde sig och give honom ära, de jubla på sina läger.

⁶ Guds lov skall vara i deras mun och ett tveeggat svärd i deras hand,

⁷ för att utkräva hämnd på hedningarna och hemsöka folken med tuktan,

⁸ för att binda deras konungar med kedjor och deras ädlingar med järnbojor,

⁹ för att utföra på dem den dom som är skriven. En härlighet bliver det för alla hans fromma. Halleluja!

KAPITEL 150

Halleluja! Loven Gud i hans helgedom, loven honom i hans makts fäste.

² Loven honom för hans väldiga gärningar, loven honom efter hans stora härlighet

³ Loven honom med basunklang, loven honom med psaltare och harpa.

⁴ Loven honom med puka och dans, loven honom med strängospel och pipa.

⁵ Loven honom med ljudande cymbaler, loven honom med klingande cymbaler.

⁶ Allt vad anda har love HERREN. Halleluja!